

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Κ.Ε.Μ.Π.Κ. Αριθμός Αδείας 611

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

9 772585 344107 11

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1664, 19 Μάρτη 2025 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΤΕΜΠΗ-ΠΥΛΟΣ-ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ-ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Γυρίστε στις σελίδες 3, 8, 9, 10, 11, 20

ΣΥΝΟΡΑ ΑΝΟΙΧΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΜΑΡΤΗ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 3μμ

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ, ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ, ΤΟΥ ΚΑΜΠΑ

ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΜΗΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ & ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ ΕΝΩΘΟΥΝ ΤΗ ΦΟΝΗ ΤΟΥΣ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΝΕΣ

ΣΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

ΚΕΡΦΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 22/3

ΔΧΙ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

ΔΧΙ ΣΤΗΝ ΙΣΛΑΜΟΦΟΒΙΑ

ΣΥΝΟΡΑ ΑΝΟΙΧΤΑ

ΔΧΙ ΣΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟ ΑΠΑΡΤΧΑΙΝΤ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Δυνατά και απεργιακά

σελ. 4, 5, 6, 7

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ "ΤΕΜΠΗ" ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΜΑΣ

ΜΑΡΤΗ 19 ΠΑΝΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Απεργιακή Συγκέντρωση 8.30πμ. Πλ. Μαβίλη

Από τα Τέμπη μέχρι τα νοσοκομεία-Οι κληρονομικοί ανιχνώντες

ΑΠΗΘΗΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

21 ΜΑΡΤΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 11πμ. Πλ. Κλαυθρώνας-Δραγατσάνιου

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΗ ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ο Μητσοτάκης πήρε το μήνυμα, λέει, από την έκρηξη της 28 Φλεβάρη. Και αποφάσισε να στείλει κι αυτός το δικό του μήνυμα με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης την περασμένη βδομάδα. Το μήνυμα είναι: κλιμακώνουμε την κυβερνητική επίθεση σε όλα τα μέτωπα- τις ιδιωτικοποιήσεις που έφεραν το έγκλημα των Τεμπών, την καταστολή, τον ρατσισμό.

Η ανάθεση του υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου στον **Βορίδη** προκαλεί ανατριχίλα. «Το πρώτο πράγμα που θέλω εγώ τώρα να ακουμπήσω είναι η παράνομη μετανάστευση προφανώς σε μια κατεύθυνση αυστηροποίησης», δήλωσε την Τρίτη 18 Μάρτη στο Mega. Και όχι ότι υπήρχαν αμφιβολίες για το νόημα της «αυστηροποίησης» αλλά ο Βορίδης το έκανε σαφές στην τελετή παράδοσης-παραλαβής του υπουργείου στις 15 Μάρτη: «Τώρα μπαίνει εντατικά και πιεστικά στο τραπέζι των συζητήσεων το θέμα της διαχείρισης της παράνομης μετανάστευσης και αυτό σημαίνει στην πραγματικότητα επιστροφές».

Ο πρώην πρόεδρος της νεολαίας της χουντικής ΕΠΕΝ, που εφορμούσε με αυτοσχέδιο τσεκούρι στη δεκαετία του '80, που ως κουμπάρος του Λεπέν και αρχηγός του Ελληνικού Μετώπου έκανε προεκλογική εκστρατεία με σύνθημα «κόκκινη κάρτα στον Χασάν». Ο «αντ' αυτού» (Μητσοτάκη) που επιτίονταν μερικές βδομάδες πριν στους συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών και έβλεπε στην γενική απεργία της 28 Φλεβάρη «σχέδιο αποσταθεροποίησης της χώρας», αυτός ανέλαβε το «νευραλγικό» υπουργείο. Παρέα με τον **Κικίλια**, που από υπουργός Καταστροφών έγινε υπουργός Ναυτιλίας, θα αποπειραθούν να συγκαλύψουν και το έγκλημα της Πύλου, μιας και το προηγούμενο δίδυμο δεν το κατάφερε.

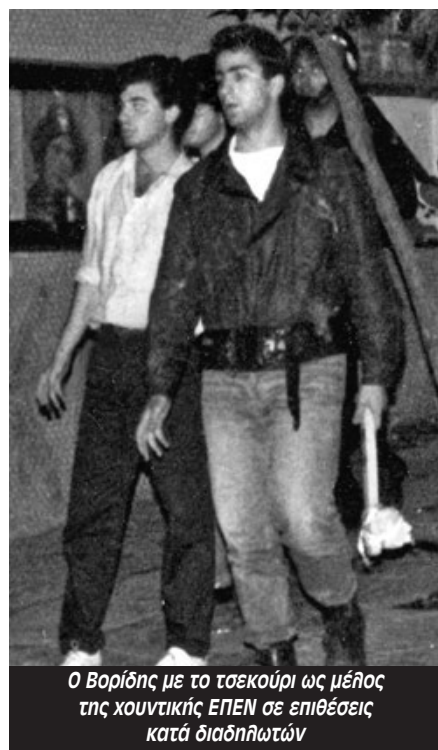
Η **ΚΕΕΡΦΑ** στην ανακοίνωσή της δίνει το στίγμα του διορισμού Βορίδη: «Ο τσεκουροφόρος της Νομικής, ο αρχηγός του Λεπενικού κόμματος στην Ελλάδα ενσωματώθηκε στη ΝΔ και με την επανάκαμψη του Τραμπ βλέπει ευκαιρίες να τραβηχτεί ακόμη πιο δεξιά η ΝΔ. Στόχος της ΝΔ είναι με τον Βορίδη πολέμαρχο κατά των 'εισβολέων' να μαζέψει στη δεξιά πολυκατοικία την ακροδεξιά και τους φασίστες για να επανακάμψει. Θα επιχειρήσει λοιπόν την εκτροπή της οργής του κόσμου από την εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης, που φέρνει τις μαζικές δολοφονίες και τις καταστροφές στις συγκοινωνίες, την παιδεία, την υγεία, το περιβάλλον και τη μετατροπή της σε μίσος κατά των προσφύγων και των μεταναστών».

Παράλληλα, η αναβάθμιση **Χατζηδάκη** είναι μήνυμα ότι η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων θα συνεχιστεί. Μιλάμε για τον «σούπερμαν» των ιδιωτικοποιήσεων. Δεν το λέμε εμείς, το έγραφε η τούρτα γενεθλίων που του παρουσίασαν οι συνεργάτες του στο υπουργείο το 2021. Σε αυτή ο «σούπερμαν» Χατζηδάκης έχει γύρω τα λόγγο της Ολυμπιακής Αεροπορίας, της ΔΕΗ και του ΟΣΕ.

Δυο χρόνια πριν, παραμονές των εκλογών του 2019, ο Χατζηδάκης έκανε αυτή την ανάρτηση στο τότε twitter: «Ο ΟΣΕ ήταν η πιο προβληματική επιχείρηση της Ευρώπης. Υλοποιήσαμε ένα σχέδιο εξυγίανσης που εξοικονόμησε εκατοντάδες εκατομμύρια και η ΤΡΑΙΝΟΣΕ έγινε κερδοφόρα. Χάρη στις δικές μας παρεμβάσεις επιτεύχθηκε η μετέπειτα αποκρτικοποίηση της εταιρείας». Εδώ ταιριάζει ο τίτλος της γνωστής

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ώρα για “τσεκούρι” στους εκλεκτούς του Μητσοτάκη

Ο Βορίδης με το τσεκούρι ως μέλος της χουντικής ΕΠΕΝ σε επιθέσεις κατά διαδηλωτών

Αρίστος Δοξιάδης

ταινίας «ο ταχυδρόμος χτυπάει δυο φορές», πιο σωστά ο δολοφόνος. Ο Χατζηδάκης ήταν αρμόδιος υπουργός όταν «εξυγιάνθηκε» ο ΟΣΕ το 2008 με μαζικές περικοπές προσωπικού που άπτονταν άμεσα της ασφάλειας στο δίκτυο. Και μετά από την ίδια ουσιαστικά θέση το 2012 επί κυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων, όπως αναφέρει ένα τυπικό βιογραφικό του στο διαδίκτυο «οριστικοποιήθηκε η στρατηγική αποκρτικοποίησης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και της ΕΕΣΣΤΥ (εταιρείας συντήρησης του τροχαίου υλικού)».

Ιδιωτικοποίηση και συγκαλύψη

Ο Χατζηδάκης τώρα ως αντιπρόεδρος του Μητσοτάκη και συντονιστής υπουργείων δηλώνει (17/3) «χρειάζεται να γίνουν περισσότερα για το βαθύ κράτος». Στην κορυφή των «ειδικών πρότζεκτς» στα οποία θα προϊστάται είναι η «ανάταξη του ΟΣΕ», την οποία δεν έκανε ο **Σταϊκούρας** από τον Ιούνιο του 2023 αλλά θα την κάνει ο **Δήμας** και ο **Κυρανάκης** με την επίβλεψη Χατζηδάκη. Με άλλα λόγια, περισσότερη ιδιωτικοποίηση και περισσότερη συγκαλύψη.

Το έργο του στο υπουργείο των Οικονομικών, με τα ματωμένα πλεονάσματα και την «δημοσιονομική πειθαρχία», θα αναλάβει να το συνεχίσει ο **Πιερρακάκης**, για να μεταφέρει και εκεί το μοντέλο των «Ωνάσειων» σχολείων, των περικοπών που έχουν γονατίσει τα σχολεία, των διώξεων εκπαιδευτικών που δεν «συμμορφώνονται».

Και για να μην ξεχνάμε ότι τα σχέδια της ιδιωτικοποίησης πάνε χέρι-χέρι με την καταστο-

λή, ο **Νίκος Παπαϊωάννου** έγινε υφυπουργός Παιδείας. Μιλάμε για τον «πρύτανη των ΜΑΤ» από τη θητεία του στο ΑΠΘ. Είναι ο ίδιος πρύτανης που έθεσε σε κίνδυνο την ζωή του φοιτητή Γιάννη Ντουςάκη όταν υπέστη δολοφονική επίθεση από κρότου λάμψης σε ευθεία βολή το 2022 (αυτόν που ο Μητσοτάκης αποκάλεσε «επαγγελματία τραυματία» στο συνέδριο της ΟΝΝΕΔ). Ο Παπαθανασίου, εν ώρα της συναυλίας του Παπακωνσταντίνου στο ΑΠΘ έστειλε ΜΑΤ να τρομοκρατήσουν το κόσμο που βρισκόταν εκεί, ανάμεσά τους υπήρχαν οικογένειες με τα παιδιά τους, ρίχνοντας χημικά και ξυλοκοπώντας όποιον/α έβρισκαν μπροστά τους.

Ο Παπαϊωάννου έχει αποθαναιστεί σε βίντεο να σιγοντάρει στο μούγκρισμα «και α και ου και ΔΑΠ-ΝΔΦΚ» (καλά πήγε αυτό...) τον **Γεωργιάδη**. Ο τελευταίος έμεινε στη θέση του υπουργού Υγείας για να συνεχίσει τις χυδαίες επιθέσεις στους εργαζόμενους των δημόσιων νοσοκομείων, την πολιτική των περικοπών, της παράδοσης των υπηρεσιών στα λαμόγια της αγοράς. Οπου πήγαινε το προηγούμενο διάστημα τον «υποδέχονταν» όπως του ταιριάζει οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία. Αλλά η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να συνεχίσει την επίθεση και σε αυτό το μέτωπο.

Κι από δίπλα ο **Γεωργιάδης** συνεχίζει να έχει τον **Βαρτζόπουλο**, τον χυδαίο σεξιστή που είχε τολμήσει να πει ότι οι γυναίκοκτονίες είναι κάτι φυσιολογικό μιας και το «αρσενικό» είναι επιθετικό και το «θηλυκό» έχει αποστολή να γεννάει. Αυτό είναι το πρόσωπο της κυβέρνησης του

«πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», του «υπάρχουν μόνο δυο φύλα» του Μητσοτάκη, που καταστρέφει τις ζωές όλης της εργατικής τάξης.

Ο πανεργατικός σεισμός της 28 Φλεβάρη είχε κεντρική αιχμή το όχι στη συγκαλύψη του εγκλήματος των Τεμπών, την τιμωρία όλων των ενόχων. Και εδώ η κυβέρνηση «πήρε το μήνυμα». Ο Μητσοτάκης κράτησε στο τιμόνι του υπουργείου Δικαιοσύνης τον **Φλωρίδη**, τον άνθρωπο που δήλωνε ότι όποιος «μιλάει για μπάζωμα είναι για τα μπάζα», τον πολιτικό προϊστάμενο του μηχανισμού της «Δικαιοσύνης» που συγκαλύπτει το έγκλημα και μαζί με αυτό όλα τα σκάνδαλα της κυβέρνησης των «αρίστων». Στη θέση του παραμένει και ο **Χρυσοχοϊδης**, ο υπουργός της καταστολής, με πιο πρόσφατο δείγμα τα αίσχη των ΜΑΤ στις διαδηλώσεις και τις συγκεντρώσεις του περασμένου μήνα.

Και βέβαια στη θέση του ακλόνητος παραμένει ο **Δένδιας**, που ετοιμάζεται να φέρει «ένα εξοπλιστικό που δεν το έχετε ξαναδεί στην ιστορία» όπως δήλωσε στη συζήτηση της πρότασης μομφής την περασμένη βδομάδα. Για «σύνεση και όχι παροχολογία» μίλησε ο Χατζηδάκης στην πρώτη τοποθέτησή του μετά την ανάληψη των νέων καθηκόντων του. Όπου «σύνεση» σημαίνει λιτότητα και περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες. Αλλά όταν πρόκειται για φρεγάτες, αντιπυραυλικές ασπίδες, πυραύλους και F-35 για συμμετοχή στους βρώμικους πολέμους του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε εκεί τα κηρύγματα κατά της «παροχολογίας» πάνε περίπατο.

Δυο μέρες μετά την ανακοίνωση του «νέου κυβερνητικού σχήματος», ένας από τους νεοεισερχόμενους, ο «άριστος» **Αρίστος Δοξιάδης** αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τη θέση του υφυπουργού Καινοτομίας όταν βγήκαν στη φόρα τα κατορθώματα της εταιρείας Απόλλων που εκπροσωπούσε, η οποία ανάμεσα στ' άλλα έχει «πιστολιάσει» με μερικά εκατομμύρια ευρώ και την εφορία. Όσο κι αν η παραίτησή του ρίχνει λίγο φως στον θαυμαστό κόσμο της «ελευθέρως» αγοράς, δεν παύει να είναι μικρή ικανοποίηση.

Ο επόμενος που πάει για παραίτηση είναι ο υφυπουργός Ενέργειας **Νίκος Τσάφος**. Ένα στέλεχος επιχειρήσεων που ασχολούνται με το φυσικό αέριο μπαίνει σε πόστο που εξυπηρετεί τα συμφέροντα τέτοιων επιχειρήσεων. Αλλά η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δεν ζητάει την παραίτησή του για αυτόν το λόγο- προτιμάει να τον καταγγείλει ως «μειοδοτικό» στα «εθνικά» θέματα, γιατί παλιότερα είχε αναφερθεί στην Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου με το όνομά της. Την ώρα που ο **Χριστοδουλιδης** και ο **Τατάρ** συνομιλούν στη Γενεύη, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ κάνουν αντιπολίτευση στην κυβέρνηση από τα δεξιά!

Το κίνημα που βγήκε σαν ορμητικό ποτάμι στην απεργία και τους δρόμους στις 28 Φλεβάρη έβαλε αμετάκλητα στην ημερήσια διάταξη το σύνθημα «Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων». Η συνέχεια, για να κάνουμε πράξη αυτό το σύνθημα είναι στην κλιμάκωση των απεργιών, στους χώρους δουλειάς που μπορούν να τσακίσουν μία-μία και όλες μαζί τις ταξικές επιθέσεις της ΝΔ. Είναι στη γενίκευση των αιτημάτων: όταν έχεις απέναντί σου τους Βοριδηδες το σύνθημα «Να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των Τεμπών, της Πύλου, του Καμράν» είναι ο δρόμος μπροστά. Σε αυτή την προοπτική κρίνεται η Αριστερά και με αυτή την προοπτική χρειάζεται να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά.

Λέανδρος Μπόλαρης

Προχωράμε – με “οξυγόνο” από τον Μαρξισμό

Η συνταρακτική έκρηξη του μαζικού κινήματος που κλιμακώθηκε με την Πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη φτάνει σε ένα σταυροδρόμι. Η κυβέρνηση των δολοφόνων, μετά την ψηφοφορία στη Βουλή για την πρόταση μομφής που δεν πέρασε, παριστάνει ότι «άκουσε το μήνυμα» και άρα τέρμα οι κινητοποιήσεις, «όσο φωνάξατε, φωνάξατε- τώρα επιστροφή στην καθημερινότητα».

Πολύ θα ήθελε ο Μητσοτάκης να ενισχύσει αυτή την πίεση με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης, αλλά στην πράξη ο ανασχηματισμός λειτουργεί σαν πρόκληση. Όχι μόνο γιατί έρχεται αμέσως μετά την ορκωμοσία του Τασούλα στην Προεδρία της Δημοκρατίας, αλλά και επειδή οι βασικοί ενορχηστρωτές του «μπαζώματος» παραμένουν αμετακίνητοι με Φλωρίδη στο Δικαιοσύνης και Χρυσοχοϊδη στο Προ.Πο. Ακόμα χειρότερα, ο Βορίδης πάει στο Μετανάστευσης σε μια ευθεία πρόκληση κόντρα στο κίνημα που απαιτεί να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου. Ουσιαστικά, ο ανασχηματισμός προσπαθεί να βολέψει τις εσωκομματικές ισορροπίες της Νέας Δημοκρατίας μοιράζοντας πόστα σε όλες τις «οικογένειες» της, από τους Κεφαλογιάννηδες ως τους Δαβάκηδες. Αλλά ακόμα και έτσι δεν ξέφυγε από το φιάσκο με τον «υφυπουργό της μιας μέρας» Αρίστο Δοξιάδη. Είναι μια κυβέρνηση μισητή από όποια άκρη κι αν την πιάσεις.

Πώς συνεχίζουμε;

Δικαιολογημένα, για χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες αυτή τη στιγμή μπαίνει πιεστικά το ερώτημα: Πώς συνεχίζουμε για να φτάσει αυτό το τεράστιο κίνημα στη νίκη;

Από τον χώρο της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης εκφράζονται απόψεις ότι ο κόσμος μπορεί να έχει αρχίσει να κουράζεται με τις συνεχείς κινητοποιήσεις και γι' αυτό καλύτερα να κρατήσουμε δυνάμεις για την τελική ευθεία προς τις εκλογές, που αργά ή γρήγορα θα έρθουν.

Αυτή τη συλλογιστική την έχουμε ξαναδεί με άσχημα αποτελέσματα πριν από δυο χρόνια. Και τότε, αμέσως μετά το έγκλημα στα Τέμπη, η οργή εκφράστηκε μαζικά και στις 28 Φλεβάρη και στις 8 Μάρτη 2023. Αλλά στη συνέχεια, στο όνομα της πορείας προς τις εκλογές, μπήκε χειρόφρενο και στις φοιτητικές καταλήψεις και στις απεργίες, αφήνοντας τα περιθώρια στον Μητσοτάκη να πάει για το «41 τακατό».

Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που έχουμε ζωντανή αυτήν την εμπειρία δεν πρέπει να αφήσουμε να επαναληφθούν τα ίδια. Και μπορούμε να το πετύχουμε με τη βοήθεια της επαναστατικής θεωρίας και πρακτικής του Μαρξισμού. Εκεί βρίσκεται το πολύτιμο «οξυγόνο» που έχουμε ανάγκη για να νικήσουμε.

Ο Μαρξ και ο Ένγκελς είναι αυτοί που διακήρυσαν ότι η εργατική τάξη είναι το υποκείμενο, ο «ιστορικός νεκροθάφτης του καπιταλισμού», ο πρω-

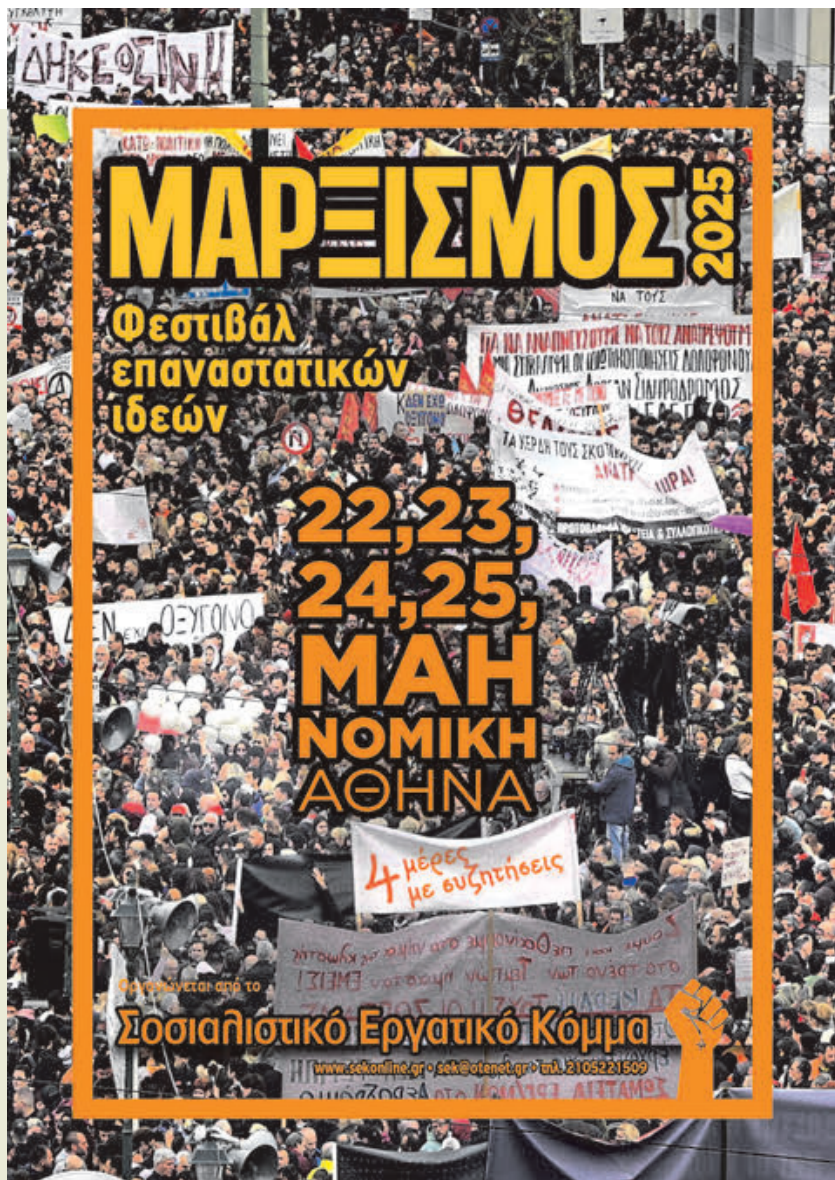
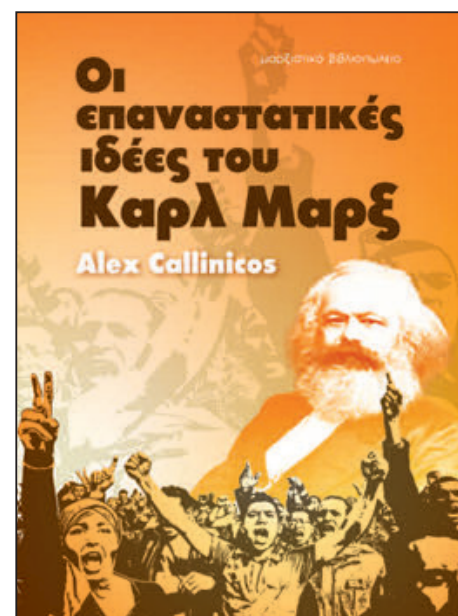
ταγωνιστής της κοινωνικής αλλαγής. Οι απόψεις που είχαν τρέξει να πουν ότι η εργατική τάξη έχει εξατομικοποιηθεί και βρίσκεται «στον καναπέ» διαψεύστηκαν με πάταγο. Το νήμα του Μαρξ και του Ένγκελς είναι επίκαιρο ξανά σήμερα.

Το ίδιο επίκαιρο είναι η Ρόζα Λούξεμπουργκ που μας είχε προειδοποιήσει ότι ο κοινοβουλευτικός και ο επαναστατικός δρόμος δεν οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα. Λάθος η αντίληψη ότι ο ένας είναι αργός αλλά σταθερός ενώ ο άλλος είναι ριψοκίνδυνος. Ο κοινοβουλευτικός δρόμος δεν φτάνει στην ανατροπή ακόμα και στις πιο ευνοϊκές συνθήκες και το ζήσαμε αυτό το 2015 όταν η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα ποδοπάτησε το 62% του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα.

Πολύς λόγος γίνεται για εκλογικά «Μέτωπα», άλλοι τα ονομάζουν «Κεντροαριστερά» και άλλοι «Λαϊκά». Τώρα είναι η ώρα για να θυμηθούμε την επαναστατική παράδοση του Λένιν και του Τρότσκι που έδειξαν στη θεωρία και στην πράξη τι σημαίνει Εν-ιαίο Μέτωπο. Τι σημαίνει ότι δεν διασπάμε τις κινητοποιήσεις σε χωριστές συγκεντρώσεις, αντίθετα βαδίζουμε μαζί και συνδέουμε τις μάχες από μέτωπο σε μέτωπο και από συνέχιση σε κλιμάκωση. Όπως ξεσηκωθήκαμε όλοι/όλες/όλα μαζί στις 28 Φλεβάρη, έτσι και στις 8 Μάρτη και στις 22 Μάρτη και στις 9 Απρίλη. Δυνατά και απεργιακά ενάντια στους δολοφόνους που σκοτώνουν για τα κέρδη και με τις ιδιωτικοποιήσεις και με τον σεξισμό και με τον ρατσισμό.

Στην καρδιά της προσπάθειας αυτής βρίσκεται η οργάνωση του πρωτοπόρου κομματιού σε επαναστατικό κόμμα, όπως έδειξε στη θεωρία και στην πράξη ο Λένιν και οι Μπολσεβίκοι, οδηγώντας την Οκτωβριανή επανάσταση στη νίκη. Σε αυτήν την παράδοση αναφέρεται το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και αυτό το πολύτιμο «οξυγόνο» σας προσκαλούμε να ανασάνουμε μαζί στο τετραήμερο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2025 στις 22-25 Μάη στη Νομική στην Αθήνα.

Διαβάστε επίσης

Στις μάχες του σήμερα με όλο τον πλούτο του Μαρξισμού

Δηλώστε συμμετοχή

Η συμμετοχή για το τετραήμερο είναι 12 ευρώ.
Για μία μέρα 6 ευρώ.
Άνεργοι και μαθητές 7 ευρώ.

Όνοματεπώνυμο

Φύλο

Διεύθυνση

T.K. Πόλη

Τηλέφωνο Κινητό

Email

Η κυβέρνηση μετά τις 28/2 κάνει ότι δεν πήρε το μήνυμα. Έκανε ανασχηματισμό που δεν αλλάζει τίποτα, απλές μετακινήσεις, ενώ ο Άδωνις Γεωργιάδης παρέμεινε στο Υπουργείο Υγείας. Δεν μας αρκούν οι αλλαγές υπουργών, παλεύουμε για να πέσει αυτή η κυβέρνηση. Γι' αυτό η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 19 Μάρτη θα πρέπει να είναι πολύ μαζική. Μετά την κοροϊδία με τον ανασχηματισμό πρέπει να γίνει κάτι δυναμικό. Καλές οι συναυλίες και οι εκδηλώσεις, να γίνονται, αλλά δεν αντικαθιστούν τη δύναμη της απεργίας. Τα απογευματινά συλλαλητήρια κάθε δύο μέρες δεν βγάζουν κάπου.

Άρα το ένα είναι ότι θέλουμε να συνεχίσει το απεργιακό κίνημα με κλαδικές και πανεργατικές απεργίες μέχρι να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση. Το δεύτερο όμως είναι ότι ταυτόχρονα και στην Υγεία υπάρχει κατάρρευση. Αυτό μπορεί να το δει ο καθένας κάνοντας μία επίσκεψη στα επείγοντα ενός νοσοκομείου που εφημερεύει. Είναι καθημερινός πόλεμος. Δεν υπάρχει προσωπικό. Οι συνθήκες είναι άθλιες. Οι εργαζόμενοι δεν μπορεί να είναι δούλοι. Το προσωπικό το μετακινούν για να μπαλώσουν κενά. Έτσι δεν γίνεται Υγεία και αξιοπρεπής νοσηλεία. Οι μετακινήσεις γιατρών ή προσωπικού είναι επικίνδυνες.

Το προσωπικό είναι γερασμένο. Δεν νοείται νοσηλεύτρια ή μαία 67 ετών να δουλεύει σε αυτό τον χώρο. Μπορεί να έχει εμπειρία, αλλά θα έχει τη δύναμη να τρέξει; Δεν κάθεται πίσω από ένα γραφείο. Χρειάζεται ανανέωση. Νέα άτομα, να πονάνε τη δουλειά. Πρέπει να μπούμε στα βαρέα και ανθυγιεινά, να φεύγουμε πιο νωρίς, να συνταξιοδοτούμαστε. Ο Άδωνις έδωσε ένα φτηνό επίδομα αλλά και πάλι έκαναν διαχωρισμό, και πάλι υπάρχουν άνθρωποι που δεν παίρνουν τίποτα, όπως οι βρεφοκόμοι. Οι συνάδελφοι του ιδιωτικού τομέα έχουν ΒΑΕ. Αλλά και σε εμάς, άτομα που έχουν έρθει μετά το 2011, βάσει μιας διάταξης και είχαν προηγούμενη ασφάλιση στο ΙΚΑ, έχουν επίσης. Υπάρχουν πολλές ταχύτερες. Στον ίδιο χώρο υπάρχουν συνάδελφοι με το πρόγραμμα του ΟΑΕΔ, που είναι καθηλωμένοι 8 χρόνια στα 600 ευρώ. Δεν έχουν τα δικαιώματα που έχω εγώ ως μόνιμη, ενώ κάνουμε την ίδια δουλειά στον ίδιο χώρο, αναπνέουμε τον ίδιο αέρα, με την ίδια οικογενειακή κατάσταση.

Οι προσλήψεις που διαφημίζει ο υπουργός είναι ανακλίσωσιμες προσωπικού. Δηλαδή, άτομα που δουλεύουν ως επικουρικοί ή συμβασιούχοι παίρνουν θέση μόνιμων, αλλάζοντας νοσοκομεία. Δεν προστίθεται νέο προσωπικό. Έτσι, λειτουργούν χειρουργεία με το ζόρι. Το 60% των αιθουσών είναι κλειστές λόγω έλλειψης προσωπικού. Έβαλαν τα απογευματινά χειρουργεία, για να ξεζουμίζουν τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Τα απογευματινά ιατρεία πληρώνονται από την τσέπη των ασθενών. Αλλά τα έσοδα των νοσοκομείων δεν αυξάνονται. Τα νοσοκομεία καταρρέουν, από τις πόρτες, από τους τοίχους, από τα ασανσέρ που πέφτουν.

Η καθαριότητα που είναι κομβική σε ένα νοσοκομείο δεν είναι όπως θα έπρεπε γιατί τα συνεργεία δίνονται σε ιδιώτες. Η ιδιωτικοποίηση επεκτείνεται στα πλυντήρια. Κανείς δεν ελέγχει αν τα ρούχα έρχονται καθαρά. Δίνονται κομμάτι-κομμάτι. Ακόμα και στους γιατρούς. Αν κάνετε μία έρευνα σε Κέντρα Υγείας, θα δείτε ότι υπάρχουν γιατροί με μπλοκάκι, ιδιώτες. Δεν γίνεται έτσι Υγεία. Οι άνθρωποι έχουν πληρώσει τις εισφορές τους. Απεργούμε στις 19 Μάρτη και απαιτούμε δικαιοσύνη και δημόσια Υγεία για όλους!

Μαρία Λ.,
εργαζόμενη στο Έλενα Βενιζέλου

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Οι “Ηρωες της Υγείας” ξανά μπροστά

«Οργανώνουμε την απεργία στις 19 Μάρτη όπως οργανώσαμε την πανεργατική στις 28 Φλεβάρη. Με γενικές συνελεύσεις και την δράση των επιτροπών αγώνα εξασφαλίζουμε όχι μόνο την ενημέρωση όλων των συναδέλφων, αλλά και ότι βάζουμε λουκέτο σε όλες τις τακτικές λειτουργίες των νοσοκομείων μας. Εξασφαλίζουν τα σωματεία μας το προσωπικό ασφαλείας και όχι οι διοικήσεις. Και κατεβαίνουμε μαζικά και οργανωμένα με τα πανό των σωματείων μας στην απεργιακή συγκέντρωση στην Πλατεία Μαβίλη στις 8.30πμ, και αντίστοιχα σε όλες τις πόλεις.

Ανοίγουμε από τώρα τον δρόμο για τα επόμενα βήματα απεργιακής κλιμάκωσης. Διεκδικούμε να κλιμακώσουμε με απεργίες με διάρκειας, για να σώσουμε τα νοσοκομεία μας, για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων», σημειώνει το Συντονιστικό Νοσοκομείων, που με περιοδείες στους χώρους δουλειάς ξεσηκώνει και οργανώνει τη μαζική συμμετοχή στην απεργία.

Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν πάρει τεράστια ανάταση μετά τα μεγαλειώδη απεργιακά συλλαλητήρια στις 28/2 και τις πολύ μαζικές διαδηλώσεις στις 8 Μάρτη, αλλά τα καθημερινά προβλήματα στα νοσοκομεία συνεχίζουν να υπάρχουν. Στις εφημερίες γίνεται το αδιαχώρητο όπως γινόταν. Το προσωπικό συνεχίζει να είναι λίγο για τις ανάγκες, οπότε η απεργία που έχουμε στις 19 του Μάρτη είναι πολύ κρίσιμη. Ευτυχώς έβγαλε και η ΟΕΝΓΕ απεργία για εκείνη την ημέρα -θα μπορούσε να το κάνει ωρύτερα- για να παλέψουμε από κοινού γιατροί και υπόλοιπο προσωπικό.

Παρά το γεγονός ότι ως Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή ζητήσαμε από το ΔΣ του σωματείου να κάνουμε Γενική Συνέλευση ενόψει της οργάνωσης της απεργίας, η πρόταση μας από την πλειοψηφία δεν έγινε δεκτή. Επειδή γνωρίζουμε, όπως κάθε φορά, ότι η οργάνωση της απεργίας πέφτει στις δικές μας πλάτες, ήδη έχουμε ξεκινήσει την επικοινωνία με συναδέλφους. Η αφίσα του Συντονιστικού Νοσοκομείων έχει κολληθεί στο ΓΝΑ Γεννηματάς, μοιράζουμε την προκήρυξη και στις υπόλοιπες ημέρες που απομένουν θα το οργανώσουμε πιο εντατικά. Έτσι θα καθορίσουμε ότι η συμμετοχή θα είναι μεγάλη στην απεργία.

Η διάθεση υπάρχει, όπως και το ερώτημα πώς μπορούμε να πετύχουμε. Δεν είμαστε στο 2013, δεν υπάρχουν οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες που υπήρχαν. Γι' αυτό υπάρχει και μεγάλη ανταπόκριση στη διακίνηση της Εργατικής Αλληλεγγύης. Χρειάζεται το πώς να οργανωθούμε για να τσακίσουμε τον Μητσοτάκη, αλλά και η εναλλακτική στρατηγική, η συζήτηση για τον ρόλο που μπορεί να παίξει ο εργατικός έλεγχος, από τα τρένα μέχρι την Υγεία.

Μαρία Χαρχαρίδου,
νοσηλεύτρια ΓΝΑ Γεννηματάς, μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου

Στις εξορμήσεις για την οργάνωση της απεργίας της ΠΟΕΔΗΝ στις 19/3 στο Αγλαΐα Κυριακού, οι εργαζόμενοι δηλώνουν οργισμένοι και καταγγέλλουν τις απλήρωτες υπερωρίες, την υπερεφημέρευση, τα οφειλόμενα ρεπό, τα κενά που παραμένουν τεράστια (200 θέσεις κενές μόνο στο νοσηλευτικό).

Οι παρατάσεις που δίνονται σε ειδικόμενους κρατούν όρθια ορισμένα τμήματα από το να καταρρεύσουν. Στο Ακτινολογικό έχουν φύγει έξι άτομα και ο διοικητής στη συνάντηση με τους εργαζόμενους είπε ότι θα φέρει μόλις ένα. Μετά την πτώση του ασανσέρ στο διπλανό νοσοκομείο, πολλοί πήραν από τις σκάλες. Η πιο μεγάλη πρόκληση παραμένει η ιδιωτικοποίηση του παιδο-ογκολογικού. Οι κινητοποιήσεις και η αντίθεση της τεράστιας πλειοψηφίας των εργαζομένων και των φορέων την έχει "παγώσει" προσωρινά.

Παρά την υποστελέχωση, η απεργία στις 28/2 ήταν απεργία-ρεκόρ σε συμμετοχή. Σε ορισμένα τμήματα απήργησαν 8 στους 10. Οι πανεπιστημιακές κλινικές για πρώτη φορά με τόσο μαζικούς όρους. Νοσηλεύτριες έδωσαν μάχη για να δηλωθούν ως απεργοί, ενώ η διευθύνουσα τίς έβαζε ρεπό με το ζόρι για να μη φανεί το μέγεθος της απεργίας. Η οργή παραμένει μετά τις 28/2. Και για την παραμονή του Άδωνι στο Υπουργείο Υγείας μετά τον ανασχηματισμό. Είναι πράγματι ο πιο μισητός υπουργός.

Υπάρχει αυξημένο ενδιαφέρον για τα έντυπά μας, διακινήθηκε μαζικά η Εργατική Αλληλεγγύη ενόψει της απεργίας στις 19 Μάρτη. Δηλώνει φανερά την ανάγκη για πολιτική συζήτηση και τη διάθεση για δράση. Το σωματείο θα κατέβει με πανό, αλλά οργανώνουμε μέχρι τελευταία στιγμή να μαζικοποιηθεί. Και μέσα σε όλα αυτά υπάρχουν οι εκλογές της ΠΟΕΔΗΝ και της ΕΙΝΑΠ στα νοσοκομεία. Δεν είναι μόνο στην ΕΙΝΑΠ που οι διοικητές εκβιάζουν νοσοκομειακούς γιατρούς να μπουν στο ψηφοδέλτιο της ΔΗΚΝΙ (ΝΔ). Στο Αγλαΐα Κυριακού η διοίκηση κυριολεκτικά φτιάχνει το δεξιό ψηφοδέλτιο για τις εκλογές της ΠΟΕΔΗΝ. Τόσο απομονωμένοι είναι πλέον από τους υγειονομικούς. Γι' αυτό η απεργιακή κλιμάκωση και η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις κάλπες είναι πολύτιμα βήματα για να τους τσακίσουμε.

Κατερίνα Σεβαστάκη

28/2, Γενική Απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός στην Πολυκλινική του Ευαγγελισμού και μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, μιλάει στον Μάνο Νικολάου και την Εργατική Αλληλεγγύη για τις νέες δυνατότητες που ανοίγουν για το εργατικό κίνημα και για τις εκλογές της ΕΙΝΑΠ στις 27/3, στις οποίες συμμετέχει μέσα από το ψηφοδέλτιο του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή.

Κατά την άποψή σου, πώς χρειάζεται να συνεχίσει το εργατικό κίνημα μετά τις 28/2 και ποιοι να είναι οι στόχοι του;

Η απεργία στις 28 Φλεβάρη ήταν κατά γενική ομολογία ιστορική. Το αίτημα της συντριπτικής πλειοψηφίας των απεργών ήταν να αποδοθεί δικαιοσύνη και να φύγουν οι δολοφόνοι. Ο κόσμος δεν κατέβηκε μόνο για το έγκλημα των Τεμπών. Οι συνάδελφοί μας κατέβηκαν γιατί έχουμε αντιμετωπίσει δεκάδες επιθέσεις από την πλευρά της ΝΔ τα τελευταία χρόνια. Είναι κρίσιμο το πώς συνεχίζουμε μετά τις 28/2 για να δικαιωθούν τα συνολικά αιτήματα του κινήματος, ταυτόχρονα και τα αιτήματα των υγειονομικών. Εμείς μιλάμε για απεργιακή κλιμάκωση και ο κόσμος ανταποκρίνεται θετικά σε αυτό το κάλεσμα.

Η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 19 Μάρτη έρχεται να συγκεκριμενοποιήσει το τι σημαίνει δικαιοσύνη και το να φύγει η κυβέρνηση των δολοφόνων. Έχουμε το σύνθημα ότι δεν θέλουμε να γίνουν Τέμπη τα νοσοκομεία μας, αλλά είχαν γίνει, ειδικά την περίοδο της πανδημίας. Διεκδικούμε αύξηση της χρηματοδότησης, μαζικές προσλήψεις, αυξήσεις στους μισθούς. Αυτά τα αιτήματα συγκροτούνται με την κεντρική πολιτική της κυβέρνησης, την ώρα μάλιστα που ετοιμάζονται για ακόμα μεγαλύτερη εμπλοκή στον πόλεμο στην Ουκρανία.

Η πλειοψηφία της κοινοβουλευτικής Αριστεράς έκανε πρόταση μομφής ενώ η ΝΔ ακόμα έχει την πλειοψηφία. Το να είναι αυτό η κεντρική σου πρόταση για το πώς συνεχίζουμε μετά τις 28/2 σκορπίζει απογοήτευση. Προβληματική είναι και η γραμμή που περιορίζεται στις συμβολικές κινητοποιήσεις. Καλές οι συναυλίες, αλλά δεν αρκούν, ούτε τα απογευματινά συλλαλητήρια αποτελούν κλιμάκωση. Μεγάλα συλλαλητήρια είχαμε και στις 26 Γενάρη, αλλά ήταν η γενική απεργία που έκανε τη διαφορά. Σταματάμε την παραγωγή και παραλύουν τα πάντα.

Το δεύτερο σκέλος είναι η κλιμάκωση στα πολιτικά μέτωπα. Και πρώτα απ' όλα του αντιρατσισμού. Στις 22 Μάρτη διαδηλώνουμε αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά στην Ελλά-

Δίνουμε μάχες για την ανατροπή του συστήματος

δα και διεθνώς. Η ΝΔ είναι υπεύθυνη για τον πνιγμό 600 προσφύγων στην Πύλο και χιλιάδων συνολικά. Βάζοντας τον θαυμαστή του Λεπέν, τον τσεκουροφόρο Βοριδή στο υπουργείο Μετανάστευσης στέλνουν μήνυμα κλιμάκωσης της ρατσιστικής πολιτικής. Αυτό δεν μπορεί να μείνει αναπάντητο. Διεκδικούμε να καταδικαστεί το λιμενικό μαζί με την πολιτική του ηγεσία που δίνει αυτές τις εντολές. Και εξασφαλίζουμε ταυτόχρονα ότι όλη αυτή την οργή δεν θα την εκμεταλλευτούν οι δυνάμεις της άκρας Δεξιάς, που προσπαθούν διαρκώς να βγουν κερδοσμένες, όπως στην Ευρώπη και στην Αμερική. Είναι πολύτιμο ότι μια σειρά από σωματεία, ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ παίρνουν αποφάσεις συμμετοχής στις 22 Μάρτη.

Όσο για το μέτωπο του σεξισμού, τι να πρωτοποιούμε για αυτήν την κυβέρνηση; Από το «υπάρχουν μόνο δύο φύλα» του Μητσοτάκη, το «Κάνε κάνα παιδί» από βουλευτές του μέχρι το ότι είναι «στη φύση του άνδρα να είναι επιθετικός» του Βαρτζόπουλου. Είναι υπεύθυνοι πραγματικά για την κλιμάκωση των επιθέσεων απέναντι στις γυναίκες και απέναντι στην ΛΟ-ΑΤΚΙ κοινότητα όπως και για την ατιμωρησία αυτών των εγκλημάτων. Δεν είναι τυχαίο που όλα τα κυκλώματα βιαστών είτε είναι φίλοι της ΝΔ, είτε είναι μπλεγμένοι μέσα στην Αστυνομία. Τα συλλαλητήρια της 8ης Μάρτη ήταν πραγματικά μαζικότερα φέτος και παίζουν ρόλο στον δρόμο για την ανατροπή της κυβέρνησης.

Έρχονται οι εκλογές της ΕΙΝΑΠ μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Γιατί είναι κρίσιμες;

Τώρα μας δίνεται μια πολύ σπουδαία ευκαιρία στα νοσοκομεία για να ανατρέψουμε την ηγεσία της Μαρτίνας Παγώνη. Είναι απόλυτα ρεαλιστικός στόχος. Αρχικά να πούμε ότι είναι πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ, ενώ η Αριστερά αθροιστικά -και όχι η ΔΗΚΝΙ (ΝΔ)- έχει την πλειοψηφία, αλλά η άρνηση συνεργασίας από πλευράς ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ) άφησε την προεδρεία στη Δεξιά. Σήμερα όμως ο συσχετισμός έχει αλλάξει άρδην υπέρ της Αριστεράς. Αυτό το καταλαβαίνει και η κυβέρνηση και οι συνδικαλιστές της στα νοσοκομεία και καταφεύγουν ακόμα και σε εκβιασμούς μέσω διοικητών(!) για να κλείσουν υποψηφίους στα ψηφοδέλτια τους!

Είναι κρίσιμες εκλογές όμως πάνω από όλα για το πώς θα συνεχίσουμε. Η ανατροπή της πρωτιάς της δεξιάς πρέπει να συνοδευτεί από την ανάδειξη της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στην πρώτη θέση. Η ενίσχυση του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή (ΕΚΑ) μπορεί να πολλαπλασιάσει τα βήματα που κάνουμε ως κίνημα απέναντι στην κυβέρνηση και το σύστημα. Σε ό,τι αφορά τα νοσοκομεία, δεν εννοούμε απλά να φύγει ο Άδωνις Γεωργιάδης για να μας έρθει ένας άλλος υπουργός που θα κάνει τα ίδια. Ανοίγουμε το ζήτημα του ποιος θα έχει τον έλεγχο. Ότι θα παλέψουμε μέχρι να ανατραπουν οι επιθέσεις που είδαμε τα τελευταία χρόνια.

Ότι τα νοσοκομεία δεν θα συνεχίσουν να διοικούνται από μάντζερ αλλά από τους ίδιους τους υγειονομικούς. Μόνο έτσι τα νοσοκομεία δεν θα λειτουργούν για το κέρδος αλλά για την δωρεάν Υγεία για

όλους ανεξαιρέτως. Αντίστοιχα στα τρένα διεκδικούμε ότι τον έλεγχο να τον έχουν τα σωματεία των σιδηροδρομικών και πάει λέγοντας.

Για να φτάσουμε εκεί δεν μπορούμε να συνεχίσουμε στο ίδιο μήκος κύματος που κινήθηκαν οι Ενώσεις και οι Ομοσπονδίες μας τα προηγούμενα χρόνια. Έγιναν σπουδαίες απεργίες στα νοσοκομεία, αλλά τώρα είναι η ώρα να κάνουμε το άλμα από την άμυνα στην επίθεση.

Και αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς να έχουμε τη συνολική εναλλακτική, που βάζει στο κέντρο της το ποιος έχει τον έλεγχο, πού θα βρεθούν τα λεφτά. Για να χρηματοδοτηθούν αυτά τα πράγματα που λέμε, συγκρούμαστε με τις δαπάνες του πολέμου, με τους εργολάβους και τους ιδιώτες και συνολικά με έναν προϋπολογισμό σφαγείο. Αυτή είναι η προοπτική που βάζει το ΕΚΑ και οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων μέσα σε αυτό.

Υπάρχει ανταπόκριση από τον κόσμο στις πρωτοβουλίες και την προοπτική που βάζει η ανακαπιταλιστική Αριστερά στα νοσοκομεία; Τι ρόλο έπαιξαν οι δυνάμεις του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή τα προηγούμενα χρόνια;

Έχουν πραγματικά μεγάλη απήχηση και είναι ευκαιρία να εκφραστεί και εκλογικά αυτό το ρεύμα που δυναμώνει μέσα στα δημόσια νοσοκομεία. Επιδιώκουμε να βγούμε πρώτη δύναμη όπως είπα πιο πριν. Βάζουμε αυτόν τον στόχο γιατί είναι και ρεαλιστικός και αναγκαίος. Μιλάμε για έναν ολόκληρο κόσμο καταρχάς που δίνει μαζί μας τη μάχη για την απεργιακή κλιμάκ-

ση. Για παράδειγμα τον Νοέμβρη του 2023 έγινε μια 48ωρη απεργία στους γιατρούς, με πάρα πολύ μεγάλη ποσοστά συμμετοχής. Ως ΕΚΑ θέλαμε συνέχεια, αλλά η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ, δηλαδή οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, άφησε να χαθεί αυτή η ευκαιρία. Είδαμε επίσης να γίνονται γενικές απεργίες ανά πόλη με καθολική συμμετοχή για την προάσπιση των τοπικών νοσοκομείων. Μόνο αυτή την εικόνα να λάμβανε υπόψιν η ομοσπονδία, θα προχωρούσε σε πιο δυναμικές κινητοποιήσεις.

Ταυτόχρονα διεκδικούμε ότι τα σωματεία και οι ομοσπονδίες μιλάνε για ανατροπή της κυβέρνησης και κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά με εργατικό έλεγχο, και για τον σιδηρόδρομο, αλλά και για τις ιδιωτικές κλινικές και τη φαρμακοβιομηχανία. Η ΔΗΚΝΙ προφανώς δεν θέλει κάτι τέτοιο, αλλά εμπόδια μπαίνουν και από την Αριστερά. Με το να λες ότι μέσα στον καπιταλισμό δεν έχει σημασία αν μια επιχείρηση είναι δημόσια ή ιδιωτική δένεις χειροπόδαρο το κίνημα και το βάζεις στην αναμονή για τις κοινοβουλευτικές εξελίξεις.

Κομβικό είναι ότι παλεύουμε για την ενότητα στον δρόμο. Το να παλεύει ξεχωριστά η ΠΟΕΔΗΝ από την ΟΕΝΓΕ είναι μια καταστροφική λογική που αποσυσπειρώνει. Διότι πραγματικά δεν μπορούμε να παλεύουμε ο καθένας μόνος του, όχι μόνο στα νοσοκομεία, αλλά πουθενά. Πολλές φορές καλέσαμε την ΟΕΝΓΕ να απευθύνει κάλεσμα και σε άλλες ομοσπονδίες σε κρίσιμες στιγμές του κινήματος. Το περασμένο φθινόπωρο είχαμε κάνει πρόταση για απεύθυνση στις ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών και καταψηφίστηκε. Όπως στις 28/2 υπήρχε κοινό κάλεσμα από όλους, έτσι πρέπει να συνεχίσει και τώρα.

Στη συντριπτική πλειοψηφία των μαχών μέσα στα νοσοκομεία τα τελευταία τρία χρόνια οι αγωνίστριες και οι αγωνιστές του Ενωτικού Κινήματος ήταν στην πρωτοπορία. Και δεν μιλάμε μόνο για τα κραξίματα στον Γεωργιάδη και τον Μητσοτάκη. Δεν αφήσαμε πραγματικά τίποτε αναπάντητο, από το νέο εφημεριακό και τα απογευματινά χειρουργεία μέχρι τα πάντα. Ως Συντονιστικό Νοσοκομείων οργανώσαμε και πολιτικές εκδηλώσεις μέσα στους χώρους μας. Για τις 8 Μάρτη και την γυναικεία απελευθέρωση, για το ναυάγιο της Πύλου, για την Παλαιστίνη, για όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα.

Πρωτοβουλίες οι οποίες πραγματικά κάνουν την μεγάλη διαφορά και ανοίγουν τη συζήτηση για την εναλλακτική, πέρα από τους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς, για το πώς φτάνεις στην ανατροπή αυτού του συστήματος.

MME

“Τη σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά”

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν την Τρίτη 11/3 οι δημοσιογράφοι με βασική διεκδίκηση την «υπογραφή ενιαίας ΣΣΕ για όλα τα ΜΜΕ, με αυξήσεις στους μισθούς/συντάξεις που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες του σήμερα».

Απεργιακή συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε μετά από κάλεσμα της Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ και της Δημοσιογραφικής Συνεργασίας. Η διαδήλωση ξεκίνησε από το Υπουργείο Εργασίας, βάδισε προς τα γραφεία της ένωσης των εργοδοτών του κλάδου στη Βουκουρεστίου και κατέληξε στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ με αίτημα την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. «Εκδότες, καναλάρχεις, ακούστε το καλά, τη σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά», «Συλλογικές συμβάσεις, αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς» και «Τέμπη, Πύλος, Παλαιστήνη - Δεν υπάρχει ειρήνη, χωρίς δικαιοσύνη» ήταν μερικά από τα συνθήματα.

Αντιδράσεις προκάλεσε ο αποκλεισμός της εισόδου της Ένωσης Συντακτών από την αστυνομία, η οποία αποχώρησε μετά από τις διαμαρτυρίες των απεργών.

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

11/3, Απεργία δημοσιογράφων, Αθήνα.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

‘Όχι άλλους φόρους

Μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας δικηγόρων και επαγγελματιών έγινε την Παρασκευή 14/3 έξω από το Συμβούλιο της Επικρατείας κατά τη συζήτηση των αιτήσεων ακύρωσης ενάντια στο νέο φορολογικό νόμο που χτυπάει τους πολλούς/ες και τους αδύναμους δικηγόρους και επαγγελματίες. Η συζήτηση στο ΣτΕ αναβλήθηκε για τις 28/3

Όπως καταγγέλει η **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων** «Αποδείχθηκε ήδη με τον ένα χρόνο εφαρμογής, ότι με τις νέες ρυθμίσεις που εισήγαγαν το σύστημα των τεκμηρίων ή αντικειμενικών κριτηρίων, δικηγόροι και ελεύθεροι επαγγελματίες φορολογούνται για πλασματικά εισοδήματα που δεν έχουν και επιβαρύνονται δυσανάλογα και αδικαιολόγητα με ένα τεράστιο φορολογικό βραχά, που έρχεται να προστεθεί στα πλείστα άλλα οικονομικά και επαγγελματικά βάρη. Το νέο αυτό πλαίσιο των τεκμηρίων, με το πρόσχημα και τη συκοφαντική επίκληση της “πάταξης της φοροδιαφυγής” χτυπάει κυρίως τα πιο αδύναμα οικονομικά στρώματα, τα χαμηλά εισοδήματα της δικηγορίας και σειράς επαγγελματιών. Τους αυτοαπασχολούμενους που πασχίζουν να κρατήσουν ανοιχτά τα γραφεία τους, αλλά και αμέτρητους και αμέτρητες μισθωτούς/ές δικηγόρους που φορολογούνται με το καθεστώς του ελεύθερου επαγγελματία.

Την ίδια στιγμή τα μεγάλα εισοδήματα, μερίσματα από τεράστια επιχειρηματικά κέρδη φορολογούνται δυσανάλογα λιγότερο ή απολαμβάνουν πλείστες φοροαπαλλαγές, δείχνοντας τον πραγματικό στόχο του φορολογικού συστήματος της κυβέρνησης, που είναι η εξόντωση των πολλών και η προστασία των υπερκερδών των ισχυρών».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ Νέες κινητοποιήσεις

Σε πανελλαδικό συλλαλητήριο το Σάββατο 29/3 στα Προπύλαια και πορεία στο Μέγαρο Μαξίμου καλεί η ΔΟΕ, συνδικαλιστική ομοσπονδία των δασκάλων.

«Αγωνιζόμαστε να δοθούν λύσεις στα οξυμμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί. Η κατάσταση στα σχολεία μέρα με τη μέρα γίνεται αφόρητη, γεγονός που υπονομεύει την εκπαιδευτική διαδικασία. Οι εκπαιδευτικοί ερχόμαστε συνεχώς αντιμέτωποι με τα δεκάδες προβλήματα που δημιουργεί η αντιλαϊκή πολιτική σε όλους τους τομείς» υπογραμμίζει η ΔΟΕ στο κάλεσμά της για το συλλαλητήριο θέτοντας διεκδικήσεις ενάντια στις διώξεις των εκπαιδευτικών, αυξήσεις μισθών και χρηματοδότησης για τα δημόσια σχολεία.

Απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση την Παρασκευή 21/3 έχει πάρει το ΔΣ της ΟΛΜΕ. Στην εισήγηση τους οι **Παρεμβάσεις** Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης προτείνουν μεταξύ άλλων 24ωρη απεργία σε όλη την εκπαίδευση την Παρασκευή 21/3, γύρο έκτακτων γενικών συνελεύσεων των ΕΛΜΕ πανελλαδικά και συνέλευση των προέδρων στο τέλος της εβδομάδας, συμμετοχή στο συλλαλητήριο για τη Διεθνή Μέρα Κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού, συμμετοχή στο πανελλαδικό συλλαλητήριο που καλεί η ΔΟΕ στις 29/3, νέα 48ωρη απεργία στις 9 και 10 Απριλίου καθώς και απεργία τις πρώτες ημέρες των πανελλαδικών εξετάσεων.

Πιο δυνατά μετά τις 28Φ

Πανελλαδική εκδήλωση με σημαντική ανταπόκριση πραγματοποιήσαν την Κυριακή 16/3 μια σειρά ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ που συντονίζουν τη δράση τους με αφορμή και το πρόσφατο κύμα διώξεων χιλιάδων εκπαιδευτικών που απέχουν από την αξιολόγηση.

Οι σύλλογοι οργάνωσαν συγκεντρώσεις κατά τόπους απ’ όπου συνδέθηκαν μεταξύ τους διαδικτυακά για τη συζήτηση. Τίτλος της εκδήλωσης ήταν «Αξιολόγηση, αποδόμηση, ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου και η απάντησή του κινήματος» και εισηγητικά μίλησαν οι καθηγητές του Παιδαγωγικού ΑΠΘ **Περικλής Παυλίδης** και **Βασίλης Αλεξίου**, ακολούθησαν οι δικηγόροι που συγκροτούν τη νομική ομάδα υποστήριξης των διωκόμενων εκπαιδευτικών και στη συνέχεια πήραν το λόγο οι ίδιοι οι δάσκαλοι/ες και οι καθηγητές/ριες.

«Θέλω να επιμείνω στο κομμάτι της κινηματικής και της πολιτικής διάστασης της εκδήλωσης, βάζοντας από την αρχή ότι καμιά συζήτηση δεν είναι ίδια μετά τις 28 Φλεβάρη» τόνισε ο **Σεραφείμ Ρίζος**, μέλος του ΣΕΠΕ «Η Αθηνά» και μέλος του Δικτύου Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”.

«Αυτή η ορμητική εισβολή των μαζών που ζήσαμε στις 28 Φλεβάρη έχει καθορίσει όλη την πολιτική συζήτηση και όλα τα καθήκοντα που έχει το κίνημα. Νομίζω ότι αυτό που βλέπουμε από την πλευρά της κυβέρνησης είναι μια προσπάθεια να επαναλάβει το σενάριο του 2023. Ότι θα επιμείνει στην σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική, με κέντρο τις ιδιωτικοποιήσεις και την αξιολόγηση, ποντάροντας στον συμβιβασμό και την απραξία, τόσο της κοινωνοβουλευτικής αντιπολίτευσης όσο και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ο πρόσφατος ανασχηματισμός, θεωρώ ότι βάζει το αποτύπωμα αυτής της στρατηγικής, επιμένοντας με πιο επιθετικούς όρους στην πολιτική της μεσαφέστατο και πιο έντονο ακροδεξιό πρόσημο. Το ότι ο Βορίδης και η Βολουδάκη παίρνουνε το Υπουργείο Μετανάστευσης καθορίζει την κατεύθυνση της κυβέρνησης.

Από την άλλη πλευρά, στο Υπουργείο Παιδείας η τοποθέτηση της Ζαχαράκη αλλά ιδιαίτερα του Παπαϊωάννου του Πρύτανη των ΜΑΤ στο ΑΠΘ, σημαίνει ότι θα επιμείνει στο κομμάτι της αξιολόγησης και της καταστολής. Γι’ αυτό το λόγο η σημερινή συγκέντρω-

ση, όλες οι πρωτοβουλίες σε αυτή την κατεύθυνση, ο λόγος της βάσης και των πρωτοβάθμιων συλλόγων, είναι εξαιρετικά σημαντικός στο επόμενο διάστημα.

Από τη δικιά μας πλευρά πρέπει να έχουμε μια ενωτική επίμονη και απεργιακή κατεύθυνση στο επόμενο διάστημα. Πρέπει να μεταφέρουμε σε κάθε σχολείο και σε κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο το κλίμα της 28ης Φλεβάρη. Έχουμε την εμπειρία και τη δυνατότητα.

Με αυτήν την έννοια, η πρόταση που μπήκε από πάρα πολλούς συναδέλφους και πρωτοβάθμιους συλλόγους για κλαδική απεργία ως συνέχεια των μαχών που δώσαμε, είναι εξαιρετικά σημαντική και την οποία θέλω να υπογραμμίσω και να επιμείνω.

Δεν είναι ανταγωνιστική σε σχέση με το νομικό κομμάτι. Αντίθετα, δίνει ακόμα μεγαλύτερη δυνατότητα και στους νομικούς αγώνες που δίνουμε. Πολύ περισσότερο δεν είναι ανταγωνιστική με όλο αυτό το γενικό και πάνδημο αίτημα για δικαιοσύνη. Χρειάζεται να επιμείνουμε σε αυτό το βήμα ως σύλλογοι και να το οργανώσουμε».

Σ.Μ.

21 ΜΑΡΤΗ - ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

Είναι υπόθεση όλων μας

Το τελευταίο διάστημα η κατάσταση στους δήμους είναι τραγική. Πάμε από το κακό στο χειρότερο. Η κατάσταση με τα ΕΣΠΑ έχει χρονίσει. Όλοι οι εργαζόμενοι που δουλεύουμε είμαστε πάρα πολλά χρόνια συμβασιούχοι και έχουμε τόσο μεγάλη εμπειρία που θα έπρεπε ήδη να έχουμε μόνιμη σχέση εργασίας και να έρχονται καινούργιοι εργαζόμενοι να αναπληρώσουν τα κενά που υπάρχουν. Στους Δήμους έχουμε πάρα πολλά κενά που χρειάζεται οπωσδήποτε να καλυφθούν με προσλήψεις νέων εργαζομένων. Διεκδικούμε λοιπόν τη μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Ταυτόχρονα οι μισθοί με τις ατομικές συμβάσεις εργασίας που υπογράφουμε για τα ΕΣΠΑ είναι τραγικοί. Καμία αύξηση, καμία αποζημίωση αν απολυθείς και κάλυψη από πουθενά. Πολλοί/ες κάνουμε δυο και τρεις δουλειές για να τα βγάλουμε πέρα. Θέλουμε να εφαρμοστούν οι συλλογικές σχέσεις εργασίας, να υπάρχει μόνιμη δουλειά στο δημόσιο. Να συνεχιστεί η χρηματοδότηση κρατικά, να μονιμοποιηθούμε και να γίνουν προσλήψεις.

Με το σταμάτημα της χρηματοδότησης σημαίνει ότι θα μείνουμε πάρα πολύς κόσμος χωρίς δουλειά κι αυτό είναι το πιο τραγικό απ' όλα. Αλλά και οι υπηρεσίες θα υπολειμθούν. Που ήδη υπολειμθούν, οπότε θα χειροτερέψουν. Και μιλάμε για κοινωνικές υπηρεσίες που τις έχει ανάγκη ο κόσμος και η λειτουργία τους πρέπει να γίνεται σωστά.

Ιδιωτικοποιήσεις

Αυτοί τώρα πάνε να τα ιδιωτικοποιήσουν όλα. Αυτός είναι ο στόχος τους. Τα είδαμε τα αποτελέσματα με τις ιδιωτικοποιήσεις. Η κατάσταση δεν έγινε καλύτερη όταν μπήκαν οι ιδιώτες. Αντίθετα χειροτέρεψε η κατάσταση με κορυφαίο και τραγικό παράδειγμα το σιδηρόδρομο, που φτάσαμε στο έγκλημα στα Τέμπη.

Για όλους αυτούς τους λόγους και όχι μόνο πρέπει να είμαστε όλοι στην απεργία.

Οι εργαζόμενοι των ΕΣΠΑ και γενικά οι συμβασιούχοι, όταν οι μόνιμοι συνάδελφοι κάνουν απεργία συμμετέχουμε μαζί τους, τους στηρίζουμε. Απαιτούμε και από αυτούς να μας στηρίξουν. Να κλείσουν όλα και όλοι μαζί μια γροθιά να κρατήσουμε αυτό το δημόσιο σύστημα που έστω και με τα στραβά του βοηθάει τον κόσμο.

Η απεργία της Παρασκευής πρέπει να έχει συνέχεια. Όχι να κηρύσσουν απεργία μία φορά το χρόνο και μετά να στέλνουν τους εργαζόμενους στους δικηγόρους να πληρώνουν τα μαλλοκέφαλά τους και να παίρνουν και αρνητικές αποφάσεις στο τέλος, γιατί αυτό γίνεται. Να μην σταματήσουμε σε μία μέρα απεργίας. Αν γινόταν και διαρκείας, θα ήταν ακόμα καλύτερα.

Στο κάτω κάτω δεν έχουμε σταματήσει να είμαστε στον δρόμο όλο το τελευταίο διάστημα. Πάμε να απεργήσουμε και για τις δουλειές μας αλλά και για όλα τα ζητήματα.

Ελένη Τσαγανού,
εργαζόμενη δήμου Νίκαιας - Ρέντη

21 Μάρτη Πανελλαδική Απεργία στους Δήμους

Απεργιακή συγκέντρωση, 11πμ

Υπ. Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

(Δραγατσάνιου, πηλ. Κλαυθμώνος)

Τη σκυτάλη της απεργιακής σύγκρουσης παίρνουμε στους Δήμους όλης της χώρας στις 21 Μάρτη, στην πανελλαδική απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Τα εκατομμύρια των εργαζομένων και της νεολαίας που απέργησαν και βγήκαν στους δρόμους στις 28 Φλεβάρη διεκδικώντας δικαιοσύνη και δηλώνοντας απερίφραστα ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν, άνοιξαν νέους δρόμους για τις διεκδικήσεις μας σε όλα τα επίπεδα.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται πιο απομονωμένη από ποτέ, απονομιμοποιημένη από τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Η ανατροπή της είναι επιθυμία όλων και είναι εφικτή. Η οργή θεριεύει γιατί η κυβέρνηση της Ν.Δ προσπαθεί να μετατρέψει όλη την κοινωνία σε Τέμπη.

Στα νοσοκομεία δεν έχουμε οξυγόνο με την συνεχή προσπάθεια ιδιωτικοποίησης και τις καθημερινές μάχες των Υγειονομικών για να κρατήσουν το ΕΣΥ όρθιο. Στα σχολεία δεν έχουμε οξυγόνο και οι εκπαιδευτικοί είναι στους δρόμους ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, το χωρισμό τους σε καλά και κακά σχολεία και τις επιλογές Ωνάσεια για τους λίγους, Τέμπη για τους πολλούς. Στις συγκοινωνίες, τίποτα δεν έχει αλλάξει στους σιδηρόδρομους, τα λεωφορεία ιδιωτικοποιούνται, μετρό και ΗΣΑΠ που λειτουργούν με ανύπαρκτα μέτρα ασφαλείας.

Ίδια και χειρότερη είναι η κατάσταση στους δήμους. Η πλειοψηφία των εργαζομένων στους δήμους είναι πια συμβασιούχοι με μια σειρά διαφορετικών συμβάσεων, 55-67, covid, ΟΑΕΔ, μια σειρά από διαφορετικά προγράμματα από εργαζομένους που είναι απολύτως απαραίτητοι και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Οι συνάδελφοι/σες σε όλες τις Κοινωνικές Δομές των Δήμων, ζούνε σε μόνιμη ανασφάλεια, όπως και όλοι οι συμβασιούχοι, και οι κοινωνικές δομές διαλύονται καθημερινά. Εργαζόμενοι που ανακυκλώνονται στους δήμους σε υπηρεσίες απολύτως απαραίτητες για τις κοινωνικές ανάγκες. Μισθολογικά καθηλωμένοι, χωρίς πλήρη δικαιώματα και την ίδια στιγμή ακόμα και η ηγεσία της ομοσπονδίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν τους εντάσσει στην δύναμη της, παρά κάποιους με όρους και προϋποθέσεις.

Εργαζόμενοι που ανακυκλώνονται στους δήμους σε υπηρεσίες απολύτως απαραίτητες για τις κοινωνικές ανάγκες. Μισθολογικά καθηλωμένοι, χωρίς πλήρη δικαιώματα και την ίδια στιγμή ακόμα και η ηγεσία της ομοσπονδίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν τους εντάσσει στην δύναμη της, παρά κάποιους με όρους και προϋποθέσεις.

Ο μισθός δεν φτάνει

Η ακρίβεια τσακίζει το εργατικό εισόδημα, για όλους τους εργαζόμενους μόνιμους και συμβασιούχους. Ο μισθός δεν φτάνει ούτε για το πρώτο δεκαπενθήμερο και την ίδια ώρα η κυβέρνηση χαρίζει δισεκατομμύρια στους τραπεζίτες και τα δίνει όλα στους εξοπλισμούς. Μεγάλο μέρος των δημοτικών υπηρεσιών παραδίδονται στους ιδιώτες και σε εργολάβους, με πρόσχημα την έλλειψη προσωπικού.

Η απεργία στις 28 Φλεβάρη ήταν απεργία σταθμός που μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο να πάνε τα πράγματα αλλιώς. Τώρα είναι η στιγμή να κλιμακώσουμε απεργιακά σε

όλους τους χώρους και όλους τους κλάδους για να τους ανατρέψουμε.

Οργανώνουμε την απεργία στις 21 Μάρτη όπως οργανώσαμε την πανεργατική στις 28 Φλεβάρη. Με γενικές συνελεύσεις και την δράση των επιτροπών αγώνα εξασφαλίζουμε όχι μόνο την ενημέρωση όλων των συναδέλφων, αλλά και ότι βάζουμε λουκέτο σε όλες τις λειτουργίες των δήμων μας. Κατεβαίνουμε μαζικά και οργανωμένα με τα πανό των σωματείων μας στην απεργιακή συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυθμώνος στις 11πμ στο Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, και αντίστοιχα σε όλες τις πόλεις.

Ανοίγουμε από τώρα τον δρόμο για τα επόμενα βήματα απεργιακής κλιμάκωσης. Διεκδικούμε να κλιμακώσουμε με απεργίες με διάρκεια, για να σώσουμε τις δουλειές μας και τους δήμους μας από την ιδιωτικοποίηση, για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Η απεργία των εργαζομένων στους δήμους στις 21 Μαρτίου είναι πολύ σημαντική. Σταματάει η χρηματοδότηση σε μια σειρά κοινωνικές δομές οι οποίες είναι απολύτως απαραίτητες για την εργατική οικογένεια, για τα παιδιά της τάξης, για τους ίδιους τους εργάτες και για τη ζωή τους.

Με αυτά τα χρήματα χρηματοδοτούνταν παιδικόι σταθμοί, ειδικά σχολεία, κοινωνικά συσσίτια, φαρμακεία και ιατρεία των δήμων και άλλες κοινωνικές υπηρεσίες, όλη η κοινωνική πολιτική των Δήμων με λίγα λόγια. Πάγιο αίτημα στους Δήμους είναι η μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Οι άνθρωποι που πάνε από σύμβαση σε σύμβαση και ζουν στην ανασφάλεια. Εκεί που λέγαμε να γίνουν μόνιμοι και να ζήσουν καλύτερα, ξαφνικά ενδέχεται πολύ μεγάλο κομμάτι από αυτούς να απολυθεί και το σίγουρο είναι ότι θα κλείσουν και θα συρρικνωθούν όλες αυτές οι κοινωνικές υπηρεσίες.

Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να στηριχτεί η απεργία από όλους τους εργαζόμενους και ταυτόχρονα με το αίτημα να μην σταματήσει η χρηματοδότηση και να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι, να απλωθεί ακόμα περισσότερο, να γίνουν γενικευμένες μαζικές προσλήψεις προσωπικού στους δήμους. Και είναι και μια απεργία η οποία έρχεται μετά το χαμό που

έγινε με τη γενική απεργία στις 28/2 και δίνει τον τόνο ότι υπάρχει συνέχεια από οργανωμένους κλάδους. Μην ξεχνάμε ότι και τα νοσοκομεία απεργούν στις 19/3, δυο μέρες πριν.

Στις 28 Φλεβάρη οι εργαζόμενοι από το Κερατσίνι είχαμε κατέβει μαζικά με πούλμαν και όλοι οι συνάδελφοι είδαν με τα μάτια τους και μετέφεραν την εμπειρία στο χώρο δουλειάς. Έχει ανέβει το αίσθημα της αγωνιστικότητας. Έχουμε απαίτηση από την ΠΟΕ ΟΤΑ να μην μείνει στην απεργία της Παρασκευής αλλά να συνεχίσει. Με το κλίμα που υπάρχει μετά την γενική απεργία της 28 Φλεβάρη, είναι ευκαιρία να ξεδιπλώσουμε έναν μαζικό αγώνα με διάρκεια.

Οργανώνουμε την απεργία στο δήμο μας με περιοδείες σε χώρους εργασίας. Μετά την απεργία θα πάμε σε γενική συνέλευση. Θα είναι κι εκλογοαπολογιστική καθώς πλησιάζουν οι εκλογές του σωματείου για τις οποίες έχουμε κάνει την κίνηση να συστήσουμε μια καινούργια αγωνιστική παράταξη για να παρέμβουμε και σε αυτή τη διαδικασία.

Μήτσος Αργυροκαστρίτης,
εργαζόμενος δήμου Κερατσινίου

22 ΜΑΡΤΗ - Όλοι/ες

Τις μεγάλες διαστάσεις που έχουν πάρει τα αντιρατσιστικά-αντιφασιστικά συλλαλητήρια στις 22 Μάρτη δείχνουν οι εκδηλώσεις της ΚΕΕΡΦΑ σε όλη τη χώρα. Μετά την ιστορική πανεργατική της 28ης Φλεβάρη, παντού γίνεται η σύνδεση των εγκλημάτων της Πύλου και των Τεμπών και αναδεικνύεται ο κοινός αγώνας για την τιμωρία των ενόχων και την ανατροπή της δολοφονικής κυβέρνησης.

Ενδεικτικό είναι ότι τα πάνελ των ομιλητών/ριών συνθέτουν δικηγόροι των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών, συνδικαλιστές/ριες και εργαζόμενοι/ες από μια σειρά χώρους, φοιτητές/ριες, δημοτικοί σύμβουλοι, μέλη κοινοτήτων μεταναστών/ριών, ιστορικοί, καλλιτέχνες, πανεπιστημιακοί, αγωνιστές/ριες της ΚΕΕΡΦΑ. Αλλά και ότι στα ακροατήρια άνθρωποι όλων των ηλικιών συμμετέχουν ενεργά στις συζητήσεις, εκφράζοντας τη διάθεση για κλιμάκωση της σύγκρουσης στο δρόμο.

Μια γέυση δίνουμε στις διπλανές στήλες με αποσπάσματα από τις εισηγήσεις κάποιων εκ των ομιλητών/ριών, καθώς και με εικόνες από κάποιες από τις εκδηλώσεις. Ο **Θοδωρής Ελευθεριάδης** και η **Ντολίσ Ντονφάκ** μι-

λησαν στην Κυψέλη. Ο **Χάρης Χαλακατεβάκης** στην Πάτρα. Ο **Σωτήρης Λαπιέρης** στο Χαλάνδρι.

Στο Ελληνικό, δίπλα στην **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρο των επιζώντων της Πύλου και τον **Στέλιο Γιαννούλη** από το ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιασμένης, μίλησε η **Άννα Στάμου** από την Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας που τόνισε πως «μόνο τα κινήματα μπορούν να είναι απάντηση στην αποκλήρωση των ρατσιστικών εγκλημάτων και της ακροδεξιάς» και γι' αυτό «στις 22 Μάρτη συμμετέχουμε, όχι εθιμοτυπικά, αλλά για να τιμωρηθούν οι ένοχοι των εγκλημάτων και να φράξουμε το δρόμο στους φασίστες».

Ακράδαντα στοιχεία

Η **Κατερίνα Πουρναρά** και η **Νατάσα Νταϊλιάνη**, δικηγόροι των επιζώντων της Πύλου, ήταν επίσης ομιλήτριες, στο Χαλάνδρι και στους ηθοποιούς αντίστοιχα, αναδεικνύοντας τα ακράδαντα στοιχεία για το έγκλημα του λιμενικού. Στο ρόλο των μεγάλων συστημικών ΜΜΕ, μη καλύπτοντας όσο και όπως θα έπρεπε το ναυάγιο, στάθηκε η δημοσιογράφος **Μάχη Μαργαρίτη** στο Χαλάνδρι. «Όταν πρόβαλαν κάτι, έχτιζαν το επίσημο κυβερνητικό αφήγημα περί διακινητών», είπε.

«Μικρότερη μερίδα πήγε κόντρα, συμβάλλοντας με τη δημοσιογραφική της έρευνα στην αλήθεια».

Στην Κομοτηνή, μαζί με τον **Γιάννη Πατζανακίδη**, δικηγόρο, τη **Βάσω Αλεξοπούλου** από την ΚΕΕΡΦΑ και τον **Θεόφιλο Πουλουτίδη**, μίλησε ο **Στέφανος Γραβάνης**, καθηγητής Τμήματος Νομικής ΔΠΘ. Όπως μας είπε ο **Θράσος Τζιάρας** από το ΣΕΚ, ο καθηγητής «ανέδειξε τον κίνδυνο της πανευρωπαϊκής ανόδου της ακροδεξιάς με κύριο όχημα την ισλαμοφοβία, φέροντας ιδιαίτερα το παράδειγμα της Γαλλίας και της πορείας της φιλοναζιστικής συμμορίας της Λεπέν. Στην εκδήλωση συμμετείχαν δεκάδες αγωνιστές/ριες της πόλης».

Με επιτυχία έγιναν επίσης οι εκδηλώσεις του Ζωγράφου και τη Φιλοσοφική Αθήνας όπου ανέμεσα στους ομιλητές ήταν και η **Άννα Καρακατσούλη**, καθηγήτρια Θεατρικών Σπουδών. Ενώ την Τρίτη 18/3, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, ήταν σε εξέλιξη η εκδήλωση στους Αμπελόκηπους, αλλά και τα Χανιά με συμμετοχή του διασώστη **Ιάσωνα Αποστολόπουλου**. Ο κύκλος των εκδηλώσεων συνεχίζεται τις επόμενες μέρες (βλέπε σελ. 16).

Λ.Β.

«Φραγμός σε νέες Πύλους»

Το ναυάγιο της Πύλου είναι το πρώτο μεγάλο περιστατικό αυθαιρεσίας του λιμενικού που αναλαμβάνει ο Συνήγορος του Πολίτη από όταν συγκροτήθηκε. Η απουσία αντίστοιχου μηχανισμού στην περίπτωση του εγκλήματος στο Φαρμακονήσι ήταν κρίσιμη για να μην δικαιωθούν οι άνθρωποι που τότε πνίγηκαν ή διασώθηκαν. Οπότε συνιστά θετική εξέλιξη ότι σήμερα υπάρχει ένας μηχανισμός που μπορεί να ελέγχει τα σώματα ασφαλείας και να λειτουργεί ως καταλύτης για ενέργειες που η δικαιοσύνη δεν θα έκανε.

Οι συνάδελφοι έκαναν στη βάση των στοιχείων που είχαν στη διάθεσή τους μια εξαντλητική και εντατική δουλειά. Αξίζει να επισημανθεί ότι το πόρισμα και το συνοδευτικό υλικό είναι περίπου 4.500 σελίδες. Αυτό που διαπιστώνει δεν είναι μόνο τα πραγματικά περιστατικά αλλά και τη συστηματική προσπάθεια είτε να μην υπάρχει είτε να αποκρυφθεί κρίσιμο υλικό. Το ότι δεν έχουμε πχ καν καταγραφή επικοινωνίας του ΕΚΣΕΔ με το καράβι του λιμενικού είναι από μόνο του ένα σκάνδαλο.

Επιπλέον, ενώ ξέρουμε ότι υπάρχουν εμπορικά πλοία τριγύρω, δεν έχουμε κανένα υλικό από τους ναύτες και τους αξιωματικούς τους. Τους γνωρίζουμε, πολλοί έχουν καταθέσει κίολας, αλλά για

ένα περίεργο λόγο δεν δίνουν υλικό, ούτε το αναζητεί η εισαγγελία. Δημιουργούν επιπλέον πολλά ερωτηματικά οι συνθήκες της ίδιας της βύθισης. Ο ΣτΠ καταλήγει ότι τα στοιχεία κατατείνουν ότι οι ενέργειες του λιμενικού πιθανότατα οδήγησαν στη βύθιση του πλοίου. Αυτό θέτει σοβαρές ποινικές ευθύνες και για τα μέλη του πληρώματος αλλά και για τους εντολές τους.

Η μεταναστευτική πολιτική, έτσι όπως υλοποιείται, και με τοποθέτηση του Βορίδη στο Υπουργείο Μετανάστευσης, ελοχεύει κινδύνους για νέες Πύλους. Η κυβέρνηση έχει αναλάβει με περίσσιο ζήλο την φρούρηση των συνόρων της Ευρώπης με τρόπο που καταλήγει σε Πύλους.

Από το μετερίζι του ο καθένας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε να υπάρχουν μηχανισμοί ελέγχου, να είναι ανεξάρτητοι και έμπρακτα να παλεύουμε τον ρατσισμό και τον αυταρχισμό. Για να διασφαλίσουμε ότι αυτή η κυβέρνηση θα βρει φραγμό, ώστε η επόμενη να έχει ένα προηγούμενο μιας κυβέρνησης που έπεσε για όσα έκανε σε βάρος χιλιάδων ανθρώπων και εκατοντάδων πια νεκρών.

Σωτήρης Λαπιέρης, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων στον Συνήγορο του Πολίτη

15/3, Νίκαια. Φωτό: Λένα Βερόε

ΝΙΚΑΙΑ

Στην πλατεία Σπάθα-Διαμάντω Κουμπάκη στη Νεάπολη έγινε η εκδήλωση της Νίκαιας, με συμμετοχή νεολαίας της περιοχής αλλά και παλιότερων αγωνιστών/ριών.

Ο **Βασίλης Παπαδόπουλος**, δικηγόρος επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, παρουσίασε όλα τα στοιχεία για το ρατσιστικό έγκλημα του λιμενικού και μίλησε για τη μάχη για να τιμωρηθούν οι ένοχοι ενάντια στη συγκάλυψη.

Ο **Νίκος Αμπανάβας**, εκπαιδευτικός - συγγραφέας, στάθηκε στο προσφυγικό παρελθόν της γειτονιάς και την αντιρατσιστική - αντιφασιστική παράδοσή της. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην ιστορία της Διαμάντω Κουμπάκη, αγωνίστριας της Αντίστασης που εκτελέστηκε στο Μπλόκο της Κοκκινιάς, προς τιμήν της οποίας πήρε το όνομά της η πλατεία της εκδήλωσης.

Η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας - Ρέντη, κάλεσε σε κλιμάκωση του αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση που δολοφονεί από τη μία με τις ιδιωτικοποιήσεις, από την άλλη με τον ρατσισμό, ακολουθώντας τα βήματα του Τραμπ και βάζοντας στο Υπουργείο Μετανάστευσης έναν ορκισμένο εχθρό των προσφύγων και μεταναστών, τον "τσεκουροφόρο" Βορίδη.

16/3, Μαρούσι. Φωτό: Λένα Βερόε

ΜΑΡΟΥΣΙ

Πολύ συγκινητική αλλά και μαχητική ήταν η εκδήλωση στο Μαρούσι. Πολλές ήταν οι ερωτήσεις και οι τοποθετήσεις που πυροδότησαν οι εισηγήσεις.

Ο **Κωστής Σινανίδης**, διασώστης προσφύγων στη Μεσόγειο, έδωσε μια εικόνα των επικίνδυνων θαλάσσιων διαδρομών που η Ευρώπη φρούριο αναγκάζει τους πρόσφυγες να ακολουθούν. Περιέγραψε τα σαπιοκάραβα στα οποία μπαίνουν όπως στην Πύλο. Μετέφερε την εμπειρία του από την τραγική κατάσταση των κατατρεγμένων αυτών ανθρώπων που παίζουν τη ζωή τους κορώνα-γράμματα για ένα καλύτερο μέλλον συναντώντας επαναπροωθήσεις και ρατσιστικές επιχειρήσεις.

Η **Δήμητρα Λιναρδάκη**, δικηγόρος των επιζώντων της Πύλου, ξεκίνησε από τη σημασία της 22 Μάρτη διεθνώς και εδώ, και τη σύνδεσή της με το έγκλημα των Τεμπών. Συνέχισε με ενημέρωση για τη δικαστική πορεία της υπόθεσης της Πύλου στο Ναυτοδικείο καθώς και με το χρονικό του εγκλήματος. Μίλησε για την

προκλητική απόπειρα συγκάλυψής του, που όμως δέχεται χτυπήματα όπως με το πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη. Και έκλεισε με τον αναντικατάστατο ρόλο του κινήματος για να τιμωρηθούν οι ένοχοι στο Ναυτοδικείο αλλά και να τσακιστεί η ρατσιστική, τραμπικιάς έμπνευσης, πολιτική της κυβέρνησης.

Ο **Λουκάς Σταμέλλος**, δημοσιογράφος στο OmniaTV, παρουσίασε τις αποκαλύψεις που έκαναν μαζί με την Εφημερίδα των Συντακτών σχετικά με τα ηχητικά και φωτογραφικά ντοκουμέντα από το ναυάγιο της Πύλου. Όλα όσα δημοσιοποίησαν αποτελούν αδιάψευστα στοιχεία για την προσπάθεια του λιμενικού όχι να διασώσει αλλά να ξεφορτωθεί τους πρόσφυγες φτάνοντας στη βύθιση του πλοίου τους.

Τέλος ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, δημοτικός σύμβουλος Αμαρουσίου, πρόεδρος του ΣΕΠΕ Αμαρουσίου και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ, τόνισε πως πάνω από όλα αυτή τη στιγμή αυτό που πρέπει να γίνει είναι να πέσει η δολοφονική κυβέρνηση Μητσοτάκη. «Εμείς θα την ανατρέψουμε», είπε, καλώντας σε «μια 22 Μάρτη που θα της μείνει αξέχαστη».

στα συλλαλητήρια

«Ενώνουμε τις φωνές μας»

Η μητέρα μου έχασε τη ζωή της σε ηλικία 55 ετών στο έγκλημα των Τεμπών. Η μητέρα μου ήταν δραστήριο μέλος χορευτικών παντοκράτων συλλόγων και έπαιζε επαγγελματικά νταούλι. Σήμερα, εδώ και τώρα, ενώνουμε τις φωνές μας για να μιλήσουμε για τα πιο σοβαρά προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας μας, τα κρατικά εγκλήματα, τον ρατσισμό και το φασισμό. Αυτά τα ζητήματα δεν είναι μόνο προσωπικά αλλά αφορούν την ίδια την υπόσταση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τα κρατικά εγκλήματα, η αστυνομική βία, η καταστολή των διαδηλώσεων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι σοβαρές παραβιάσεις της εμπιστοσύνης που έχουμε στο κράτος. Το κράτος πρέπει να προστατεύει και να υπηρετεί τους πολίτες του και όχι να στέκεται απέναντί τους. Η αδιαφάνεια και η έλλειψη λογοδοσίας σε τέτοιες περιπτώσεις είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που απειλεί την ίδια την αρχή της δημοκρατίας. Ο ρατσισμός και ο φασισμός είναι μια μορφή βίας που δεν αφορά μόνο τα άτομα αλλά και τις κοινότητες. Είναι μια σοβαρή απειλή για την κοινωνική συνοχή και την

Εκδήλωση ΚΕΕΡΦΑ στην Κυψέλη.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ισότητα. Δεν είναι μόνο προσωπικά ζητήματα αλλά και μια δομική πρόκληση που απαιτεί συλλογική δράση για την αντιμετώπισή τους.

Η σιωπή και η ανοχή είναι οι χειρότεροι εχθροί της ισότητας και της δικαιοσύνης. Σήμερα ενώνουμε τις φωνές μας για να πούμε ότι δεν θα ανεχτούμε πλέον τέτοιες παραβιάσεις. Θέλουμε να ζήσουμε σε μια κοινωνία που όλοι οι άνθρωποι θα έχουν ίσα δικαιώματα και θα γίνονται δεκτοί με σεβασμό και αξιοπρέπεια. Θέλουμε να ζήσουμε σε μια κοινωνία όπου το κράτος θα είναι δίπλα μας, δίπλα στο λαό και όχι ως καταπιεστής απέναντί του. Ζητάμε διαφάνεια και λογοδοσία για τα κρατικά εγκλήματα. Θέλουμε να δούμε αυτούς που ευθύνονται για τέτοιες παραβιάσεις να λογοδοτούν για τις πράξεις τους.

Ζητάμε ενεργή δράση για την καταπολέμηση του ρατσισμού και του φασισμού. Θέλουμε να δούμε πολιτικές που προάγουν την ισότητα και την ενσωμάτωση. Ζητάμε την ενότητα όλων μας. Η μάχη για την ισότητα και τη δικαιοσύνη δεν είναι μάχη ενός ατόμου ή μιας ομάδας, είναι μάχη όλων μας. Σήμερα ενώνουμε τις φωνές μας για να πούμε ότι δεν θα σταματήσουμε μέχρι να φτάσουμε σε μια κοινωνία που όλοι θα ζουν με αξιοπρέπεια και σεβασμό, που η δικαιοσύνη θα είναι για όλους κι όχι για τους λίγους. Ενώνουμε τις φωνές μας μέχρι τέλους, γιατί η αλλαγή ξεκινά από μας, η αλλαγή ξεκινά τώρα. Ούτε βήμα πίσω.

Θοδωρής Ελευθεριάδης,
γιος της Μαρίας Εγούτ,
ενός από τα θύματα των Τεμπών

Οι Καμερουνέζοι στην Ελλάδα, μέσα από τη φωνή μου, σας ευχαριστούν για τη φιλοξενία. Είμαστε δυσαρεστημένοι με όλες τις αδικίες που εμείς οι μετανάστες υποφέρουμε εδώ. Γιατί όλα όσα συμβαίνουν, τα εγκλήματα στα Τέμπη και την Πύλο, τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα και οι συνθήκες της καθημερινής ζωής, μας εξοργίζουν και μας θυμώνουν. Η σιωπή των πολιτικών μας κάνει να τους θεωρούμε συνένοχους. Γιατί αν τα σύνορα ήταν ανοιχτά τόσος πολύς κόσμος δεν θα πέθαινε στη θάλασσα και την έρημο.

Ο θάνατος των 57 νέων στα Τέμπη μας δείχνει την ανευθυνότητα των κυβερνήσεων. Το γεγονός ότι δεν δίνουν ΑΜΚΑ σε όλους, προκαλεί δολοφονίες, γιατί πώς μπορούμε να γίνουμε καλά όταν αρρωσταίνουμε; Το γεγονός ότι ζούμε εδώ χωρίς χαρτιά είναι μια μορφή βασανιστηρίου γιατί χωρίς χαρτιά και δουλειά ζούμε μια ζωή ξεθωριασμένη χωρίς αξιοπρέπεια. Γι' αυτό ζητάμε να δοθούν χαρτιά σε όλους χωρίς προϋποθέσεις.

Ζητάμε να γίνει το δικαστήριο χωρίς άλλη αναμονή για τον πνιγμό των 650 προσφύγων στις 14 Ιούνη 2023 γιατί είναι ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Γι' αυτό ευχόμαστε στις 22 Μάρτη να ξεσηκωθούμε όλοι σαν μια γροθιά για να παλέψουμε και να διεκδικήσουμε απέναντι σε όλα τα μεγάλα που σκοτώνουν τη ζωή μας. Πολεμάμε τον ρατσισμό και το φασισμό που είναι επίσης εγκλήματα στη ζωή μας. Θα αγωνιστούμε μέχρι τη τελευταία μας ανάσα για τα δικαιώματά μας που αυτή η κυβέρνηση ποδοπατά.

Ντολός Ντονφάκ,
Κοινότητα Καμερούν

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Η αντιρατσιστική εκδήλωση στις 15 Μαρτίου στα Εξάρχεια ανέδειξε τις ανησυχίες του κόσμου και τις προοπτικές του κινήματος. Οι εισηγήτριες Μαρία Φωκιανού, μέλος της Νέας Αριστεράς, και Πέρσα Κατσανούλη, ηθοποιός και μέλος της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης των Ηθοποιών, τοποθετήθηκαν εκφράζοντας την αγανάκτηση του κόσμου απέναντι σε μια απαξιωμένη πολιτική σκηνή και μια κυβέρνηση που χτίζει την κυριαρχία της πάνω στον κυνισμό, αλλά και θυμίζοντας την ξεκάθαρη απάντηση της εργατικής τάξης πάνω σε αυτό.

Η Μαρία επισήμανε πως τα Τέμπη έγιναν σημείο αναφοράς, καθώς η κοινωνία ταυτίστηκε άμεσα «θα μπορούσαμε να ήμασταν εμείς». Αντίθετα, η τραγωδία της Πύλου, όπου πνίγηκαν 600 άνθρωποι, έμεινε στη σκιά. Η ΚΕΕΡΦΑ, μοναδική φωνή που κρατά ζωντανή αυτή τη συζήτηση, αναδεικνύει τη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης, τις επαναπροωθήσεις και την καταπάτηση των δικαιωμάτων των προσφύγων.

Στη συζήτηση φάνηκε καθαρά πως ο κόσμος αναζητά διέξοδο. Τα νοσοκομεία έφτασαν να κάνουν κληρώσεις για το προσωπικό ασφαλείας γιατί όλοι οι εργαζόμενοι ήθελαν να κατέβουν στην απεργία της 28ης Φλεβάρη. Η Κατερίνα τόνισε πως οι κινητοποιήσεις μετά τα Τέμπη έσπασαν το αφήγημα της κυβέρνησης, αναδεικνύοντας τη λέξη «συγκάλυψη». Οι άνθρωποι αλλάζουν όταν βγαίνουν σε κίνηση, όταν δίνουν μάχη. Η αισιοδοξία χτίζεται στη βάση της δράσης. Η 22η Μάρτη, παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού και φασισμού, είναι κρίσιμη: όσο περισσότερος κόσμος κινητοποιηθεί, τόσο πιο ισχυρή θα γίνει η πίεση.

Κρίστιαν Βολάπτης, ΚΕΕΡΦΑ Εξαρχείων

ΒΟΛΟΣ

Πλούσια συζήτηση πραγματοποιήθηκε στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Βόλου με θέμα «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πυλου-Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά».

Δεκάδες πήραν μέρος τονίζοντας την σημασία της ανάδειξης του εγκλήματος μαζί με τα Τέμπη και τη σημασία της κινητοποίησης ενάντια στον ρατσισμό και την ακροδεξιά. Οι ερωτήσεις σχετικά με στοιχεία του ναυαγίου αναδεικνύουν το μέγεθος της συγκάλυψης.

Από τη πλευρά των ομιλητών η Έφη Δούση, δικηγόρος των επιζώντων της Πύλου, κάλυψε όλο το χρονικό της δολοφονίας, έδωσε νομικά στοιχεία σχετικά με το στάδιο και την εξέλιξη της δίκης και τόνισε τη σημασία της δικαιοσύνης που απαιτεί το κίνημα και οι δικηγόροι. Απάντησε στο πλήθος των ερωτημάτων και κάλεσε στα συλλαλητήρια στις 22 Μαρτη.

Ο Γιώργος Ζιάκας, φοιτητής από την Χωροταξία, ανέδειξε την κεντρικότητα της μάχης ενάντια στην ακροδεξιά και τον ρατσισμό και έδωσε μια εικόνα από την κόντρα διεθνώς και στην Ελλάδα.

ΚΕΕΡΦΑ Βόλου

ΚΩΣ

Πολύ πετυχημένη και με μεγάλη συμμετοχή ήταν η εκδήλωση που διοργάνωσε ο Κοινωνικός Χώρος Μανδηλαρά 32 στην Κω, το Σάββατο 15 Μάρτη, με καλεσμένο τον συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, Πέτρο Κωνσταντίνου.

Όπως αναφέρει η ανταπόκριση της ΚΕΕΡΦΑ: «Το θέμα ήταν «η Πύλος είναι έγκλημα, να μην αφήσουμε να ναυαγήσει η αλληλεγγύη». Η εκδήλωση ήρθε μετά τις 28 Φλεβάρη, μέρα που και για την Κω σημαίνει τη μεγαλύτερη απεργιακή συγκέντρωση που έγινε ποτέ. Ο Κοινωνικός Χώρος Μανδηλαρά 32 με αντιπροσωπεία του ετοιμάζεται να πάρει μέρος στο συλλαλητήριο-συναυλία το Σάββατο 22 Μάρτη στο Σύνταγμα, με το εκπληκτικό του πανό που διακοσμούσε την αίθουσα».

«Ανοίγουμε βεντάλια»

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να συνδέουμε το έγκλημα των Τεμπών με το έγκλημα της Πύλου. Γιατί η δομή είναι σχεδόν ταυτόσημη. Μιλάμε για ένα έγκλημα που είχε νεκρούς, ένα έγκλημα με ξεκάθαρη παρέμβαση του κράτους, ένα έγκλημα που το ίδιο το κράτος που το έκανε προσπαθεί να το συγκαλύψει.

Το κίνημα των Τεμπών έχει τάρξει τα νερά της κανονικότητας του πολιτικού σκηνικού της Ελλάδας, έχει φέρει τα πάνω κάτω. Το να γίνει πιο διεκδικητικό σημαίνει να αρχίσει να ανοίγει βεντάλια. Να εμπλουτιστεί με νέες διεκδικήσεις. Το να εμπλουτιστεί με ένα τέτοιο χαρακτηριστικό, κόντρα στο ρατσισμό και την ακροδεξιά, είναι εξαιρετικά σημαντικό. Γι' αυτό είναι εξαιρετική κίνηση η 22 Μαρτίου.

Υπάρχει μια βαθιά θεσμοποίηση της ακροδεξιάς που μπαίνει πολύ ωραία και στο ντοκιμαντέρ του Κούλογλου για τα 20λεπτα δικαστήρια. Οι θεσμοί έχουν εμποτιστεί με ακροδεξιά λογική. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό τι θα κάνει το κίνημα με τη δικαιοσύνη, γιατί οι θεσμοί του κράτους και της δικαιοσύνης δεν είναι κάτι ανεξάρτητο, αλλά βαθιά εξαρτημένοι από τους συσχετισμούς δύναμης.

«Μαύρη διεθνής»

Συνολικά στην Ευρώπη υπάρχει κάτι που θυμίζει μια «μαύρη διεθνή», με κεντρικό συντονιστή τον Ίλον Μασκ. Αυτό το ακροδεξιό ρεύμα εκφράστηκε και στις Ευρωεκλογές και στις εκλογές της Γερμανίας με το AfD δεύτερο κόμμα. Ευτυχώς δημιουργήθηκαν κινήματα που κόψανε το ρεύμα, δεν το σταμάτησαν αλλά το ανέκοψαν.

Επίσης στις ΗΠΑ πράγματα που λέμε παραδοσιακά σαν Αριστερά έχουν αρχίσει να γίνονται πιο οφθαλμοφανή. Όπως η νέα αστυνομία που κάνει επαναπροωθήσεις μεταναστών, συλλαμβάνει διαδηλωτές για την Παλαιστίνη, αρχίζει να χτυπά κόσμο που δεν έχει σχέση με το προσφυγικό, απλά ήρθε η σειρά του που είναι εξωφρενικό πόσο ξεδιάντροπα γίνεται.

Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό να είμαστε στις κινητοποιήσεις για τα Τέμπη και να τις συνδυάσουμε στις 22 Μαρτίου. Κάθε σωματείο, κάθε φορέας πρέπει να καλέσει. Εμείς σαν φοιτητές θα το οργανώσουμε όσο περισσότερο γίνεται.

Χάρης Χαλακατεβάκης,
γραμματέας
ΦΣ Αρχιτεκτονικής Πάτρας

Στις 15 Μάρτη του 2022 η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ψήφισε ομόφωνα να οριστεί αυτή η ημερομηνία ως Διεθνής Μέρα για την Καταπολέμηση της Ισλαμοφοβίας. Η συγκεκριμένη ημερομηνία δεν επιλέχτηκε τυχαία από τις χώρες που πρότειναν το ψήφισμα. Στις 15 Μάρτη του 2019, ένας ακροδεξιός ρατσιστής, ο Μπρέντον Τάραντ άνοιξε πυρ σε τζαμιά στο Κρίστενμπεργκ της Νέας Ζηλανδίας δολοφονώντας 51 ανθρώπους και τραυματίζοντας 89.

Όπως πάρα πολλά από τα ψηφίσματα του ΟΗΕ έτσι κι αυτό είχε μια μεγάλη δόση υποκρισίας. Γιατί μακελάρηδες σαν τον Τάραντ δεν πέφτουν από τον ουρανό. Είναι η κορυφή ενός παγόβουνου διακρίσεων, ρητορικής μίσους και φυσικών επιθέσεων που αναπτύσσεται εδώ και δεκαετίες και παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις. Ακόμα και οι υπηρεσίες της Ε.Ε αναγκάστηκαν να ομολογήσουν τον Οκτώβρη του 2024 ότι το μισό του μουσουλμανικού πληθυσμού της Ευρώπης «αντιμετωπίζει διακρίσεις και ρατσισμό στην καθημερινή ζωή του». Κι αυτό το κύμα ρατσισμού, γιατί αυτό είναι η ισλαμοφοβία, τροφοδοτείται από τα πάνω, από τις άρχουσες τάξεις και κυβερνήσεις.

Η ιδέα ότι υπάρχουν κοινωνίες που από τη φύση τους είναι «κατώτερες» ήταν ένα ρατσιστικό ιδεολόγημα που χρησιμοποίησαν οι ιμπεριαλιστές αποικιοκράτες το 19ο αιώνα για να μοιράσουν το κόσμο ανάμεσα σε μια χούφτα μεγάλες δυνάμεις. Μαζί με τα κανόνια και τα πολυβόλα των αποικιακών στρατών, έρχονταν οι ιεραπόστολοι που κήρυτταν την ανωτερότητα του χριστιανισμού, και «αυτοκρατορικοί» διανοούμενοι που κήρυτταν την ανωτερότητα του «δυτικού» πολιτισμού και της «λευκής φυλής».

Σε εκείνη τη περίοδο έχει τις ρίζες της η ισλαμοφοβία, ένα ρατσιστικό ιδεολόγημα που ζωγραφίζει το Ισλάμ ως μια «κατώτερη» θρησκεία και που αντιμετωπίζει περιφρονητικά τους πιστούς του. Όταν για παράδειγμα οι Μεγάλες Δυνάμεις διαμέλιζαν την Οθωμανική Αυτοκρατορία μετατρέποντας τις περιοχές της σε αποικίες και προτεκτοράτα, το «επιχείρημα» ήταν ότι οι Μουσουλμάνοι που τις κατοικούσαν ήταν υποτίθεται τόσο νωθροί, αδαείς και τυφλωμένοι από τη θρησκεία τους ώστε δεν μπορούν να ορίσουν οι ίδιοι τη ζωή τους.

«Εκπολιτιστική αποστολή»

Ο γαλλικός ιμπεριαλισμός έχει μια περίοπτη θέση σε αυτή την ιστορία. Η «εκπολιτιστική αποστολή» του στην Αλγερία συνοδεύτηκε με μια συστηματική επίθεση στο Ισλάμ, στο όνομα των αξιών του Διαφωτισμού και της προόδου. Το 1956, οι κυρίες σύζυγοι των Γάλλων αξιωματικών οργάνων εκδηλώσεις στις οποίες οι μουσουλμάνες «απελευθερώνονταν» καίγοντας τα νικάμπ τους (καλύμματα κεφαλής), την ίδια ώρα που οι αλεξιπτωτιστές βίαζαν γυναίκες που συμμετείχαν στον απελευθερωτικό αγώνα.

Τα ίδια ιδεολογήματα αποτελούν τη βάση της νέας επίθεσης στο Ισλάμ που έχει ξετυλιχτεί τα προηγούμενα χρόνια και το παρουσιάζουν σαν την κατεξοχήν αντιδραστική θρησκεία που επιβάλλει κάθε είδους διακρίσεις, φέρνει κοινωνικά στασιμότητα: η σύγκρουση με τον «ανώτερο» δυτικό πολιτισμό, είναι αναπόφευκτη λένε αυτές οι απόψεις.

Το 1996 δημοσιεύτηκε ένα βιβλίο με τίτλο «**Η Σύγκρουση των Πολιτισμών**». Συγγραφέας του ήταν ο Σάμιουελ Χάντιγκτον, ένας Αμερικανός

Παλαιστίνιες χορεύουν στην απεργιακή συγκέντρωση της 8 Μάρτη στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Αντίσταση στην ισλαμοφοβία

ακαδημαϊκός που είχε χρηματίσει και σύμβουλος κάμποσων Αμερικανών προέδρων. Έγραφε ότι μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, οι μεγάλες συγκρούσεις που θα γνώρισε η ανθρωπότητα θα γίνουν ανάμεσα σε «πολιτισμούς» με κυριότερη τη σύγκρουση Δυτικού Πολιτισμού-Ισλάμ.

Δεν υπάρχει τίποτα το επιστημονικό σε τέτοιες αναλύσεις. Ο «δυτικός πολιτισμός» για τον Χάντιγκτον ήταν συνώνυμο του «χριστιανικού πολιτισμού» και αυτός με τη σειρά του ήταν συνώνυμος με τον καθολικισμό και τον προτεσταντισμό. Πρόκειται για αντιδραστική καρικατούρα των κοινωνιών που υποτίθεται ότι περιγράφει. Και το ίδιο ισχύει για τις κοινωνίες που η επικρατούσα θρησκεία είναι το Ισλάμ.

Και σε αυτή την περίπτωση η υποκρισία ήταν κραυγαλέα. Μέχρι τότε, υποτίθεται ότι οι ΗΠΑ ήταν επικεφαλής του «ελεύθερου κόσμου» ενάντια στον κομμουνιστικό ολοκληρωτισμό. Τα πάντα δικαιολογούνταν στο όνομα αυτού του σκοπού. Όπως η υποστήριξη δικτατοριών σαν τη χούντα εδώ, ή του χασάπη Πινοςέτ στη Χιλή. Στη δεκαετία του '80 ο φίλος και στενός συνεργάτης του Χάντιγκτον, ο Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι ενίσχυσε, ως σύμβουλος εθνικής ασφαλείας, με κάθε τρόπο τους ισλαμιστές που πολεμούσαν τη ρωσική εισβολή στο Αφγανιστάν. Τότε δεν ήταν «ισλαμιστές τρομοκράτες» που δεν τους είχε αγγίξει η «νεωτερικότητα», ήταν «μαχητές της ελευθερίας».

Αυτό που άλλαξε στη συνέχεια ήταν ότι ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός συνέχισε τις επεμβάσεις του στη Μέση Ανατολή για να διατηρήσει την ηγεμονία του. Και χρειαζόταν έναν βολικό εχθρό για να τις δικαιολογήσει. Κι αυτός ο εχθρός είναι το Ισλάμ που υποτίθεται ότι είναι από τη φύση του ολοκληρωτικό, καταπιεστικό και επεκτατικό. Κι αυτά τα ιδεολογήματα ήρθαν να καλύψουν τις πιο βρωμερές αιματοβαμ-

μένες επεμβάσεις και εγκλήματα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Το 2011 η Επανάσταση του Γενάρη γκρέμισε τη δικτατορία του Μουμπάρακ στην Αίγυπτο. Ήταν ένα πανηγύρι δημοκρατίας. Αλλά οι Αιγύπτιοι έκαναν το «λάθος» να εκλέξουν πρόεδρο μέλος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, μιας οργάνωσης με βαθιές ρίζες, πίσω στις αρχές του 20ου αιώνα όταν η χώρα ήταν επί της ουσίας βρετανική αποικία. Το 2013 η Δύση χειροκρότησε το πραξικόπημα του στρατηγού Σίσι που «έσωσε» τη χώρα από τη «ισλαμική απειλή» και γεμίζει μέχρι σήμερα τα μπουντρούμια με δεκάδες χιλιάδες πολιτικούς κρατούμενους, ισλαμιστές, αριστερούς, συνδικαλιστές εργάτες, αλληλέγγυους στην Παλαιστίνη.

Εγκλήματα

Και βέβαια, η ισλαμοφοβία επιστρατεύεται για να σκεπάσει τα εγκλήματα του Ισραήλ. Μετά την 7 Οκτώβρη του 2023, μια πελώρια προπαγανδιστική εκστρατεία ζωγράφιζε την Παλαιστινιακή Αντίσταση σαν αφιονισμένους από τη θρησκεία σαδιστές δολοφόνους. Χρειάζεται πολύ θράσος να παρουσιάζεται η Γενοκτονία στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη σαν υπεράσπιση των αξιών του Διαφωτισμού. Ο Τραμπ που τώρα θέλει να αδειάσει τη Γάζα από Παλαιστίνιους και να την κάνει οικόπεδο με θέα με τον φίλο του Νετανιάχου, το 2017 είχε απαγορεύσει με διατάγματα σε μουσουλμάνους από μια σειρά χώρες να ταξιδεύουν στις ΗΠΑ και τώρα προσπαθεί να επανενεργοποιήσει τις ίδιες επιθέσεις.

Στο στόχαστρο αυτής της επίθεσης μπήκαν και οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί της Ευρώπης, που πρέπει να «αφομοιωθούν» γιατί υποτίθεται διαφορετικά αποτελούν κίνδυνο: είτε για τη «συνοχή» των ευρωπαϊκών κοινωνιών είτε ακόμα πιο χοντροκομμένα για την «ασφάλεια»

των πολιτών τους, αφού αποτελούν «πρόσφορο έδαφος για στρατολόγηση τρομοκρατών».

Ο Μακρόν στη Γαλλία, δίπλα στις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις του έχει κλιμακώσει και τις ισλαμοφοβικές επιθέσεις: αυτή τη στιγμή στη Γαλλία είναι παράνομο για μια νέα κοπέλα να φοράει δημόσια το νικάμπ ή την αμπάγια της και ένα ολόκληρο νομικό οπλοστάσιο κατά του λεγόμενου «ισλαμικού σεπαρατισμού» που δίνει την εξουσία στους μπάτσους να μπλοκάρουν ακόμα και προσλήψεις «υπόπτων» μουσουλμάνων σε διάφορους κλάδους.

Οι ισλαμοφοβικές εκστρατείες δίνουν κάλυψη στη δολοφονική, ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων που γεννάνε εγκλήματα σαν της Πύλου. Το Λιμενικό, οι φράχτες, και τα υπερσύγχρονα μέσα παρακολούθησης επιστρατεύονται για να απωθήσουν τις «μουσουλμανικές ορδές» που «πολιορκούν» την Ευρώπη. Το 2022 ο Καιρίδης της ΝΔ δήλωνε ότι οι πρόσφυγες από την Ουκρανία ήταν «λευκοί Χριστιανοί Ευρωπαίοι» άρα αποδεκτοί όχι τίποτα «αλλόθρησκοι από τα βάθη της Αφρικής».

Και έτσι τροφοδοτούν την ακροδεξιά και τους φασίστες. Το κόμμα της Λεπέν στη Γαλλία, το AfD στη Γερμανία έχουν στην αιχμή της προπαγάνδας τους τον ισλαμοφοβικό ρατσισμό. Διακινούν θεωρίες συνωμοσίας όπως της «Μεγάλης Αντικατάστασης» σύμφωνα με την οποία οι «ελίτ» οργανώνουν την αντικατάσταση των «κανονικών» Ευρωπαίων από μουσουλμάνους. Όλα τα στοιχεία διαψεύδουν αυτές τις βρωμιές: το ποσοστό των μουσουλμάνων είναι καρφωμένο στο 6% του πληθυσμού, η γεννητικότητα του προσαρμόζεται στον ευρωπαϊκό μέσο όρο και ακόμα και οι πιο «γενναιόδωρες» προβολές λένε ότι το 2050 ίσως φτάσει το 16%. Οι φασίστες ψάχνουν αποδιοπομπαίους τράγους για να αποπροσανατολίσουν την οργή των εργαζόμενων (και παράλληλα τροφοδοτούν τον αντισημιτισμό: οι «ελίτ» είναι εβραϊκές και τα όργανά τους οι μουσουλμάνοι...).

Η Αριστερά πρέπει να έχει ως προτεραιότητα την πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία. Όταν υποχωρεί σε αυτά τα ζητήματα, μπαίνει σε ένα κατήφορο που δικαιολογεί τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους, αφήνει ελεύθερο το δρόμο για επιθέσεις στα δημοκρατικά δικαιώματα όλων μας και ταυτόχρονα κάνει ευάλωτο στη δημαγωγία των φασιστών τον κόσμο που βλέπει τη ζωή του να καταστρέφεται καθημερινά από αυτό το δολοφονικό σύστημα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ Εκδήλωση για τις 22Μ

Την Δευτέρα 17/3 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο αίθριο της Φιλοσοφικής με θέμα την Παγκόσμια Ημέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό στις 22 Μάρτη. Στη συζήτηση συμμετείχαν η Άννα Καρακατσούλη, καθηγήτρια του τμήματος Θεατρικών Σπουδών, ο Κωστής Σινανίδης, καπετάνιος και διασώτης προσφύγων και ο Γιάννης Σηφακάκης από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο- Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Η συζήτηση ήταν πλούσια και κινήθηκε γύρω από την οργάνωση των δράσεων στα πανεπιστήμια και ιδιαίτερα στη Φιλοσοφική για τις 22 Μάρτη, ενώ υπήρξε ανάλυση στα ζητήματα των επαναπροωθήσεων προσφύγων και του ρατσισμού.

Πρώτη ομιλήτρια, η Άννα Καρακατσούλη, έκανε μια ιστορική αναδρομή για το ζήτημα του ρατσισμού και την εμφάνιση του. Τόνισε πως ο ρατσισμός από την περίοδο της αποικιοκρατίας και τον 18ο αιώνα, έγινε εργαλείο πολιτικής πρακτικής για να μπορέσει να δικαιολογήσει την εκμετάλλευση των αποικιών.

Ο Κωστής Σινανίδης, δείχνοντας και φωτογραφίες ανέλυσε το τι σημαίνουν οι επαναπροωθήσεις στην “αυλή μας”, όπως χαρακτήρισε την λεκάνη της Μεσογείου, θέλοντας να τονίσει πως η πρακτική των επαναπροωθήσεων γίνεται δίπλα μας, στο όνομα μας. Αναφερόμενος στο ναυάγιο της Πύλου δήλωσε πως επρόκειτο για ένα προδιαγεγραμμένο έγκλημα το οποίο είχε ήδη αποφασιστεί πριν καν αρχίσει το πλοίο Αντριάνα να βυθίζεται.

Επιπλέον, ανέλυσε τις πρακτικές της Λιβυκής ακτοφυλακής και το πως αυτές κάνουν τους πρόσφυγες στα πλοία και τις βάρκες να φοβούνται ακόμη και την έλευση των διασωστικών πλοίων. Όπως είπε χαρακτηριστικά: “Μας είδαν να πλησιάζουμε με το διασωστικό και επειδή νομίζανε πως είμαστε από τη Λιβύη, αρχίσανε να βουτάνε στη θάλασσα για να σωθούν”. Στη συνέχεια, ο Γιάννης Σηφακάκης ανέλυσε τις 22 Μάρτη ως συνέχεια από τις 28 Φλεβάρη, υπογραμμίζοντας την ανάγκη απάντησης στην άνοδο της ακροδεξιάς, ιδιαίτερα μετά τον ανασηματισμό της κυβέρνησης και την τοποθέτηση του φασίστα Βορίδη στην θέση του Υπουργείου Μετανάστευσης.

Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με παρεμβάσεις από φοιτητές και φοιτήτριες. Υπήρξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον με ερωτήσεις για τη δουλειά που κάνει το διασωστικό του Κωστή Σινανίδη. Παράλληλα, τέθηκε στη συζήτηση η ανάγκη να υπενθυμίζεται σε όλους και όλες πως οι 650 νεκροί του ναυαγίου της Πύλου είχαν ο καθένας και η καθεμία μία δική του ξεχωριστή ζωή και ιστορία πράγμα το οποίο χρειάζεται να υπενθυμίζεται συνεχώς. Η Αθανασία, από το τμήμα Φιλολογίας εστίασε στον ανασηματισμό της κυβέρνησης και στο πως η πλειοψηφία των προσώπων της Νέας Δημοκρατίας έχουν ακροδεξίο παρελθόν και η εμπλοκή τους σε υποθέσεις καθώς και οι πολιτικές του επιλογές έχουν υπάρξει καθοριστικές για το τι ονομάζουμε άνοδο της ακροδεξιάς. Ο Νικήτας, μεταπτυχιακός φοιτητής στη Φιλοσοφική τόνισε στην παρέμβαση του ότι τα σύνορα παραμένουν κλειστά για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες αλλά παρέμειναν ανοιχτά για να μπορέσουν να ταξιδέψουν οι ναζι οπαδοί και να δολοφονήσουν τον Μιχάλη Κατσούρη. Η Μαριάννα, φοιτήτρια του τμήματος Φιλοσοφίας, κάλεσε τους φοιτητές και τις φοιτήτριες σε συμμετοχή στο φετινό Μαρξισμό, όπου σε αυτό αναλύονται τα θεμέλια των επαναστατικών ιδεών και θεωρίας για να μπορούμε να τα κάνουμε επαναστατική δράση.

Η συζήτηση έκλεισε με κάλεσμα για την οργάνωση δράσεων στη Φιλοσοφική και τις άλλες σχολές για τις 22 Μάρτη.

Κλιμάκωση και όχι αναστολή των καταλήψεων, δίπλα στο απεργιακό κίνημα

Την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποιήθηκαν στις σχολές Γενικές Συνελεύσεις με τη συζήτηση να κινείται γύρω από το πως οι φοιτήτριες και οι φοιτητές μπορούν να κλιμακώσουν τον αγώνα τους απέναντι στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τις δολοφονικές της πολιτικές.

Η 28η Φλεβάρη είναι το κατ'εξοχήν παράδειγμα που κουρέλιασε τους αρνητικούς συσχετισμούς στην πράξη, αρκετός κόσμος μαζευόταν και ξαναμαζευόταν στο Σύνταγμα δείχνοντας τη διάθεση του στο να μην υποχωρήσει και να παλέψει απέναντι στην κυβέρνηση και στις κινητοποιήσεις που ακολούθησαν.

Όσον αφορά τους φοιτητές η διάθεση τους εκδηλώθηκε στο μαθητικό-φοιτητικό συλλαλητήριο της Παρασκευής 7/3, όπου οι δρόμοι του κέντρου γεμίσαν με σχολεία και σχολές και όπου ενώθηκε η οργή για τις ιδιωτικοποιήσεις και την υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας, με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τις διαγραφές φοιτητών και τα Ωνάσεια Σχολεία με την οργή για τη συγκάλυψη των κρατικών εγκλημάτων.

Πέντε ημέρες μετά, η εκδήλωση των φοιτητικών Συλλόγων στις 12/3, πλημμύρισε την Πάντειο και την επόμενη ημέρα, η συναυλία των φοιτητικών Συλλόγων στο Σύνταγμα είχε επίσης μαζικότητα όχι μόνο από τη νεολαία αλλά και εργαζόμενες και εργαζόμενους.

Γι' αυτό είναι λάθος η επιστροφή στις θεωρίες των αρνητικών συσχετισμών στις σχολές σχεδόν μιάμιση εβδομάδα μετά τις 28 Φλεβάρη. Η συζήτηση κινείται γύρω από την κλιμάκωση και από τη στιγμή που κινείται γύρω από αυτήν, επόμενο βήμα είναι η συζήτηση για τη στρατηγική. Η στρατηγική του φοιτητικού κινήματος δεν γίνεται να έχει σαν κέντρο βάρους το αν οι σχολές πρέπει να κλείσουν με κατάληψη για μία ημέρα (την ημέρα του συλλαλητηρίου) ή για καμία. Η επιλογή της κατάληψης χρειάζεται να μπαίνει ξεκάθαρα χωρίς αμφιταλαντεύσεις και πισωγυρίσματα.

Οι καταλήψεις είναι αυτές που μετατρέπουν τις σχολές σε ορμητήρια αγώνων για την υπεράσπιση όχι μόνο της

Απεργιακή 8 Μάρτη. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

δημόσιας εκπαίδευσης αλλά των δημοσίων αγαθών συνολικά. Οι συζητήσεις που ανοίγονταν στις συνελεύσεις του προηγούμενου διαστήματος ήταν εξαιρετικά πολιτικές γιατί έμπαινε το ζήτημα της κρατικοποίησης των τρένων χωρίς αποζημίωση για τη Hellenic Train με εργατικό έλεγχο. Έτσι επίκεντρο γίνονταν όχι μόνο το πως θα μπορούμε να έχουμε ασφαλές συγκοινωνίες αλλά και το πως θα υπάρχουν πανεπιστήμια που θα προσφέρουν την Παιδεία που χρειαζόμαστε με τους όρους που θέτουμε εμείς.

Μάχες

Μέσα στις καταλήψεις, με τη μαζικοποίηση των συντονιστικών επιτροπών και την οργάνωση εκδηλώσεων και δράσεων ανοίγονται μάχες με πολιτικά αιτήματα που συνδέουν τους αγώνες που ανοίγονται σε όλα τα μέτωπα.

Η μάχη ενάντια στο σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση είναι ένα τέτοιο παράδειγμα, με εκδηλώσεις για τις 8 Μάρτη να πραγματοποιούνται στις σχολές και την κατειλημμένη Φιλοσοφική, και τις σχολές να συμμετέχουν μαζί με την Ένωση Μουσικοκαλλιτεχνικών σχολείων στην απεργιακή 8 Μάρτη στην Κλαυθμώνος. Η μάχη απέναντι στην ομοφοβία και την τρανσφοβία είναι επίσης τέτοιες μάχες που ανοίγουν μέσα στις καταλήψεις και που η οργάνωση των δράσεων και των κινητοποιήσεων φέρνει αποτελέσματα. Παραδείγματα αποτελούν η δίκη του Ζακ Κωστόπουλου, όπου η συμμετοχή των φοιτητικών καταλήψεων στις δίκες της περσινής χρονιάς έπαιξε

ρόλο στην απόφαση του δικαστηρίου. Η πάλη απέναντι στο ρατσισμό και τον φασισμό είναι ένα ακόμη σημαντικό παράδειγμα που επειδή ακριβώς ανοίγεται μέσα στα πανεπιστήμια, κερδίζει χώρο μέσα στη νεολαία, απομονώνει πολιτικά τους φασίστες και μετράει σε αποφάσεις όπως ήταν η αθώωση των 9 προσφύγων του ναυαγίου της Πύλου.

Οι καταλήψεις μπορούν στο πλευρό του εργατικού κινήματος να γίνουν η δύναμη που θα διαλύσουν την ήδη ετοιμόρροπη κυβέρνηση Μητσοτάκη. Το εργατικό κίνημα συνεχίζει να βγαίνει ορμητικά μπροστά μετά τις 28 Φλεβάρη με τις απεργίες των νοσοκομείων στις 19 Μάρτη, των δήμων στις 21/3, συλλαλητήριο εκπαιδευτικών στις 29 Μάρτη και τη Γενική Απεργία στις 9 του Απριλίου.

Οι συνελεύσεις των σχολών έδειξαν πως κέντρο της συζήτησης είναι η νίκη του κινήματος και πως θα φτάσουμε σε αυτή. Είναι υποτίμηση των φοιτητών και των φοιτητριών, οι δυνάμεις της αριστεράς στα πανεπιστήμια να γυρνάνε στις θεωρίες των αρνητικών συσχετισμών. Η διάθεση μέσα στα πανεπιστήμια υπάρχει και τη βλέπουμε σε κάθε πρωτοβουλία που πλαισιώνεται από τους φοιτητές.

Ο επόμενος σταθμός για τη συνέχεια του κινήματος είναι η 22 Μάρτη. Ας κάνουμε τις σχολές μας ορμητήρια αγώνων απέναντι στο σύστημα που δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι την Παλαιστίνη και την Πύλο. Ας τσακίσουμε στους δρόμους την ακροδεξιά απειλή και την κυβέρνηση που της κάνει πλάτες.

Σοφία Γαρμπή

Δεκάδες οργανώσεις, κόμματα, συνδικάτα και άτομα έχουν ανταποκριθεί στο κάλεσμα της Συμμαχίας ενάντια στην Ακροδεξιά, τον Φασισμό και τον Ρατσισμό για συμμετοχή στις αντιρατσιστικές αντιφασιστικές πορείες που διοργανώνει το Σάββατο, 22 Μαρτίου 2025, για την Παγκόσμια Ημέρα Ενάντια στον Ρατσισμό στην Κύπρο. Πορείες προγραμματίζονται να γίνουν στην Λευκωσία, Λεμεσό και Λάρνακα. Στις πορείες θα συμμετέχουν και τουρκοκυπριακές οργανώσεις και συνδικάτα, όπως και οργανώσεις μεταναστών.

Στη Λευκωσία η πορεία θα ξεκινήσει από την Πλατεία Ελευθερίας και θα καταλήξει στην Πλατεία Φανερωμένης, όπου θα πραγματοποιηθεί η κύρια εκδήλωση με ομιλίες και καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Ομιλητές θα είναι η Γενική Γραμματέας της ΠΕΟ, και εκπρόσωπος της Denis, της αντίστοιχης Ομοσπονδίας των τουρκοκυπριακών συνδικάτων καθώς και εκπρόσωπος των μεταναστών.

Οι πορείες έρχονται σε μια πολύ σημαντική συγκυρία αφού η φετινή Παγκόσμια Ημέρα Ενάντια στον Ρατσισμό μας βρίσκει απέναντι σε μια πρωτοφανή επίθεση σε βασικά δικαιώ-

Η 22 ΜΑΡΤΗ στην Κύπρο

ματα που μέχρι χτες θεωρούσαμε δεδομένα. Την ίδια ώρα που η Κυβέρνηση προωθεί νομοσχέδιο στη Βουλή, με το οποίο επιχειρεί να περιορίσει δραστικά το δικαίωμα στη διαμαρτυρία αλλά και να ελέγξει τον τρόπο διαμαρτυρίας, η αστυνομική βία και καταστολή δείχνει τα δόντια της κατά διαδηλωτών σε ειρηνικές διαμαρτυρίες.

Δυο χρόνια μετά

Δυο χρόνια μετά τα οργανωμένα φασιστικά πογκρόμ ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες στη Λεμεσό και τη Χλώρακα, οι ανισότητες, οι διακρίσεις, ο ρατσισμός και οι ρατσιστικές επιθέσεις εντείνονται και οξύνονται στην κοινωνία, τους εργασιακούς χώρους και τον δημόσιο λόγο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι επιθέσεις ενάντια σε ντελιβεράδες, τους οποίους κτυπούν και τους κλέβουν τις εισπράξεις και τις

μηχανές με τις οποίες κινούνται. Όχι μόνο δεν κάνει τίποτα για αυτό το συνεχιζόμενο έγκλημα η κυβέρνηση, αλλά ο Χριστοδουλίδης καμαρώνει ότι στα δυο χρόνια της μέχρι τώρα θητείας του, ως πρόεδρος, έχει διώξει πάνω από 18,000 πρόσφυγες και προβάλλει το γεγονός ότι για το 2024 για πρώτη φορά κατάφερε να διώξει περισσότερους αλλοδαπούς από όσους εισήλθαν, στη Κυπριακή Δημοκρατία.

Πάνω σε αυτές τις πολιτικές είναι που πατά το ναζιστικό ΕΛΑΜ και ανεβάζει τα εκλογικά του ποσοστά.

Σε όλα αυτά έρχονται να απαντήσουν οι κινητοποιήσεις το Σάββατο 22 Μάρτη. Γι αυτό θα πρέπει να είναι μαζικές και δυναμικές. Σε αυτή την προσπάθεια η Εργατική Δημοκρατία έχει δώσει από την αρχή όλες της τες δυνάμεις.

Ντίνος Αγιωμαμίτης

Η τέχνη να είναι όπλο και οι φασίστες στις τρύπες τους

Ο φασίστας βουλευτής Ν. Παπαδόπουλος της ΝΙΚΗΣ δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό οπισθοδρομικής γραφικότητας. Το γεγονός πως η σκανδαλιστική ομοιότητα με (σχετικά) ανώδυνα περιστατικά του πρόσφατου παρελθόντος έως τα αιματηρά παραδείγματα του μεσοπολέμου και τα διαχρονικά δολοφονικά πογκρόμ είναι η ισχυρή απόδειξη πως το κράτος είναι έτοιμο να ξαναδώσει χείρα βοήθειας στους φασίστες με στόχο να έχει πατριωτικά δεκανίκια εκεί που τα χρειάζεται και κέρδος από την εκλογική "πίτα", όταν έρθει η ώρα.

Όσο που αυτή τη στιγμή "προσβεβλημένοι" θρησκόληπτοι και φασίστες πανηγυρίζουν την αποκαθήλωση των έργων του Χριστόφορου Κατσαδιώτη από την Εθνική Πινακοθήκη και πιθανότατα να δώσουν και στα υπόλοιπα πατριωτικά παραμάγαζα, όπως της Λατινοπούλου και του Βελόπουλου, τη σκυτάλη να γκρεμίζουν ό,τι με το οποίο το -στερούμενο αισθητικής- κριτήριο και μυαλό τους δεν συμφωνεί. Αύριο ένα βιβλίο, μεθαύριο μία παράσταση, παραμεθαύριο και όλους τους υποστηρικτές της.

Σίγουρα κάποιος θα μπορούσε να πει ότι κάτι τέτοιο φαντάζει πταίσμα μπροστά σε αυτά που συμβαίνουν στη μεγάλη εικόνα. Αντιθέτως, όμως, εάν παρατηρήσει κανείς διαλεκτικά τις διαστάσεις του ζητήματος θα καταλάβει πως ο κάθε επίδοξος Παπαδόπουλος και οι πιστοί του θα πρέπει να τσακίζονται από το κίνημα στο δρόμο, μείνουν δεν μείνουν στους πίνακες, πριν ξαναδούμε τα πογκρόμ να παίρνουνε ζωές. Η άνοδος της ακροδεξιάς σε παγκόσμιο επίπεδο δεν κρύβει τις δολοφονικές προθέσεις της γι' αυτό και επιβάλλει γρήγορα αντανάκλαστικά ενάντια στη φασιστική απειλή.

Ένας λόγος παραπάνω, στην Ελλάδα ειδικά, που η κυβέρνηση με δεδηλωμένη πια αντιμεταναστευτική πολιτική, ενορχήστρωσε και συγκαλύπτει την δολοφονία σχεδόν 600 ανθρώπων στα ανοιχτά της Πύλου.

Διεξοδικά σε όλα τα παραπάνω ήταν αφιερωμένη η εκδήλωση "Η τέχνη ως Όπλο - Από σκηνής και από Πλατείας" της

Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών την Κυριακή 16/3. Η τοποθέτηση της Νατάσας Νταϊλιάνη, συνηγόρου υπεράσπισης των επιζώντων της Πύλου, έδωσε μία λεπτομερή και πολιτικά αιχμηρή επισκόπηση του χρονικού του Ναυαγίου. Ο συγγραφέας Θανάσης Τριαρίδης μίλησε για το πώς το θέατρο μπορεί να γίνει περιεχομενικά ανατρεπτικό και με αρκετά παραδείγματα αναφέρθηκε σε δημιουργικές του στιγμές όπου η πραγματικότητα ξεπέρασε τη φαντασία. Ταυτόχρονα έθεσε την ανάγκη "να γίνει ηθικό αίτημα η οργή των πολιτών" με αποτέλεσμα το ναυάγιο της Πύλου να λάβει τη διάσταση και τη δικαιοσύνη που πρέπει.

Τέλος, ο σκηνοθέτης Βασίλης Κουκαλάκης μίλησε διεξοδικά για τον κίνδυνο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη και για το πώς "νησίδες" καλλιτεχνικής ελευθερίας σε συνδυασμό με το κίνημα μπορούν να αποδυναμώσουν την εκάστοτε κυβέρνηση. Κρίσιμη κατακλείδα από την συζήτηση που ακολούθησε ήταν η επιτακτική ανάγκη να κάνουμε το συλλαλητήριο του Σαββάτου 22/3, το ποτάμι της οργής της εργατικής τάξης που θα ξαναστειλεί τους φασίστες πίσω στις τρύπες τους.

Κωνσταντίνος Μαυρόπουλος

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στην παρουσία κυβερνητικών στελεχών -μέχρι πρότινος και του ίδιου του Μητσotάκη - σε εκδήλωση του δημάρχου Κωνσταντάρου στην Αργυρούπολη καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα Νότια Προάστια και άλλες συλλογικότητες την Τετάρτη 19 Μάρτη στις 5μμ στην πλ. Ελ. Βενιζέλου στην Αργυρούπολη. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Νοτίων χαρακτηρίζει «μεγάλη πρόκληση και προσπάθεια ξεπλύματος της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής που οδήγησαν στο έγκλημα στα Τέμπη την πρόσκληση από τον δήμαρχο Ελληνικού-Αργυρούπολης στον Κυριάκο Μητσotάκη για να παρευρεθεί σε εκδήλωση για το... Ελληνικό Δίκτυο Ανθεκτικών Πόλεων την Τετάρτη 19/3 στο δημαρχείο Αργυρούπολης».

ΖΑΚ Απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης Χορταριά

Απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης που κατέθεσε ο Θ. Χορταριάς, ένας από τους δύο καταδικασμένους δολοφόνους του Ζακ Κωστόπουλου.

Στη δικαστική διαδικασία της Δευτέρας 17/3 «ο δικηγόρος του και οι μάρτυρες που ήρθαν να τον υπερασπιστούν προσπάθησαν να πείσουν την έδρα ότι είναι καλός οικογενειάρχης που πρέπει να φροντίσει όλους τους αρρώστους της οικογένειάς του και ότι ταυτόχρονα είναι σημαντικός παράγοντας σε κάποιο έργο που ΘΑ γίνει κάποια στιγμή στη Μονεμβασιά και αν δεν συμμετέχει ο ίδιος θα έχει οικονομικό πλήγμα η χώρα! Οι τρελές αντιφάσεις, και κυρίως η καταδίκη του δύο φορές ήδη καθώς και η πίεση του κινήματος, οδήγησαν την εισαγγελέα να προτείνει την απόρριψη του αιτήματός του, και να ακολουθήσει μετά από κάποια ώρα η έδρα, ομόφωνα, στην ίδια απόφαση» σημειώνει η Πρωτοβουλία "Στη φυλακή οι δολοφόνους της Zackie Oh".

«Πρόκειται για μια σημαντική νίκη, ειδικά αυτή τη στιγμή. Σημαντική νίκη για την δολοφονία του Ζακ και την δικαίωσή του που την παλεύουμε βήμα-βήμα όλα τα τελευταία χρόνια, και σίγουρα δεν κάνουμε πίσω! Οι ποινές που επιβλήθηκαν στους δύο δολοφόνους (χωρίς να δικαστούν καν ποτέ οι μπάτσοι που συμμετείχαν στη δολοφονία) ήταν ποινές "χάδι". Τουλάχιστον αυτές, θα φροντίσουμε να τις εκτίσουν στο ακέραιο!

Ταυτόχρονα, είμαστε σε μια περίοδο που οι επιθέσεις των κυβερνήσεων στις γυναίκες, στους τρανς ανθρώπους και ευρύτερα στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, κλιμακώνονται. Και η σημερινή απόφαση, έρχεται να προστεθεί στο πλευρό των τεράστιων διαδηλώσεων που έγιναν διεθνώς στις 8 Μάρτη, στην παγκόσμια μέρα για την απελευθέρωση των Γυναικών.

Στην Αθήνα, είχαμε την τιμή να είναι στις ομιλήτριες της απεργιακής 8Μ η μητέρα του Ζακ, κα Ελένη Κωστοπούλου. Μαζί της θα συνεχίσουμε, και μαζί με όλο το κίνημα που παλεύει ενάντια στις διακρίσεις και στο σύστημα που τις επιβάλλει. Συνεχίζουμε διαδηλώνοντας αυτό το Σάββατο 22 Μάρτη, 3μμ στο Σύνταγμα, στη διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Στη γενική απεργία στις 9 Απρίλη, μαζί με όλη την εργατική τάξη που παλεύει για τις δουλειές και τη ζωή της».

«Θολός Βυθός»

Σε μια περίοδο ξεσηκωμού ενάντια στις μαζικές δολοφονίες της κυβέρνησης, έρχεται μια ταινία να θυμίσει ότι τα εγκλήματα της Δεξιάς είναι διαχρονικά, αναφερόμενη σε μια θαμμένη πτυχή της αιματοβαμμένης ιστορίας της. Ο λόγος για τον «Θολό Βυθό» της Ελένης Αλεξανδράκη που φέρνει στην επιφάνεια τις περίφημες Παιδουπόλεις της Φρειδερίκης στο τέλος του εμφυλίου πολέμου.

Πρόκειται για το παιδομάζωμα χιλιάδων αγοριών και κοριτσιών κατά τη διάρκεια και στο τέλος του Εμφυλίου Πολέμου και το κλείσιμό τους σε στρατόπεδα που αναλάμβαναν την κατήχησή τους σε πολύ αυστηρές συνθήκες, σύμφωνα με τα «εθνικά ιδεώδη» που επέβαλε το κράτος της Δεξιάς.

Πολλά από αυτά, ήταν τα ίδια παιδιά ανταρτών του Δημοκρατικού Στρατού. Οι ίδιοι που έσφαζαν τους πατεράδες και τις μανάδες αναλάμβαναν και τα μυαλά των παιδιών τους. Τα παιδιά ήταν αναγκασμένα να αποκηρύξουν ουσιαστικά τους αντάρτες γονείς τους, ακούγοντας ξανά και ξανά για τους «προδότες, κατσαπλιάδες, συμμορίτες, ληστές», για «τα κτήνη με τα τρομερά πρόσωπα, τα άγρια γένια, τα γαμψά νύχια, τα αιματοβαμμένα χέρια» από τα οποία σώθηκαν χάρη στη «μητέρα όλων» Βασίλισσα Φρειδερίκη και «τα παλικάρια του Εθνικού Στρατού». Πολλά από τα παιδιά θα δίνονταν στη συνέχεια σε πλούσιες οικογένειες της Αμερικής. Όσα τόλμαγαν να αμφισβητήσουν το αφήγημα, τα περίμενε το ξύλο με το ζωνάρι. Μα το χειρότερο δεν ήταν το ξύλο.

Η ταινία ακολουθεί τη ζωή του μικρού Γιάννη, γιου αντάρτη του ΔΣΕ, από το 1949 που η γιαγιά του αναγκάζεται να το παραδώσει σε μία από τις Παιδουπόλεις και μεγαλώνει μέσα σε αυτές. Η σύγκρουση της αγάπης για τον πατέρα του από τη μια, με την εικόνα που του επιβάλλεται από την κατήχηση θα τον στοιχειώνει για μια ζωή.

Η ταινία είναι βασισμένη στα αυτοβιογραφικά βιβλία του Γιάννη Ατζακά «Διπλωμένα Φτερά» & «Θολός Βυθός».

«Παρόλο που μεγάλωσα σε εντελώς διαφορετικό κοινωνικό περιβάλλον και σε κατοπιότερη εποχή, ένιωσα μια παράξενη συνάφεια με τον Γιάννη Ατζακά. Ίσως γιατί στην επταετία της χούντας έτυχε να πηγαίνω στο σχολείο και ο σκοταδισμός και τα ιστορικά ψεύδη που μας δίδασκαν τότε ήταν περίπου ταυτόσημα με την προπαγάνδα που γινόταν μέσα στις μετεμφυλιακές Παιδουπόλεις» σημειώνει η Ελένη Αλεξανδράκη. «Η ιδέα του να κάνω μια ταινία από τα βιβλία του Γιάννη Ατζακά αμέσως γαντζώθηκε στο μυαλό μου, γιατί εκτός από τον θελκτικό τρόπο με τον οποίο μεταδίδει ο συγγραφέας την εμπειρία του και την τότε αφέλεια της παιδικής του σκέψης, συνειδητοποίησα πόσο συχνά η προστασία των παιδιών συνδυάζεται με την εκμετάλλευση της αθωότητας τους και πόσο αυτό είναι ένα θέμα που εξακολουθεί να είναι δυστυχώς επίκαιρο με χίλιους δυο τρόπους. Μάλιστα σοκαρίστηκα πραγματικά όταν, κάνοντας έρευνα για το σενάριο, ανακάλυψα πολλές αντίστοιχες ιστορίες ανθρώπων απ' όλο τον κόσμο και σε διάφορες εποχές».

Η ταινία προβάλλεται αυτή την περίοδο στις κινηματογραφικές αίθουσες. Την Κυριακή 30 Μαρτίου μετά την προβολή της ταινίας στον Κινηματογράφο Studio στην Πλατεία Αμερικής, στις 6μμ, θα ακολουθήσει συζήτηση με τους συνσεναριογράφους της ταινίας, Ελένη Αλεξανδράκη και Παναγιώτη Ευαγγελίδη.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Δικαιοσύνη για το Μάτι

Την ενοχή 12 κατηγορουμένων, για ανθρωποκτονία από αμέλεια κατά συρροή και για σωματική βλάβη κατά συρροή, για τη φωτιά στο Μάτι, το 2018, εισηγήθηκε την Πέμπτη 13/03 η εισαγγελέας στο Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων που κρίνει από την αρχή την υπόθεση, μετά από έφεση του Εισαγγελέα, για τις ομόφωνες αθωώσεις σε 15 κατηγορούμενους, αλλά και το ύψος των ποινών - χάρδι για τους 5 καταδικασθέντες (5 χρόνια τα οποία μετατράπηκαν σε χρηματική ποινή προς 10 ευρώ ημερησίως). Μεταξύ άλλων ζήτησε την καταδίκη και άλλων στελεχών της Πυροσβεστικής αλλά και της Ρένας Δούρου, τότε Περιφερειάρχη Αττικής, του τότε Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας και του τότε Δήμαρχου Ραφήνας - Πικερμίου.

Αλλά, ακόμα και αν η τωρινή πρόταση της εισαγγελέως στο Εφετείο είναι πιο «σκληρή» από την πρωτόδικη απόφαση, ως άμεσο αντίκτυπο της οργής για την ατιμωρησία των Τεμπών, είναι υποκριτικό να θεωρούμε ότι υπεύθυνοι, για τη δεύτερη παγκοσμίως θανατηφόρα πυρκαγιά του 21ου αιώνα, είναι, μόνο, κάποια στελέχη της Πυροσβεστικής και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Την κύρια ευθύνη είχαν όλες οι κυβερνήσεις που εφαρμόζαν τις άγριες μνημονιακές περικοπές και στην πυροπροστασία - πυρόσβεση και η άρχουσα τάξη που βάζει τα κέρδη της πάνω από τις ζωές μας είτε είναι πετρελαιάρχες, είτε εφοπλιστές, είτε μεγαλοεργολάβοι.

Στις 23 Ιουλίου του 2018 στις 12 το μεσημέρι, εκδηλώθηκε πυρκαγιά στα Γεράνια, πάνω από την Κινέτα και στις 16.06 στο Καλαμάκι Ισθμού Κορίνθου δίπλα στη Motor Oil, εκτός των διυλιστηρίων. Στις 17.00 και οι δύο έχουν αντιμετωπιστεί. Στις 16.41 γίνεται αναγγελία πυρκαγιάς στο Νταού Πεντέλης αλλά τα δύο πυροσβεστικά που σταθμεύουν στην περιοχή είχαν πάει στην Κινέτα. Οι (λίγες) επίγειες δυνάμεις φτάνουν καθυστερημένα χωρίς υποστήριξη από αέρος με αποτέλεσμα στις 17.10 η φωτιά να έχει ξεφύγει αλλά τα (λίγα) εναέρια μέσα συνέχιζαν (με τηλεφώνημα Βαρδονογιάννη) να είναι ακόμα στα Ίσθια χωρίς να υπάρχει επιχειρησιακός λόγος. Σύμφωνα με τα ηχητικά ντοκουμέντα: «Πυροσβέστης στο Νταού: Το ελικόπτερο γιατί δεν το βλέπω; ΕΣΚΕ: Δεν ήρθε καν σε εσάς. Πυροσβέστης: Ρε παιδιά, ρε παιδιά, θα φύγει η φωτιά. ΕΣΚΕ (προς διοικητή): Κύριε διοικητή τι να κάνουμε, θα στείλουμε εκεί πέρα; Διοικητής: Δε.. είναι εντολή υπουργού να ενισχύσουμε (στη Motor Oil)...». Μέχρι τις 18.05 η φωτιά διανύει μια απόσταση 2,5 χιλιομέτρων και περνάει την Λεωφόρο Μαραθώνος αλλά ούτε εκεί υπάρχουν αρκετά πυροσβεστικά μέσα για να την ανακόψουν.

«Ας είμαστε όλοι μαζί...»

Συγκλονιστική είναι η μαρτυρία της Περσεφόνης Ζυγομαλά που επέζησε από την πυρκαγιά στο Μάτι: «Στις 23 Ιουλίου 2018 μπήκαμε στη θάλασσα στο Μάτι με τη γιαγιά μου, όχι για να κολυμπήσουμε, -δεν κολυμπούσε άλλωστε πλέον στη θάλασσα γιατί φοβόταν μην πάθει καρδιά, έλεγε-, ούτε για να χαρούμε το καλοκαίρι, αλλά για να σωθούμε. Η θάλασσα ήταν η μόνη μας επιλογή, η μόνη μας διέξοδος» περιγράφει σε ανάρτησή της.

Η γιαγιά της σύντομα θα πέθαινε στα χέρια της και η ίδια θα σωζόταν κολυμπώντας για ώρες χάρη σε ένα καϊκι ενός λαυριώτη με οχτώ Αιγύπτιους ψαράδες. «Είχαν βγει να σώσουν ανθρώπους από την πυρκαγιά. Και πράγματι αυτοί οι άνθρωποι μας έσωσαν από βέβαιο θάνατο... Από το κέντρο υγείας μας έστειλαν στον Ευαγγελισμό όπου πήγαμε για οξυγόνο και έναν τυπικό έλεγχο. Επικρατούσε ο απόλυτος πανικός. Κατάλαβα ότι δεν είχε λειτουργήσει τίποτα. Ούτε ενημέρωση υπήρχε, ούτε ο περιβόητος κρατικός μηχανισμός, ούτε σχέδιο διάσωσης και απεγκλωβισμού. Τίποτα».

Διαδηλωτές από τη Ραφήνα στο απεργιακό συλλαλητήριο για τα Τέμπη στις 28/2.
Φωτό: Γη και Ελευθερία

Ακόμη τότε υπήρχε όλη η δυνατότητα να εκκενωθεί η περιοχή αλλά ούτε η ΕΛ.ΑΣ ούτε το Λιμενικό ενδιαφέρθηκαν για τις ανθρώπινες ζωές.

Εξυπηρετώντας τους εφοπλιστές

«Πυροσβέστης: Στείλτε αστυνομικούς να βγάλουν κόσμο έξω. Αστυνομικός: Δεν μπορούν να προσεγγίσουν λένε λόγω πυρκαγιάς. Πυροσβέστης: Και πως θα γίνει; Κινδυνεύουν άνθρωποι. Αστυνομικός: Και τι θέλετε να κινδυνέψουν οι αστυνομικοί;» Στις 18.10 το Λιμενικό ειδοποιείται ότι υπάρχουν άνθρωποι στη θάλασσα μέσω της αντίστοιχης υπηρεσίας στη Δανία (!) γιατί 20 Δανοί βρίσκονταν στη θάλασσα. Το Λιμενικό όχι μόνο δεν έκανε τίποτα για να σώσει τον κόσμο αλλά, κατά την εισαγγελέα, «η αρμόδια Λιμενική Αρχή δεν έδωσε στα πλοία της γραμμής, που έφταναν στις 17.30 και έπειτα, εντολή να μην αποβιβάζουν αυτοκίνητα και επιβάτες στο λιμάνι της Ραφήνας για να μην επιβαρυνθεί η περιοχή με επιπλέον κίνηση». Η δουλειά του Λιμενικού ήταν να εξυπηρετήσει τους εφοπλιστές.

Οι αναφορές της ΝΔ για το έγκλημα στο Μάτι ξεχειλίζουν από υποκρισία και θράσος. Αφού το έκανε "σημαία" για να κερδίσει τις εκλογές του 2019 τώρα το χρησιμοποιεί ως επιχείρημα για τις «χρόνιες παθογένειες του κράτους» για να αποποιηθεί τις ευθύνες της για το έγκλημα των Τεμπών. Όμως, ήταν η κυβέρνηση της ΝΔ που «αναβάθμισε» μία σειρά από στελέχη, και υπόδικους, της Πυροσβεστικής από εκείνη την περίοδο, που αρνείται να αποζημιώσει τα θύματα και τους τραυματίες στο Μάτι, που εξακολουθεί να διαλύει την πυροπροστασία και πυρόσβεση, με αποτέλεσμα εκατομμύρια καμένα στρέμματα και νεκρούς σε όλη την Ελλάδα, για να τα δώσει όλα στη τάξη των Βαρδονογιάννηδων και στους εξοπλισμούς.

Για να μην ζήσουμε «άλλο Μάτι» και «άλλα Τέμπη» χρειάζεται να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και μαζί της να ξεφορτωθούμε τις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές.

Γιώργος Ράγκος

Τονίζει επίσης τη μηδαμινή μέριμνα για τους επιζήσαντες τα επόμενα χρόνια: «Κανένα κράτος, κανένας αρμόδιος, κανένας δεν βρέθηκε να πει ότι δικαιούσαι εσύ και όσοι το έχουν ανάγκη, όσα χρόνια χρειαστεί ψυχοθεραπεία ή ειδική ψυχιατρική θεραπεία και παρακολούθηση ώστε να επουλωθεί ή έστω να αντιμετωπιστεί το τραύμα. Κανένας. Τίποτα. Μόνη μου πάλευα τα επόμενα χρόνια, χωρίς να έχω καλή οικονομική κατάσταση, χωρίς κάποια σταθερά, να πηγαίνω για ψυχοθεραπεία μήπως και ελαφρύνει αυτή η ενοχή, μήπως και μπορέσω να μάθω να ζω με αυτό το τραύμα, καθώς ξέρω πως δεν θα κλείσει ποτέ».

Κλείνει τη μαρτυρία της συνδέοντας τα πολύνεκρα κυβερνητικά εγκλήματα, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο και την απάντηση στην «για το Μάτι δε λέτε» σύγκρισή τους από τους απολογητές της κυβέρνησης. «Σε αυτή την πυρκαγιά καήκανε ολόκληρες οικογένειες, χαθήκανε πολλά μικρά παιδιά, γονείς, παππούδες, γιαγιάδες, κάτοικοι, περαστικοί, ακόμα και τουρίστες. Δεν θα δεχτούμε να θεωρηθεί πλημμέλημα ξανά. Ας είμαστε όλοι μαζί, για το Μάτι, για τα Τέμπη, την Πύλο, την Μάνδρα κι ας ελπίσουμε πως δεν θα ξαναθρηνησουμε αλλά θύματα».

ΓΑΖΑ, ΜΑΡΤΗΣ 1955

Η “Ιντιφάντα του Μάρτη”

Τα ισραηλινά όνειρα για οριστική εξάφραση των Παλαιστίνιων από τη Λωρίδα της Γάζας δεν είναι καινούργια. Ούτε και οι σχεδιασμοί για βίαιη μεταφορά τους στην Αίγυπτο. Τα σχέδια αυτά ήδη εξυφάνονταν από τη δεκαετία του '40 και οδήγησαν στους πρώτους παλαιστινιακούς ξεσηκωμούς μετά την ίδρυση του ισραηλινού κράτους.

Η Λωρίδα της Γάζας όπως είναι γνωστή σήμερα δεν αποτελούσε ξεχωριστή διοικητική ενότητα ούτε στη διάρκεια της οθωμανικής αυτοκρατορίας, ούτε στη διάρκεια της βρετανικής “εντολής” (1922-1948). Τα παλαιστινιακά χωριά απλώνονταν σε όλα τα παράλια από το νότο μέχρι το βορρά. Η “Λωρίδα” δημιουργήθηκε από τον πόλεμο του '48. Όταν το Ισραήλ άρχισε να αρπάζει ό,τι μπορεί καταπατώντας ακόμη και τη συμφωνία για το διαμοιρασμό που είχε ψηφίσει ο ΟΗΕ το 1947, κάποιες εκατοντάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα στο πιο νότιο κομμάτι των παραλίων, κοντά εκεί που ξεκινάει η χερσόνησος του Σινά, δεν πέρασαν στον έλεγχο του και έμειναν σε αιγυπτιακό έλεγχο. Το σημερινό σχήμα της “Λωρίδας της Γάζας” δεν είναι παρά το αποτέλεσμα των θέσεων που κράτησαν οι Ισραηλινόι και οι Αιγύπτιοι στον πόλεμο του '48.

Όταν ξεκινούσε ο πόλεμος του '48 η περιοχή της Γάζας είχε 60-80.000 πληθυσμό. Μέσα σε δυο χρόνια, είχαν καταφύγει εκεί 200-250.000 πρόσφυγες. Το Ισραήλ κατέστρεψε ολόκληρα χωριά, εκδίωξε εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο. Ένας στους τέσσερις περίπου κατέφυγε τρέχοντας στην περιοχή της Γάζας. Για τον κόσμο εκείνη την κίνηση ήταν μια προσωρινή λύση. Πίστευαν πως όταν ο πόλεμος θα τελείωνε θα μπορούσαν να επιστρέψουν πίσω στα σπίτια τους, σε μερικές περιπτώσεις τα χωριά τους ήταν πολύ κοντά, τόσο που μπορούσαν κρυφά να μπεινοβγαίνουν για να μεταφέρουν κάποια πράγματα που δεν πρόλαβαν να πάρουν με το ξαφνικό κυνηγητό. Για το Ισραήλ, αυτό το κομμάτι γης δεν ήταν παρά μια αποθήκη ανθρώπων από τους οποίους είχε απαλλαγεί και λίγο το απασχολούσε τι θα απογίνονταν. Προς το παρόν η περιοχή παρέμενε υπό τον έλεγχο του Αιγυπτίου βασιλιά και του αιγυπτιακού στρατού, οι οποίοι επίσης δεν είχαν πολλή όρεξη να διατηρούν τον έλεγχο και την ευθύνη για εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες.

Ωστόσο, μέσα στα επόμενα λίγα χρόνια, ορισμένοι Παλαιστίνιοι εξοργισμένοι από την κατάσταση, περνώντας τα σύνορα προχωρούσαν σε κινήσεις εκδίκησης. Είχαν στηθεί κιμπούτες (κοινότητες ισραηλινών εποίκων) στα σύνορα με την υπό αιγυπτιακό έλεγχο Λωρίδα της Γάζας. Ορισμένοι έποικοι πλήρωσαν με τη ζωή τους τον πόνο που είχαν προκαλέσει αυτοί και το κράτος τους σε εκατομμύρια Παλαιστίνιους. Άλλοι Παλαιστίνιοι κατάφεραν και γυρνούσαν στα χωριά τους που ήταν ισοπεδωμένα ή αν υπήρχαν σπίτια τα είχαν καταπατήσει σιωνιστές έποικοι που άρχισαν να εμφανίζονται σαν θύματα που ζητούσαν προστασία.

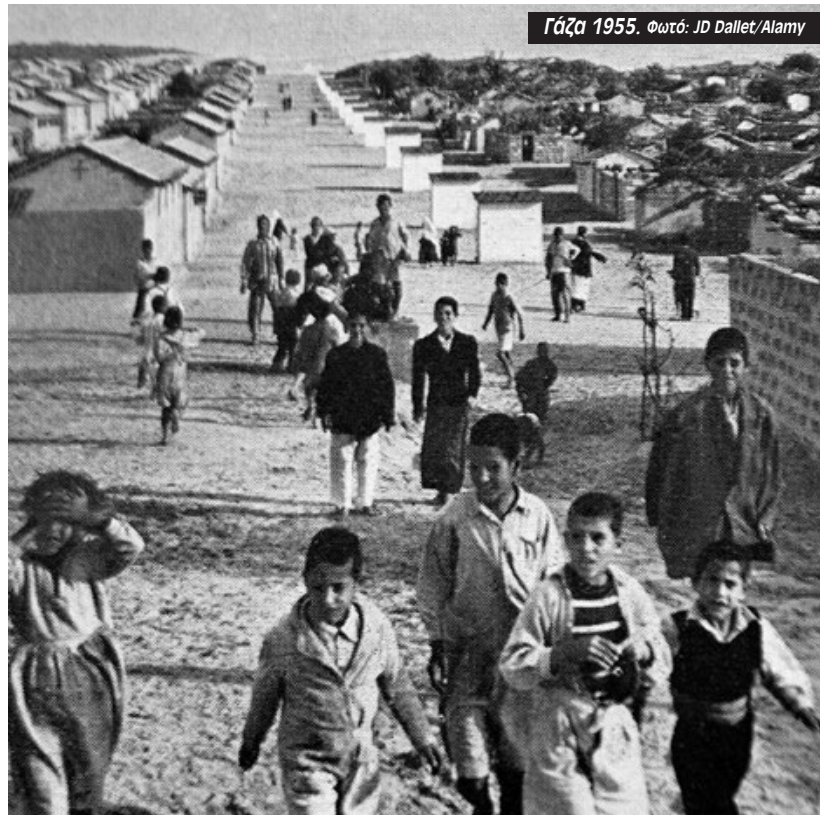
Όμως, ο θυμός δεν θα παραμείνει στο πλαίσιο της ατομικής εκδίκησης. Η Λωρίδα της Γάζας θα μετατραπεί στο πρώτο χωνευτήρι για την ανάδυση της Παλαιστινιακής Αντίστασης στο Ισραήλ. Εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες κάτω από διπλή κατοχή, την αιγυπτιακή και την ισραηλινή, σε συνδυασμό με την παρέμβαση οργανώσεων και της Αριστεράς αλλά και των Αδελφών Μουσουλμάνων θα γίνουν η βάση για το σχηματισμό μιας γενιάς αγωνιστών. Πολλά

από τα στελέχη της Παλαιστινιακής Αντίστασης που θα γίνουν γνωστά από το αντάρτικο της δεκαετίας του '60 έκαναν τα πρώτα βήματά στον αγώνα στη Λωρίδα της Γάζας, όπως ο **Σαλάχ Χάλαφ** (ο υπαρχηγός του Αραφάτ στην οργάνωση Φατάχ) και ο **Αμπού Τζιχάντ**, από τα σημαντικότερα στρατιωτικά στελέχη της Φατάχ. Δεν είναι τυχαίο ότι τα πιο μαχητικά στελέχη διαμορφώθηκαν στη Γάζα. Ήρθαν από την αρχή αντιμέτωποι με την πραγματικότητα ότι η αντίσταση στο Ισραήλ δεν μπορεί να βασιστεί στην εμπιστοσύνη στα αραβικά καθεστώτα και στους στρατούς τους, αλλά στις μάζες των προσφύγων και στη σύνδεση με το πεζοδρόμιο μέσα στις αραβικές χώρες, με τον κόσμο που παλεύει ενάντια στα καθεστώτα. Ο αιγυπτιακός στρατός είχε εξευτελιστεί στον πόλεμο του '48 και πλέον έπαιζε για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες.

Έκρηξη

Η πρώτη έκρηξη μαζικής Αντίστασης στη Γάζα ήρθε την 1η του Μάρτη του 1955, η λεγόμενη “Ιντιφάντα του Μάρτη”. Απεργίες και καταλήψεις συγκλόνισαν ολόκληρη τη Γάζα, από το Χαν Γιούνες στο Βορρά ως τη Ράφαχ στο Νότο. Το κίνημα στρεφόταν ταυτόχρονα ενάντια στο Ισραήλ, στον αιγυπτιακό στρατό, τον ΟΗΕ και τις ΗΠΑ. Τα οχήματα του αιγυπτιακού στρατού έγιναν στόχος επιθέσεων και καίγονταν, το ίδιο και τα γραφεία του ΟΗΕ και οι αποθήκες της υπηρεσίας για τους πρόσφυγες που πρόσφατα είχε σχηματιστεί, της UNRWA. “Ούτε μεταφορά [στην Αίγυπτο], ούτε μοιμοποίηση”, “Το σχέδιο του Σινά το υπέγραψαν με μελάνι, εμείς θα το σβήσουμε με αίμα” ήταν κάποια από τα συνθήματα.

Το “σχέδιο του Σινά” ήταν μια συμφωνία που είχε κάνει το αιγυπτιακό κράτος για να δεχθεί τη μεταφορά μερικών χιλιάδων Παλαιστίνιων στη χερσόνησο του Σινά. Για τους Παλαιστίνιους αυτό ήταν προδοσία από το στόχο τους που ήταν όχι να παραμείνουν στη Γάζα, αλλά να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Στις διαδηλώσεις ηγούνταν φοιτητές, εκπαιδευτικοί (που κυρίως δούλευαν στις εκπαιδευτικές δομές που είχε στήσει η UNRWA), αλλά και άλλοι εργαζόμενοι (οδηγοί, νοσηλευτές, μηχανικοί). Η αιγυπτιακή αστυνομία άνοιξε πυρ ενάντια στους διαδηλωτές, σκοτώνοντας έναν πρόσφυγα, εργάτη υφαντουργίας. Η συντονιστική επιτροπή του αγώνα στεγαζόταν στο συνδικάτο των εκπαιδευτικών της UNRWA και συμμετείχαν αντιπρόσωποι από τους οχτώ προσφυγικούς καταυλισμούς. Πολιτικά, οι δυο δυνάμεις που κυριαρχούσαν ήταν οι **Αδελφοί Μου-**

σουλμάνοι και το **Κομμουνιστικό Κόμμα** που είχαν συντονιστεί μεταξύ τους.

Η αιγυπτιακή διοίκηση δέχτηκε την αντιπροσωπεία των εξεγερμένων και άκουσε τα αιτήματά τους: ακύρωση του σχεδίου μετεγκατάστασης, εκπαίδευση και εξοπλισμός Παλαιστίνιων για την οργάνωση της αντίστασης στο Ισραήλ, δίωξη όσων άσκησαν βία στους διαδηλωτές και τέλος εξασφάλιση των δικαιωμάτων της πολιτικής και κοινωνικής δράσης στη Λωρίδα (εκδόσεις, διαδήλωση, απεργία).

Η αφορμή για την Ιντιφάντα του Μάρτη δεν ήταν τα αιγυπτιακά σχέδια, τα οποία εξελίσσονταν από καιρό, αλλά μια βάρβαρη επίθεση του Ισραήλ. Στις 28 Φλεβάρη, μια μονάδα αλεξιπτωτιστών του Ισραήλ επιτέθηκε σε έναν αιγυπτιακό στρατώνη κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό της Γάζας, σκοτώνοντας 17 στρατιώτες στον ύπνο τους. Αυτή η επίθεση είχε ρόλο ενέδρας. Καθώς έφταναν νοσηλευτές του αιγυπτιακού στρατού να περιθάλψουν τους χτυπημένους, το Ισραήλ επιτέθηκε στα ασθενοφόρα δολοφονώντας δεκάδες ακόμη Αιγύπτιους. Ο υποτιθέμενος λόγος της επίθεσης ήταν πως τις προηγούμενες μέρες Παλαιστίνιοι είχαν σκοτώσει έναν Ισραηλινό έποικο, όχι κοντά στη Γάζα, αλλά κοντά στο Τελ Αβίβ. Όμως το Ισραήλ είχε ήδη δημιουργήσει μια ειδική μυστική μονάδα για να χτυπήσει “στη βάση τους, τους πυρήνες της εξωτερικής εισχώρησης”. Με άλλα λόγια ήταν μια μονάδα που είχε καθήκον της να κάνει επιθέσεις εκτός των μεθρή εκείνη τη στιγμή συνόρων του Ισραήλ, χτυπώντας σε εδάφη ελεγχόμενα από την Αίγυπτο και την Ιορδανία. Την εντολή για τη δημιουργία της “Μονάδας 101” την είχε δώσει ο ίδιος ο **Μπεν Γκουριόν**, ο πρώτος πρωθυπουργός του Ισραήλ. Η Μονάδα 101 ενοποιήθηκε γρήγορα με

τους αλεξιπτωτιστές γιατί “ολόκληρος ο στρατός έπρεπε να υιοθετήσει το πνεύμα της”. Το στήσιμο της μονάδας το ανέλαβε ο **Αριέλ Σαρόν**, ο οποίος είχε ήδη παρασημοφορηθεί για τα εγκλήματά του στον πόλεμο του '48 και στη συνέχεια της ζωής του θα έπαιρνε πάρα πολλές φορές τον τίτλο του χασάπη με πιο αιματηρή στιγμή το ρόλο του στη σφαγή των προσφυγικών στρατοπέδων του Λιβάνου το 1982. Αργότερα, ο Σαρόν θα γινόταν πρωθυπουργός του Ισραήλ από το 2001 ως το 2006 και παραδόξως θα γινόταν αυτός που έδωσε την εντολή για την απεγκατάσταση των ισραηλινών εποίκισμών από τη Λωρίδα της Γάζας το 2005.

Εξελίξεις

Η Ιντιφάντα του 1955 θα καθορίσει τις εξελίξεις στην Αίγυπτο. Από το 1952 την Αίγυπτο δεν την κυβερνούσε ο βα-

σιλιάς **Φαρούκ**, αλλά μια ομάδα μεσαίων αξιωματικών του αιγυπτιακού στρατού που τον ανέτρεψαν υποσχόμενοι πρόοδο και ανεξαρτησία. Ο επικεφαλής τους, **Νάσερ**, είχε βιώσει ο ίδιος τον εξευτελισμό από το Ισραήλ το 1948, αλλά πίστευε πως με πιο τολμηρές συνουμίες με τις ΗΠΑ θα μπορούσε να απαλλαγεί από το βάρος της εξάρτησης του παλατιού από τους Άγγλους. Να όμως που βρισκόταν ακόμη να παίζει παρόμοια παιχνίδια σε βάρος των Παλαιστίνιων. Η Αριστερά και οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι τον αντιμετώπιζαν ακόμη εκείνη την εποχή ως “πράκτορα των ΗΠΑ”. Αλλά τα πράγματα θα αλλάξουν άρδην. Η Ιντιφάντα από τη Γάζα θα μεταφερθεί στο Κάιρο, οι φοιτητές θα προχωρήσουν σε μαζικές κινητοποιήσεις αλληλεγγύης. Ο Νάσερ θα αναγκαστεί να αναγνωρίσει τη δύναμη του παλαιστινιακού κινήματος. Τον Απρίλη θα πάρει μέρος στη Συνδιάσκεψη του Μπαντούνγκ, των “Αδέσμευτων χωρών”, ενώ θα προχωρήσει σε παραγγελία όπλων από την Τσεχοσλοβακία, σπάζοντας από το Δυτικό μπλοκ. Το 1956 θα έρθει η κίνηση με την εθνικοποίηση της Διώρυγας του Σουέζ που με τη σειρά της θα προκαλέσει την κοινή επίθεση Άγγλων-Γάλλων και Ισραήλ κατά της Αιγύπτου, την πρώτη φορά που οι παλιοί αποικιοκράτες θα έβγαιναν στρατιωτικά ηττημένοι. Το κίνημα στη Γάζα είχε γίνει κινητήρας για τη ριζοσπαστικοποίηση ολόκληρης της περιοχής. Η απελευθέρωση της Παλαιστίνης και σήμερα περνάει μέσα από το Κάιρο, από το Αμμάν, τη Δαμασκό και τη Βηρυτό. Από την επανάσταση που όμως δεν θα μείνει στα μισά του δρόμου, αλλά θα σβήσει από το χάρτη το Ισραήλ, το τελευταίο υπόλειμμα της αποικιοκρατίας.

Νίκος Λούντος

Μητσοτάκης συνένοχος στη Γενοκτονία

Λίγες μέρες πριν το Ισραήλ βομβαρδίσει την Γάζα και τις ίδιες ακριβώς μέρες που προχωρούσε στο κόψιμο της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος στην Γάζα αφήνοντάς 2 εκατομμύρια ανθρώπους χωρίς νερό, οι υπ. Εξ. Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ στην Αθήνα συμφωνούσαν ανάμεσα σε πολλά άλλα να προχωρήσουν στην ενεργειακή γραμμή που θα παρέχει στο Ισραήλ ηλεκτρικό ρεύμα με τον Γεραπετρίτη να τονίζει ότι το έργο θα «γίνει και θα ολοκληρωθεί».

Οι αποκρουστικές εικόνες των υπ. Εξ Γεραπετρίτη, Κόμπου και Σάαρ να χασκογελάνε και να δίνουν τα χέρια πάνω από τα ερείπια και τους νεκρούς της Γάζας συνοδεύτηκαν από τις δηλώσεις Μητσοτάκη που επιβεβαίωσαν ότι ο άξονας Ελλάδας-Κύπρου με το Ισραήλ που έχει εισβάλει σε Παλαιστίνη, Λίβανο και Συρία είναι παράγοντας «σταθερότητας και ειρήνης»:

«Πρόκειται για μια εταιρική σχέση που πιστεύω ότι πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω με στόχο την ευρύτερη σταθερότητα στην ανατολική Μεσόγειο, αλλά και μια εταιρική σχέση που πιστεύω ότι μπορεί να έχει μεγάλη προστιθέμενη αξία και για τις δύο χώρες μας» είπε ο Μητσοτάκης. Ενώ ο Γεραπετρίτης πρόσθεσε ότι προσβλέπει «στη διεύρυνση του σχήματος με την επανενεργοποίηση του 3+1 και τη συμμετοχή των ΗΠΑ -έτσι για να ολοκληρωθεί το πακέτο- και ότι ο υπ.Εξ των ΗΠΑ Ρούμπιο είχε «καταρχήν θετική ανταπόκριση».

Λυκοσυμμαχία

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει το θράσος να παρουσιάζει αυτήν την λυκοσυμμαχία ως απαραίτητη για την «ασφάλειά» μας. Η κυβέρνηση που από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο, από τις πλημμύρες ως τις πυρκαγιές και από τα νοσοκομεία και τα σχολεία ως τους σιδηρόδρομους, δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη στοιχειώδη ασφάλεια, μας πουλάει σαν «ασφάλεια» τη συμμετοχή στα επικίνδυνα πολεμικά της παιχνίδια και την σπατάλη των εξοπλισμών.

Η «προστιθέμενη αξία» του Μητσοτάκη και του Νετανιάχου είναι φτιαγμένη πάνω στο αίμα των Παλαιστινίων και τα ερείπια της Γάζας. Αλλά είναι φτιαγμένη και πάνω στις θυσίες των της εργατικής τάξης εδώ. Σε 25-28 δις ευρώ την επόμενη δωδεκαετία κοστολογείται το εξοπλιστικό πρόγραμμα που θα ανακινώσει αυτές τις μέρες ο Μητσοτάκης με «έμφαση στον Θόλο προστασίας του Αιγαίου» το οποίο στηρίζεται σε ισραηλινά οπτικά συστήματα. Ζήτησε τον Νετανιάχου ο Μητσοτάκης και θέλει να κάνει την Ελλάδα Ισραήλ, ένα ακόμη πιο πολεμικό κράτος απ' ό,τι ήδη είναι, μπαίνοντας στην πρώτη γραμμή των προθύμων των ΗΠΑ και της ΕΕ για στρατιωτικοποίηση της Ευρώπης.

Σε ανακοίνωσή της η **Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας** καταδίκασε «την επίσκεψη του σφαγέα, υπουργού Εξωτερικών του απαρτχάιντ φασιστικού κράτους, του οποίου ο πρωθυπουργός καταζητείται από το Διεθνές Δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου» προσθέτοντας ότι «η πολιτική στάση (της κυβέρνησης) είναι αντίθετη με τις αξίες και τη ήθη του ελληνικού λαού, που γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει κατοχή και προσφυγιά». Η Παλαιστινιακή Παροικία καλεί στη συναυλία-συλλαγή στις 22 Μάρτη στις 3μμ στο Σύνταγμα.

ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ!

Για «κατάφωρη παραβίαση» της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός κατήγγειλε ήδη από το περασμένο Σάββατο η Χαμάς το Ισραήλ μετά τις ισραηλινές επιθέσεις που ανέβασαν τον αριθμό των Παλαιστινίων που είχαν δολοφονηθεί μετά την εφαρμογή της εκεχειρίας στους 150. Ταυτόχρονα το Ισραήλ συνέχιζε την πολιορκία πείνας και δίψας στον αποκλεισμένο πληθυσμό της Γάζας. Μην επιτρέποντας να μπει το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπιστικής βοήθειας και εδώ και μια βδομάδα, διατάσσοντας τη διακοπή της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος στη Γάζα, με αποτέλεσμα η μοναδική μονάδα αφαλάτωσης στο Deir al-Balah να λειτουργεί με βενζινοκίνητες γεννήτριες.

Ήταν οι προπαρασκευή για τον φονικό ισραηλινό βομβαρδισμό της Γάζας το πρωί της Τρίτης 18/3 που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 400 Παλαιστίνιους στην πιο μαζική σφαγή που έχει γίνει σε μια μόνο μέρα από την τις 7/10/23. Η σφαγή έγινε απροειδοποίητα και ενώ οι ΗΠΑ ήταν κατά τα άλλα σε ανοιχτή διαπραγμάτευση με την Χαμάς σχετικά με τον αριθμό των αμερικανών ομήρων που θα απελευθερώνονταν, συζητώντας για παράταση της εκεχειρίας μέχρι το Πάσχα. Την Κυριακή, ο απεσταλμένος των ΗΠΑ Γουίτκοφ δήλωσε κυνικά «οι πιθανότητες της Χαμάς μειώνονται και τους συμβουλεύω να κοιτάξουν τι κανάμε στους Χούθι στην Υεμένη και να είναι πιο ρεαλιστές στις διαπραγματεύσεις». Είχε προηγηθεί το Σάββατο 15 Μάρτη το αμερικανικό μαπαράζ βομβαρδισμών στην Υεμένη.

Αμέσως μετά την ισραηλινή σφαγή στην Γάζα ο Λευκός Οίκος ανακοίνωσε ότι ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, ήταν ενήμερος για τα σχέδια του Μπενιαμίν Νετανιάχου, με τη Wall Street Journal να αναφέρει ότι είχε δώσει το «πράσινο φως» στο Τελ Αβίβ να σπάσει την εκεχειρία. Οι εικόνες από την Γάζα είναι συνταρακτικές. Όπως ανέφερε η Φύλλια Πολίτη στο in.gr:

«Οι ισραηλινό βομβαρδισμοί ξεκίνησαν χωρίς προειδοποίηση ταυτόχρονα στη Χαν Γιούνις (νότια), στη Νουσεϊράτ (κεντρικά) και στην πόλη της Γάζας (βόρεια) και η πλειοψηφία των θυμάτων είναι γυναικόπαιδα. Μετά από δύο μήνες κατάπαυσης πυρός και ενώ η Γάζα προσπαθούσε να σταθεί στα πόδια της, με το Ισραήλ να έχει κόψει το ηλεκτρικό ρεύμα και να εμποδίζει εδώ και δύο εβδομάδες την είσοδο

Λονδίνο 15/3. Φωτό: Guy Smallman

ανθρωπιστικής βοήθειας, τα διαλυμένα νοσοκομεία γέμισαν πτώματα και τραυματίες.

Τα σωστικά συνεργεία προσπαθούν να ανασύρουν πτώματα κάτω από τα ερείπια με τον αριθμό των θυμάτων να αυξάνεται συνεχώς. Η Χαμάς σε ανακοίνωσή της κατήγγειλε το Ισραήλ για την παραβίαση της εκεχειρίας, σημειώνοντας ότι αδιαφορεί για τη ζωή των αιχμαλώτων. Κάλεσε τα αραβικά έθνη και τους μεσολαβητές να στηρίξουν τους Παλαιστίνιους, τον ΟΗΕ να καταδικάσει την ισραηλινή επιθετικότητα και τους «ελεύθερους ανθρώπους» σε όλον τον κόσμο να υψώσουν τη φωνή τους και να κατέβουν στον δρόμο κατά του Ισραήλ».

Η επίθεση στην Γάζα γίνεται ενώ συνεχίζονται οι δολοφονικές επιχειρήσεις ισραηλινού στρατού και εποίκων εναντίον των Παλαιστινίων στην Δυτική Όχθη αλλά και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Στην Δυτική Όχθη ο αριθμός των εκτοπισμένων είναι περίπου 40.000 ενώ ο αριθμός των νεκρών από τις ισραηλινές επιθέσεις πλησιάζει τους 1.000 μετρώντας από τις 7/10/23 και τους 90 από τις 21 Ιανουαρίου οπότε ξεκίνησαν οι εντατικές επιχειρήσεις.

Οργισμένη απάντηση στον Τραμπ

Οργισμένη απάντηση παίρνει η πρόκληση της διακυβέρνησης Τραμπ να συλλάβει, προς απέλαση στην Συρία, τον Παλαιστίνιο ακτιβιστή Μαχμούντ Χαλίλ φοιτητή του πανεπιστημίου Κολούμπια καθώς της φοιτήτριας, Λικιά Κουρντίγιε από τη Δυτική Όχθη, στη Νέα Υόρκη.

Δέκα χιλιάδες φοιτητές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Ουάσιγκτον της Νέας Υόρκης την περασμένη Τρίτη για να διαμαρτυρηθούν για τη σύλληψη. Πραγματοποιήθηκε διαδήλωση στο Washington Square Park ενώ η αστυνομία προσπάθησε να σταματήσει τους διαδηλωτές που βάδιζαν προς το Δημαρχείο.

Ο Χαλίλ είναι φοιτητής στο πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης, το οποίο ανακοίνωσε ότι οι φοιτητές που συμμετείχαν στην κατάληψη της Παλαιστίνης πέρυσι αντιμετωπίζουν πλέον «πολυετή αναστολή φοίτησης, προσωρινή ανάκληση πτυχίου και αποπομπή». Οι φοιτητές που συγκεντρώθηκαν για τη διαδήλωση προειδοποίησαν ότι θέλουν το «ICE», την υπηρεσία μετανάστευσης που κυνηγάει πρόσφυγες και μετανάστες, μακριά από τις πανεπιστημιακές πόλεις.

Μαζική ήταν η κινητοποίηση των φοιτητών και στην Δυτική Ακτή των ΗΠΑ. Χιλιάδες φοιτητές του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας στο Μπέρκλεϊ συμμετείχαν στην

15/3, Κατάληψη στον Πύργο Τραμπ. Φωτό: Democracy Now

αποχή των φοιτητών. Αποχές έγιναν στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ, το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Λος Άντζελες, στο Σικάγο, στο Πανεπιστήμιο του Όρεγκον, στο Πανεπιστήμιο του Σάρλοτ στη Βιρτζίνια. Η οργάνωση «Φοιτητές για Δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη» κατήγγειλε την κυβέρνηση Τραμπ ότι προσπαθεί να καταστείλει την ελευθερία του λόγου, την υποστήριξη των Παλαιστινίων και τις φοιτητικές διαμαρτυρίες.

Ο Μαχμούντ Χαλίλ δεν έχει κατηγορηθεί για κάποιο έγκλημα. Έχει πράσινη κάρτα και η σύζυγός του, η οποία είναι έγκυος, είναι πολίτης των ΗΠΑ. Ωστόσο, ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Ρούμπιο υποστηρίζει ότι οι δραστηριότητες του Χαλίλ έχουν «σοβαρές αρνητικές συνέπειες στην εξωτερική πολιτική» ενώ ο Τραμπ απειλήσε ότι η σύλληψη ήταν η πρώτη από τις «πολλές που θα ακολουθήσουν». Ο Χαλίλ που συνελήφθη σε μια επιχειρήση-απαγωγή του ICE κρατείται επί του παρόντος στη Λουιζιάνα και είναι σε διαδικασία απέλασης.

Την περασμένη Πέμπτη με μια θεαματική ενέργεια περισσότεροι από 150 αγωνιστές, στην πλειοψηφία τους Εβραίοι αντισιωνιστές διαδηλωτές εισέβαλαν στον Πύργο Τραμπ στη Νέα Υόρκη απαιτώντας την απελευθέρωση του Χαλίλ. Η αστυνομία επιτέθηκε στους διαδηλωτές και συνέλαβε σχεδόν 100 άτομα. Οι διαδηλωτές φορούσαν κόκκινες μπλούζες που έγραφαν «Οι Εβραίοι λένε σταματήστε να εξοπλίζετε το Ισραήλ» και «Φέρτε τον Μαχμούντ σπίτι τώρα!». Η **Εβραϊκή Φωνή για την Ειρήνη** πραγματοποίησε επίσης διαμαρτυρία έξω από τα γραφεία του ICE στη Νέα Υόρκη.

Το Σάββατο 15 Μαρτίου, περίπου 50.000 άνθρωποι διαδήλωσαν σε ένδειξη αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη και στο Λονδίνο.

Γ.Π.

ΣΥΡΙΑ

Ενωμένη δυνατή εργατική τάξη
είναι η απάντηση στις σφαγές

Οι μαζικές σφαγές που διέπραξαν τις προηγούμενες μέρες ένοπλες ομάδες της HTS του Αλ Σάρα (Τζολανί) αντιμετώπιστηκαν στην Ευρώπη και στην Ελλάδα σαν μια ευκαιρία για μια νέα ισλαμοφοβική επίθεση στη μουσουλμανική θρησκεία και τους ίδιους τους μουσουλμάνους.

Την επίθεση ενορχήστρωσαν μια σειρά από ΜΜΕ, φασιστικά και ακροδεξιά κόμματα και όχι μόνο. Ο στόχος ήταν να ισχυριστούν πόσο «βάρβαροι» είναι οι μουσουλμάνοι σε σύγκριση με τον πολιτισμένο «δυτικό πολιτισμό».

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έσπευσε να το παίξει «υπερασπιστής» των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: «Η Ελλάδα από την πρώτη στιγμή εξέφρασε την ανησυχία της απέναντι σε αυτούς που έσπευσαν να αναγνωρίσουν το νέο καθεστώς στη Δαμασκό... Θα εξακολουθεί να αγωνίζεται για την προστασία των μειονοτήτων και ειδικά των χριστιανικών και να μη φτάσουμε στο σημείο ένα αυταρχικό καθεστώς να αντικαταστήσει ένα άλλο» είπε ο Μητσοτάκης. Ο ευρωβουλευτής της Ν.Δ. Μείμαράκης έκανε ερώτηση στο ευρωκοινοβούλιο σχετικά «με τις πρόσφατες μαζικές σφαγές θρησκευτικών μειονοτήτων και ιδιαίτερα Ελληνορθόδοξων Χριστιανών στη Συρία».

Δεν έχει πάτο η υποκρισία και η αθλιότητα αυτής της κυβέρνησης.

Το πρώτο πράγμα που έκανε η ΝΔ μόλις κατέρρευσε το καθεστώς Άσαντ ήταν να παγώσει τις αιτήσεις ασύλου των Σύριων προσφύγων στην Ελλάδα θεωρώντας τη Συρία ασφαλή χώρα. Τώρα, όχι μόνο δεν κάνει πίσω αλλά τοποθετεί τον Βορίδη στην θέση του νέου υπουργού Μετανάστευσης! Τοποθέτηση που συνοδεύτηκε από τις ρατσιστικές και ισλαμοφοβικές του δηλώσεις για κλιμάκωση των «επιστροφών» και ότι «όσοι εισέρχονται νόμιμα στη χώρα μας οφείλουν να ζουν σύμφωνα με τις παραδόσεις μας». Να αλλάξουν θρησκεία, να κάνουν τον σταυρό τους και να γιορτάζουν το Πάσχα αντί το Ραμαζάνι...

Ο Μητσοτάκης είναι ο καλύτερος σύμμαχος του Νετανιάχου που μέσα σε 17 μήνες έχει εξοντώσει 50.000 Παλαιστίνιους στην Γάζα και έχει εισβάλει στη Συρία. Βέβαια, τα ανατριχιαστικά βίντεο από τις δολοφονίες του Ισραήλ σπανίως θα τα δείτε στα ΜΜΕ.

Οι υποκρισίες και τα παζάρια της κυβέρνησης ΝΔ για την άρση των κυρώσεων στη Συρία δεν αφορούν τους πληθυσμούς της Συρίας, χριστιανικούς και μη. Αφορούν τους επικίνδυνους ανταγωνισμούς του ελληνικού καπιταλισμού για τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου.

Με αυτόν τον γνώμονα -γνώμονα που δεν έχει να κάνει με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης αλλά με τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού, τις αντιπαλότητες και τις συμμαχίες του, στην περιοχή αντιμετωπίζουν δυστυχώς τις εξελίξεις στη Συρία, το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και το ΚΚΕ. Από τις πρώτες κιόλας μέρες της κατάρρευσης του καθεστώτος Άσαντ (27/12/24), οι ευρωβουλευτές του ΚΚΕ «στηλιτεύσαν το επικίνδυνο ενδεχόμενο υπογραφής ενός Τουρκο-Συριακού συμφώνου για τις θαλάσσιες ζώνες ως αποτέλεσμα της ιμπεριαλιστικής επέμβασης στη Συρία, μια ανεξάρτητη χώρα, από την Τουρκία και το Ισραήλ με τη στήριξη των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ έχει οδηγήσει στην επικράτηση των τζιχαντιστών».

Αποθιμένοι εργάτες στον ηλεκτρισμό πραγματοποιούν συγκέντρωση στην πόλη Al Suwayde

Είναι λάθος η Αριστερά να πρωτοστατεί στους ανταγωνισμούς ανάμεσα στον τουρκικό και τον ελληνικό καπιταλισμό για το ποιος θα έχει το κουμάντο στην Ανατολική Μεσόγειο. Αλλά το πρόβλημα δεν σταματάει στην υπεράσπιση «εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων» στα... παράλια της Συρίας.

Σε ανυπόγραφο άρθρο το Σάββατο 15/3, ο Ριζοσπάστης επιτίθεται στις «διάφορες οπορτουνιστικές ομάδες» που «έκαναν τους ευρωπαϊστικούς σχεδιασμούς... αόρατους, λέγοντας π.χ. (ΜέΡΑ25) ότι «η ανατροπή του καθεστώτος ήρθε ως αποτέλεσμα της εσωτερικής αποσύνθεσής του και της άρσης της στήριξής του από τους εξωτερικούς συμμάχους του» δίνοντάς του έως και... «κινηματικό» άλλοθι («η ελπίδα είναι ξανά στο πεζοδρόμιο!», έλεγε τότε το ΣΕΚ, που ανήκει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ), ενώ μόλις την περασμένη βδομάδα η εφημερίδα του ΝΑΡ εξίσωνε επί της ουσίας θύτες και θύματα, μιλώντας γενικώς περί «συγκρούσεων ανάμεσα στις δυνάμεις του νέου καθεστώτος και οργανωμένους ένοπλους πυρήνες του παλιού, με αποτέλεσμα να υπάρχουν δεκάδες νεκροί». Όλοι τους άλλωστε περιέγραφαν τη σημερινή κατάσταση ως συνέχια της περιβόητης «Αραβικής Άνοιξης» την οποία επιμένουν, ακόμα και μετά από όλα όσα έχουν μεσολαβήσει, να παρουσιάζουν από «προοδευτικό κίνημα» έως και «δημοκρατική και λαϊκή επανάσταση...»

Το ΣΕΚ, λοιπόν, δίνει «κινηματικό άλλοθι» υποστήριζοντας ότι η «ελπίδα είναι ξανά στο πεζοδρόμιο». Γιατί, εκεί δεν είναι; Οι σελίδες της Εργατικής Αλληλεγγύης έχουν φιλοξενήσει τις τελευταίες εβδομάδες πληθώρα ανταποκρίσεων από τη Συρία είτε μέσω της «Πρώτης Γραμμής» του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος στη Συρία είτε του Συριακού Παρατηρητήριου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Αυτό που αναδεικνύεται περίτρανα τους τελευταίους τρεις μήνες στη Συρία είναι ότι ο κόσμος βρίσκεται στους δρόμους. Πανηγύρισε με την ψυχή του την πτώση του καθεστώτος του Άσαντ μετά από δεκαετίες τυρρανίας. Και τώρα είναι στους δρόμους αντιμετώπος και με το νέο καθεστώς Τζολανί. Αυτό είναι το καινούργιο στη Συρία. Δυστυχώς εδώ και 12 χρό-

νια οι σφαγές και οι σεχταριστικές συγκρούσεις στην Συρία δεν αποτελούν έκπληξη. Αυτό όμως που επιστρέφει, και εκεί βρίσκεται η ελπίδα, είναι η εναλλακτική σε αυτήν την προοπτική, ο λαϊκός παράγοντας, ο κόσμος που βρήκε ξανά το θάρρος και τη δύναμη να κατεβαίνει στο δρόμο και να διεκδικεί.

Διαδηλώσεις

Αξίζει μια περιήγηση στο Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για να δει κανείς πόσες διαδηλώσεις είναι σε εξέλιξη τις τελευταίες εβδομάδες από άκρη σε άκρη στη Συρία: Κόντρα στις σεχταριστικές θρησκευτικές αντιπαλότητες που πρώτο-πρώτο το καθεστώς του Άσαντ πυροδότησε όταν βρέθηκε στριμωγμένο από την λαϊκή εξέγερση οδηγώντας τη χώρα σε εμφύλιο την περασμένη δεκαετία. Κόντρα στις ξένες επεμβάσεις στο έδαφος της Συρίας. Κόντρα στις απολύσεις που το νέο καθεστώς σπρώχνει μαζικά εφαρμόζοντας νεοφιλελεύθερη ατζέντα σε όλο το δημόσιο μιλώντας για «υπολείματα» του παλιού καθεστώτος την ώρα που συνεργάζεται με τα «πρόθυμα» υψηλόβαθμα στελέχη του Άσαντ. Κόντρα τις τελευταίες μέρες στο προσωρινό «σύνταγμα», γιατί όπως γράφει χαρακτηριστικά ένας Σύριος στην «Πρώτη Γραμμή» είναι «Ασαντισμός χωρίς Άσαντ».

Και αν αυτά είναι «κινηματική προπαγάνδα» του ΣΕΚ ας διαβάσει κανείς τι αναφέρει το ίδιο το ΚΚ Συρίας στη διπλανή ακριβώς σελίδα του Ριζοσπάστη: «Ήταν φυσικό αυτές οι ενέργειες που διέπραξαν οι σκοτεινές αρχές των πρακτόρων... να συναντήσουν ποικίλες αντιδράσεις. Οι πιο εμφανείς ήταν οι ειρηνικές διαδηλώσεις, οι καθιστικές διαδηλώσεις και οι διαμαρτυρίες με αίτημα την αποκατάσταση των κοινωνικών δικαιωμάτων και τον τερματισμό των καθημερινών πράξεων βίας και κακοποίησης».

Δεν είναι το ΣΕΚ που κάνει αόρατους τους ευρωπαϊστικούς σχεδιασμούς, είναι η ηγεσία του ΚΚΕ που κάνει αόρατο ένα τυρρανικό καθεστώς το οποίο επί μισό αιώνα ισορροπεί, συμμετέχοντας σε ιμπεριαλιστικά σχέδια και επεμβάσεις είτε στο πλευρό των ΗΠΑ (στήριξη στην αμερικάνικη επέμβαση στο Ιράκ το 1991)

είτε στο πλευρό του Ισραήλ (σφαγές των Παλαιστίνιων στην Δαμασκό, εισβολή συριακού στρατού στον Λίβανο το 1976). Ένα καθεστώς που για να κρατηθεί στην εξουσία οδήγησε τη χώρα σε εμφύλιο πόλεμο που άφησε πίσω του μισό εκατομμύριο νεκρούς και έκανε τον μισό πληθυσμό πρόσφυγες.

Οι μαζικές δολοφονίες των αλαουιτών είναι ένα ασυγχώρητο έγκλημα ήταν ο τίτλος της ανακοίνωσης του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος και πολλών άλλων που καταδίκασαν τις σφαγές του HTS. Όπως βέβαια ασυγχώρητα -και «αόρατα»- είναι τα αντίστοιχα μαζικά εγκλήματα που διέπραξαν οι ομάδες κρούσης του Άσαντ τις οποίες στελέχωσε με ένα μόνο μέρος της αλαουίτικης κοινότητας από την οποία ο ίδιος προέρχεται.

Η ελπίδα να μπορέσει να αλλάξει κάτι πραγματικά στην Συρία, να σταματήσουν οι σφαγές δεν βρίσκεται στην αναπόληση ή στην επιστροφή του Άσαντ αλλά στην επιστροφή της ταξικής πάλης, της Αραβικής Άνοιξης μέσα στην ίδια τη χώρα κόντρα στους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, του Ισραήλ, της Τουρκίας, της Ελλάδας και κάθε Τζολανί.

Σε τελευταία ανακοίνωσή του (15/3) το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα στη Συρία κατήγγειλε το νέο ισραηλινό βομβαρδισμό στην Δαμασκό τονίζοντας ότι «ενώ η ισραηλινή επιθετικότητα κατά του συριακού εδάφους συνεχίζεται, η ύποπτη σιωπή των νέων αρχών στη Συρία, οι οποίες υιοθετούν φαινομενικά μια ρητορική κατά της κατοχής αλλά κλείνουν τα μάτια στις επανειλημμένες ισραηλινές επιθέσεις και εισβολές, τραβάει την προσοχή... Οι αρχές αυτές, που προβάλλουν συνθήματα εθνικής απελευθέρωσης, κατευθύνουν τα βέλη τους προς το εσωτερικό της Συρίας, εξαπολύοντας τεράστιες κατασταλτικές εκστρατείες και σφαγές στις παράκτιες περιοχές με το πρόσχημα της καταδίωξης των «υπολειμμάτων του πρώην καθεστώτος» ενώ ξεχνούν ότι τα πραγματικά υπολείματα εξακολουθούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στο Παλάτι του Λαού και στα θεσμικά όργανα της ίδιας της νέας εξουσίας...

Τα σχέδια που διαιρούν τους Σύριους σε σεχταριστική, εθνοτική ή θρησκευτική βάση εξυπηρετούν μόνο τους εχθρούς του συριακού λαού και συμβάλλουν στην ενίσχυση των σιωνιστικών αφηγήσεων που επιδιώκουν να διαιρέσουν και να αποδυναμώσουν την περιοχή, καθώς και την ενίσχυση του εδάφους στο οποίο βασίζονται τα δικτατορικά καθεστώτα.

Καλούμε όλες τις αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις στη Συρία να ενώσουν τις γραμμές τους και να οικοδομήσουν έναν ευρύ συντονισμό που θα στέκεται ενάντια στην κατοχή και τα σχέδια διαμελισμού της με βάση την ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη. Η ενότητα του συριακού λαού είναι το πιο ισχυρό όπλο απέναντι στην ξένη επίθεση και η πραγματική εγγύηση για την απελευθέρωση της χώρας και του λαού».

Γιώργος Πίπτας

Όλοι/ες/α μαζί στις 22 Μάρτη

Τις δυνάμεις που έχουν ενωθεί για το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο και τη συναυλία το Σάββατο 22 Μάρτη στο Σύνταγμα, στις 3μμ, απατώντας δικαιοσύνη για τις δολοφονίες στα Τέμπη, την Πύλο, τα αστυνομικά τμήματα, την Παλαιστίνη, παρουσίασε η ΚΕΕΡΦΑ στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την Τρίτη 18 Μάρτη στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Η ίδια η επιλογή του χώρου δεν ήταν τυχαία. Το ΕΚΑ έχει πάρει απόφαση συμμετοχής στο συλλαλητήριο, δίνοντάς του μαζί με την ΑΔΕΔΥ και δεκάδες ακόμα συνδικάτα πανεργατικό χαρακτήρα.

Πρώτος μίλησε ο **Ιμπράν**, αδερφός του Πακιστανού ντελιβερά **Μοχάμεντ Καμράν** που δολοφονήθηκε στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα. «Έχουν περάσει έξι μήνες που σκότωσαν τον αδερφό μου στον Άγιο Παντελεήμονα μέσα στο Αστυνομικό Τμήμα και ακόμα δεν έχουμε μάθει πώς, τι τους έκαναν. Ακόμα περιμένουμε να μάθουμε, όπως ακόμα περιμένουμε να βγάλουμε άκρη με τη δολοφονία των προσφύγων στην Πύλο τι έγινε, τι έχουν πάθει», είπε, απαιτώντας να τιμωρηθούν οι ένοχοι της δολοφονίας του αδερφού του.

Τη ρατσιστική έκρηξη των κυβερνήσεων διεθνώς, από τις ΗΠΑ μέχρι τη Γαλλία, στηλίτευσε ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, **Πέτρος Κωνσταντίνου**. «Αυτά ονειρεύεται κι ο Βορίδης εδώ όταν χαμογελαστός είπε ότι πάμε για απελάσεις. Αυτή τη δουλειά ετοιμάζεται να κάνει μαζί με τον Κικίλια. Είμαστε απέναντί τους», είπε, τονίζοντας πως στις 22 Μάρτη θα είναι μαζί με τους επιζώντες του ναυαγίου οι μητέρες των θυμάτων από Πακιστάν, Αίγυπτο και Συρία, συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών, δεκάδες συνδικάτα, το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών και το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, κοινότητες μεταναστών, καλλιτέχνες, οι Παλαιστίνιοι, «όλος ο κόσμος που, μετά την μεγαλειώδη απεργία στις 28 Φλεβάρη, ετοιμάζεται για τον επόμενο γύρο σύγκρουσης με την ανασχηματισμένη κυβέρνηση».

«Στέκομαι σήμερα εδώ όχι μόνο για να απαιτήσω δικαιοσύνη για τα θύματα αυτής της τραγωδίας και τους επιζώντες της, αλλά και για να αναδείξω τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα ευρωπαϊκά σύνορα», είπε ο **Χασάν αλ Τζαλι**, ένας από τους επιζώντες της Πύλου. «Αυτό που συμβαίνει σε όσους φεύγουν από τον πόλεμο αναζητώντας ασφάλεια είναι ντροπή για όλους όσοι ισχυρίζονται ότι υπερασπίζονται τις αξίες της ανθρωπότητας. Δεν ήταν αρκετές οι μηχανές θανάτου που μας καταδίωκαν στις χώρες μας, μας κυνήγησαν και στη θάλασσα, αφαιρώντας τις ζωές εκατοντάδων, ακόμα και χιλιάδων ανθρώπων.

18/3, Συνέντευξη Τύπου για το συλλαλητήριο της 22 Μάρτη. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Πόσες ακόμα ψυχές πρέπει να χαθούν μέχρι να κινητοποιηθεί ο κόσμος;».

Ένα χρόνο μετά από αυτή την καταστροφή, λυπάμαι που λέω ότι δεν έχει σημειωθεί καμία πρόοδος στην υπόθεση κατά του ελληνικού Λιμενικού Σώματος, το οποίο κατηγορείται για τη βύθιση του πλοίου. Παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται από οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ελλάδα και την Ευρώπη, οι υπεύθυνοι παραμένουν ατιμώρητοι. Δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό, αλλά μέρος μιας συστηματικής πολιτικής όπου οι πρόσφυγες εγκαταλείπονται στη θάλασσα ή απωθούνται βίαια, οδηγώντας σε επαναλαμβανόμενες τραγωδίες».

Συνδικάτα

Τη συμμετοχή των συνδικάτων ανέδειξε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός και μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ. «Οι αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες είναι καθοριστικές για τις εργατικές μάχες. Απαιτούμε να πληρώσει η κυβέρνηση για τα εγκλήματά της. Έχουμε την εμπειρία από το ρόλο που έπαιξαν τα συνδικάτα στη δική της ΧΑ. Οι μετανάστες/ριες και οι πρόσφυγες/ισσες είναι οργανικό κομμάτι της εργατικής τάξης. Θα σεσχίσουμε να παλεύουμε μαζί για όλα τους τα δικαιώματα, για να δουλεύουμε μαζί», τόνισε.

«Σαν θηρευτής που περιμένει στη ζούγκλα για να αρπάξει και να σκοτώσει το θήραμά του», περιέγραψε το λιμενικό και το πώς ενήργησε το βράδυ του ναυαγίου της Πύλου, η **Έφη Δούση**, δικηγόρος των επιζώντων. Και αφού εξήγησε πολύ αιχμηρά γιατί η Πύλος ήταν εγκλημα, συγκάλυψη και βεβήλωση, κατέληξε: «Οι αξίες της δικαιοσύνης, της ανθρωπίνης ζωής και της ελευθερίας, μπορεί για το Βορίδη να είναι παρωχημένες, για μας είναι οδοδείκτες, σε αυτές επιστρέφουμε, σε αυτές πολιτογραφούμαστε, πάνω σε αυτές θα δομήσουμε το τι κοινωνία θέλουμε να είμαστε».

«Συνοπογράφω κάθε λέξη που τέθηκε από τους συνομιλητές μου. Πρέπει όλοι να βρεθού-

με σε αυτή τη διαδήλωση ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό, την αδικία», ξεκίνησε ο **Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε**, εκ μέρους της **Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας**, προσθέτοντας στους λόγους του ξεσηκωμού στις 22 Μάρτη τη συνέχεια της θηριωδίας κατά του Παλαιστινιακού λαού από το ρατσιστικό ισραηλινό σιωνιστικό aparatχάιντ. «Η γενοκτονία μας αφορά όλους, έχουμε υποχρέωση να υπερασπιστούμε το δικαίωμα του ανθρώπου στην ελευθερία και τη δικαιοσύνη», πρόσθεσε.

«Η θανατοπολιτική των pushbacks, του φράχτη στον Έβρο και της βύθισης του Αντριάνα, η θανατοπολιτική τούτης της κυβέρνησης και ο λάκερης της ΕΕ, είναι θηλιά στο λαιμό μας», ξεκίνησε ο **Θανάσης Τριαρίδης**, συγγραφέας, εκφράζοντας τον αποτροπιασμό του για τον διορισμό ναζιστών ως υπουργών Μετανάστευσης. «Το βράδυ της Πύλου δεν αποφάσισε ένας πλοίαρχος να θανατώσει τους ανθρώπους, εκείνο το βράδυ ένα ολόκληρο σύστημα συνεννοήθηκε και επέλεξε τη δολοφονία τους», κατέληξε.

«Το φοιτητικό κίνημα έχει διαλέξει πλευρά, είναι με τον αντιρατσισμό και τον αντιφασισμό, είναι με την Παλαιστίνη», είπε η **Αθανασία Συμψηρή**, μέλος του ΔΣ του φοιτητικού συλλόγου Φιλοσοφικής Αθήνας, δηλώνοντας τη συμμετοχή των φοιτητικών συλλόγων στις 22 Μάρτη ως συνέχεια των μεγάλων αγώνων που δίνει η νεολαία σε όλα τα μέτωπα.

Λένα Βερδές

Σταματήστε την σφαγή – κάτω τα χέρια από την Γάζα!

Τέμπη – Πύλος – Παλαιστίνη, δεν υπάρχει Ειρήνη χωρίς Δικαιοσύνη! Το Σάββατο 22 Μάρτη συμμετέχουμε στο συλλαλητήριο στις 3μμ στο Σύνταγμα.

Διαδηλώνουμε ενάντια στο σιωνιστικό κράτος - τρομοκράτη που ξεκίνησε να βομβαρδίζει τις σκηνές των εκποτισμένων στη Γάζα, δολοφονώντας εκατοντάδες αμάχους και γυναικόπαιδα, παραβιάζοντας ανοιχτά την εκεχειρία που αναγκάστηκε να υπογράψει στα μέσα Γενάρη. Είναι μια κλιμάκωση, μετά την άρνησή του να προχωρήσει στη δεύτερη φάση της εκεχειρίας που προέβλεπε την απόσυρση του στρατού κατοχής από την Γάζα, μετά τον αποκλεισμό εδώ και δύο βδομάδες κάθε ανθρωπιστικής βοήθειας και την διακοπή του νερού και του ρεύματος.

Μια κλιμάκωση που προχωράει με την στήριξη των ΗΠΑ που έδωσαν το «πράσινο φως» για την επίθεση στη Γάζα, ενώ το περασμένο Σάββατο προχώρησαν σε νέους βομβαρδισμούς στην Σαναά και στη Χοντέιτα στην Υεμένη δολοφονώντας τουλάχιστον 53 αμάχους. Τραμπ και Νετανιάχου απλώνουν τη φρίκη του πολέμου σε ολόκληρη την περιοχή και πρέπει να τους σταματήσουμε!

Διαδηλώνουμε ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που είναι πιστός σύμμαχος και στηρίζει με κάθε μέσο την γενοκτονία και τον πόλεμο των ΗΠΑ-Ισραήλ. Είναι συνυπεύθυνη για όλες τις σφαγές, από την Ερυθρά που συνεχίζει να συμμετέχει ελληνική φρεγάτα μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο... Είναι η ίδια κυβέρνηση που με την πολιτική της δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι την Πύλο. Το Σάββατο 22 Μάρτη, ενώνουμε τη φωνή μας με τους συγγενείς των θυμάτων της Πύλου και των Τεμπών, με τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τους καλλιτέχνες, το παγκόσμιο αντιρατσιστικό αντιφασιστικό κίνημα και το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που θα διαδηλώνει εκείνη την ημέρα σε όλον τον πλανήτη. Όλες και όλοι μαζί, μπορούμε να τους ανατρέψουμε!

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Περισσότερα στη σελ. 18

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

